

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

2001-2002

Χίος, 2001

Το πρόγραμμα σπουδών του τμήματος καθορίστηκε με απόφαση της 01/24.09.2001 Γενικής Συνέλευσης. Οι ειδικότερες προϋποθέσεις λήψης του διπλώματος θα καθοριστούν με νεότερες αποφάσεις.

Περιεχόμενα

I. Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου

1. Ίδρυση και ανάπτυξη
2. Διοίκηση
 - 2.1 Σύγκλητος
 - 2.2 Πρυτανικό Συμβούλιο
 - 2.3 Πρύτανης

II. Η Σχολή Επιστημών της Διοίκησης

1. Εκπαιδευτική Δραστηριότητα
 - 1.1 Τμήμα Διοίκησης επιχειρήσεων (Τ.Δ.Ε.)
 - 1.2 Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών (Τ.Ν.Ε.Υ.)
 - 1.3 **Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης (Τ.Μ.Ο.Δ.)**
 - 1.4 Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών
 - 1.4.1 Σχεδιασμός, Διοίκηση και Πολιτική του Τουρισμού
 - 1.4.2 Διοίκηση Ναυτιλίας, Μεταφορών και Εμπορίου – Ν.Α.Μ.Ε.
 - 1.5 Ινστιτούτο Συνεχιζόμενης Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης (Ι.Σ.Σ.Ε.)
2. Επικοινωνία με το επιχειρηματικό και κοινωνικό Περιβάλλον
 - 2.1 Επιτροπή Σύνδεσης με τις Επιχειρήσεις
 - 2.2 Γραφείο Διασύνδεσης – Σταδιοδρομίας
3. Υποδομή
 - 3.1 Κτίρια
 - 3.2 Βιβλιοθήκη
 - 3.3 Κέντρο Υπολογιστών
 - 3.4 Οπτικοακουστικό Εργαστήριο Ξένων Γλωσσών
4. Διοικητικές Υπηρεσίες

III. Το Τ.Μ.Ο.Δ. : Λειτουργία και Στελέχωση

1. **Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης**
2. Όργανα του Τμήματος
3. Το Ακαδημαϊκό Προσωπικό
4. Κτιριακή Υποδομή του Τ.Μ.Ο.Δ.

IV. Το Πρόγραμμα Σπουδών (Π.Σ.)

1. Στόχοι του Προγράμματος
2. Ενδεικτικό Πρόγραμμα Σπουδών
3. Τα Μαθήματα

V. Κανονισμός Σπουδών

1. Ακαδημαϊκό Έτος - Εξάμηνα Σπουδών
2. Εγγραφή και Παρακολούθηση
3. Έλεγχος Επιδόσεων
4. Το Δίπλωμα
5. Φοιτητική Μέριμνα
6. Διεθνείς Εκπαιδευτικές Ανταλλαγές

VI. Συλλογικοί φορείς των φοιτητών

1. Φοιτητικός Σύλλογος
2. A.I.E.S.E.C

VII. Παραρτήματα

1. Κανονισμός Βιβλιοθήκης
2. Κανονισμός Εξετάσεων

Χρήσιμες Πληροφορίες:

Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης

Μητροπολίτου Φωστήνη 31

(Παραλιακή λεωφόρος Χίου-Βροντάδου-Καρδαμύλων)

82100 Χίος

Θυρωρείο: ☎ 0271-0-35400

Γραμματεία Φοιτητών: ☎ 0271-0-35411

Υπολογιστικό Κέντρο: ☎ 0271-0-35481

Γραφείο Φοιτητικής Μέριμνας: ☎ 0271-0-35022

Φοιτητικός Σύλλογος: ☎ 0271-0-35491

Fax : ☎ 0271-0-35499

e-mail : fme@aegean.gr

<http://www.fme.aegean.gr>

I. Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου

1. Ίδρυση και Ανάπτυξη

Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου ιδρύθηκε στις 20 Μαρτίου 1984 με το Προεδρικό Διάταγμα 83/1984. Διοικητική έδρα του Πανεπιστημίου Αιγαίου είναι η Μυτιλήνη, ενώ οι ακαδημαϊκές δραστηριότητες του είναι διεσπαρμένες σε πέντε νησιά του αιγαίου συμπλέγματος, συνιστώντας ένα Πανεπιστήμιο – Δίκτυο.

Ο ακαδημαϊκός στόχος του Πανεπιστημίου είναι να χαράξει ριζικά νέες σύγχρονες κατευθύνσεις σε επιλεγμένα πεδία της Ανώτατης Εκπαίδευσης, συμβαδίζοντας με τις εξελίξεις στον ελληνικό και διεθνή χώρο.

Εκτός από τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου επικεντρώνεται και στην προώθηση και προαγωγή της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας. Παράλληλα, λόγω της χωροταξικής του δομής, συμβάλλει σημαντικά στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της περιοχής του Αιγαίου.

Στο Πανεπιστήμιο λειτουργούν σήμερα 4 Σχολές και 17 Τμήματα.

➤ Στο νησί της Λέσβου:

Σχολή Κοινωνικών Επιστημών:

Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας
Τμήμα Γεωγραφίας
Τμήμα Περιβάλλοντος
Τμήμα Κοινωνιολογίας
Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας
Πρόγραμμα Σπουδών Επιλογής Περιβαλλοντικής Χαρτογραφίας

Ανεξάρτητο Τμήμα:

Τμήμα Επιστήμης της Θάλασσας

➤ Στο νησί της Χίου:

Σχολή Επιστημών της Διοίκησης:

Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων
Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών
Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης

➤ Στο νησί της Σάμου:

Σχολή Θετικών Επιστημών:

Τμήμα Μαθηματικών
Τμήμα Μηχανικών Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών Συστημάτων
Τμήμα Στατιστικής και Αναλογιστικής Επιστήμης

➤ Στο νησί της Ρόδου:

Σχολή Ελληνικών & Μεσογειακών Σπουδών:

Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης

Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών
Τμήμα Μεσογειακών Σπουδών

➤ **Στο νησί της Σύρου:**

Τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης Συστημάτων και Προϊόντων

2. Διοίκηση

Τη Διοίκηση του Πανεπιστημίου ασκεί η Σύγκλητος, το Πρυτανικό Συμβούλιο και ο Πρύτανης.

2.1 Σύγκλητος

Η Σύγκλητος αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, τους Κοσμήτορες των Σχολών, τους Προέδρους των Τμημάτων, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών από κάθε τμήμα, δύο εκπροσώπους των μεταπτυχιακών υποτρόφων (Ε.Μ.Υ.), έναν εκπρόσωπο των βοηθών - επιμελητών- επιστημονικών συνεργατών, έναν εκπρόσωπο του Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού προσωπικού (Ε.Ε.ΔΙ.Π.), έναν εκπρόσωπο του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) και έναν εκπρόσωπο του Διοικητικού Προσωπικού. Στη Σύγκλητο συμμετέχουν επίσης και εκπρόσωποι Αναπληρωτών Καθηγητών, Επίκουρων Καθηγητών και Λεκτόρων σε αριθμό ίσο προς το ένα τρίτο (1/3) των τμημάτων του Α.Ε.Ι., ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του έξι (6) ούτε μεγαλύτερος από τον αριθμό των τμημάτων του Α.Ε.Ι.

2.2 Πρυτανικό Συμβούλιο

Το Πρυτανικό Συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρύτανη, τους δύο Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών και τον Προϊστάμενο Γραμματείας ως εισηγητή και με δικαίωμα ψήφου. Επί ζητημάτων διοικητικού προσωπικού μετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, και εκπρόσωπος του διοικητικού προσωπικού.

2.3 Πρύτανης

Ο Πρύτανης εκπροσωπεί το ΑΕΙ, συγκαλεί το Πρυτανικό Συμβούλιο και τη Σύγκλητο και μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεών τους. Ο Πρύτανης επικουρείται από δυο Αντιπρυτάνεις, τον Αντιπρύτανη Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης και τον Αντιπρύτανη Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού, οι οποίοι ασκούν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις της Συγκλήτου.

Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αιγαίου είναι ο Καθηγητής κ. Θεμιστοκλής Λέκκας.

Αντιπρύτανης Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης είναι ο Καθηγητής κ. Σωκράτης Κάτσικας.

Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού είναι η Καθηγήτρια κ. Μαρία Καϊλα.

Οι Διοικητικές Υπηρεσίες του Πανεπιστημίου λειτουργούν στις εξής διευθύνσεις:

❖ Μυτιλήνη: Χαριλάου Τρικούπη και Φάωνος, Μυτιλήνη 811 00, (Πρυτανεία)
τηλ: (0251) 036001 φαξ: (0251) 036199
<http://www.aegean.gr>

Καραντώνη 17, Μυτιλήνη 81 100
φαξ: (0251) 036099
e-mail:sofSS@lesvos.aegean.gr

Επιτροπή Ερευνών
Αλκαίου 1, Μυτιλήνη 81100
τηλ.: (0251) 036700

Εταιρεία Διαχείρισης και Αξιοποίησης της Περιουσίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου
Αλκαίου 1, Μυτιλήνη 81100
τηλ.: (0251) 036750

❖ Χίος: Μιχάλων 8, Χίος 82 100
τηλ: (0271) 035011, 035113
φαξ: (0271) 035099
e-mail:sofB@chios.aegean.gr

Κοραή 2α, Χίος 82 100
τηλ.: (0271) 035200
φαξ: (0271) 035299
e-mail:stt@aegean.gr

Φωστήνη 31, Χίος 82 100
τηλ.: (0271) 035400
φαξ: (0271) 035499
e-mail: fme@aegean.gr

❖ Σάμος: Καρλόβασι, Σάμος 83 200
τηλ: (0273) 082010
φαξ: (0273) 082009
e-mail:sofS@samos.aegean.gr

❖ Ρόδος: Δημοκρατίας, Ρόδος 85 100
τηλ: (0241) 099000
φαξ: (0241) 099099
e-mail:sofHMS@rhodes.aegean.gr

❖ Σύρος: Ερμούπολη, Σύρος 84 100
τηλ: (0281) 097000
φαξ: (0281) 097009
e-mail: dpsd@syros.aegean.gr

❖ Αθήνα: Γραφείο Αθηνών
Βουλγαροκτόνου 30, Αθήνα 114 72
τηλ: (01) 06492000
φαξ: (01) 06492099

II. Η Σχολή Επιστημών της Διοίκησης

Από το 2000 λειτουργεί στη Χίο η Σχολή Επιστημών της Διοίκησης, η οποία περιλαμβάνει τα τμήματα :

- Διοίκησης Επιχειρήσεων
- Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών
- Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης

Σκοπός της Σχολής Επιστημών της Διοίκησης είναι η μελέτη και ανάλυση των δεδομένων που συνθέτουν το σύγχρονο εξωτερικό και εσωτερικό περιβάλλον των οικονομικών μονάδων, εξασφαλίζοντας την αναζήτηση, επιλογή και εφαρμογή των πλέον κατάλληλων και αποτελεσματικών λύσεων στη διοίκηση των επιχειρήσεων, που επιδιώκεται μέσω:

1. Της παροχής υψηλής ποιότητας επιστημονικής κατάρτισης σε τομείς διοίκησης επιχειρήσεων.
2. Της έρευνας μέσω της ανάπτυξης ερευνητικών προγραμμάτων.
3. Της σύνδεσης εκπαίδευσης και έρευνας με την πράξη, μέσω συνεργασιών με επιχειρήσεις και οργανισμούς.

Όργανα της Σχολής είναι η Γενική Συνέλευση, η Κοσμητεία και ο Κοσμήτορας. Η Κοσμητεία συντονίζει την λειτουργία της Σχολής. Πρόεδρος του Συμβουλίου Κοσμητείας είναι ο Καθηγητής κ. Ν. Λίτινας.

1. Εκπαιδευτική Δραστηριότητα:

1.1 Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων (Τ.Δ.Ε.)

Το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων είναι το πρώτο Τμήμα του Πανεπιστημίου Αιγαίου που δέχθηκε φοιτητές και άρχισε να λειτουργεί σε προπτυχιακό επίπεδο το χειμερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 1985-86. Έχοντας εισέλθει στη δεύτερη δεκαετία της λειτουργίας του, έχει απονείμει περισσότερα από 550 πτυχία σε αποφοίτους του τμήματος, καθώς και πέντε διδακτορικά διπλώματα σε επίπεδο μεταπτυχιακών σπουδών.

Το πρόγραμμα σπουδών του τμήματος δίνει δυνατότητα επιλογής συνδυασμών μαθημάτων, σύμφωνα με τις προσωπικές προτιμήσεις και τον επαγγελματικό προσανατολισμό του κάθε φοιτητή, στο πλαίσιο των ακόλουθων κατευθύνσεων:

1. Λογιστική και Χρηματοοικονομική
2. Marketing
3. Διοίκηση Τουρισμού
4. Επιχειρηματική Οικονομική
5. Διοίκηση, Οργάνωση Επιχειρήσεων και Νέες Τεχνολογίες
6. Διοίκηση Ναυτιλίας και Μεταφορών (σε συνεργασία με το Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών).

1.2 Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών (Τ.Ν.Ε.Υ.)

Η ίδρυση του νέου Τμήματος Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών στη Χίο είναι σύμφωνη με τους αρχικούς στόχους, που τέθηκαν κατά την ίδρυση του Πανεπιστημίου Αιγαίου, τον οικονομικό χαρακτήρα της περιφέρειας του Αιγαίου, αλλά και τη ναυτική παράδοση της Χίου.

Ο θεματικός χώρος που καταλαμβάνει το γνωστικό αντικείμενο του Τ.Ν.Ε.Υ., συνδυάζει τη διοίκηση και οργάνωση επιχειρήσεων με τη ναυτιλία, τις μεταφορές και το διεθνές εμπόριο, γνωστικές ενότητες αλληλένδετες μεταξύ τους αλλά και συνδυασμένες με την Ελληνική παράδοση, με σύγχρονες τοπικές, εθνικές και διεθνείς διαστάσεις. Με το δεδομένο ότι η κυριότερη καθοριστική δύναμη για το εμπόριο είναι η παγκόσμια αγορά και ότι με τη σειρά του το εμπόριο αποτελεί καθοριστικό παράγοντα ζήτησης για μεταφορές, οι μεταφορές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της όλης παραγωγικής διαδικασίας. Οι υπηρεσίες μεταφορών χρησιμοποιούνται

ως συντελεστής παραγωγής σε όλες σχεδόν τις άλλες κοινωνικό-οικονομικές δραστηριότητες συμπεριλαμβανομένης της τελικής ζήτησης. Η παροχή / προσφορά των υπηρεσιών μεταφοράς σε ποσότητα και ποιότητα, καθώς και στο χώρο και το χρόνο που ζητούνται, αποτελεί παράγοντα καθοριστικής σημασίας για τη λειτουργία της οικονομίας μιας χώρας.

1.3 Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης (Τ.Μ.Ο.Δ.)

Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης έρχεται να καλύψει τις ανάγκες της Νέας Οικονομίας με νέες ειδικότητες μηχανικών ικανών να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της Νέας Εποχής καθώς και στην έρευνα και προαγωγή της τεχνογνωσίας στους τομείς της:

- Χρηματοοικονομικής Μηχανικής (Financial Engineering)
- Διοίκησης Έργων / Προγραμμάτων και Λειτουργιών (Project / Programme & Operations Management)
- Διοίκησης της Πληροφορίας, Επικοινωνιών και Καινοτομίας (Information, Communication and Innovation Management)
- Διοίκησης Τεχνολογίας και Δημόσιας Πολιτικής (Technology and Public Policy Management)
- Οργανωσιακής & Ιδρυματικής Διοίκησης (Organisational & Institutional Management)

Οι προαναφερόμενοι τομείς αποτελούν χώρους στους οποίους διεισδύουν όλο και περισσότεροι «παραδοσιακοί μηχανικοί» ανταποκρινόμενοι στις νέες απαιτήσεις, όπου εξελίσσονται, βάσει εμπειρίας ή προσκομίζοντας νέες γνώσεις. Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης προσβλέπει να καλύψει αυτό το κενό της αγοράς εργασίας με στελέχη με πολύπλευρη εκπαίδευση ικανά να ανταποκριθούν σε τεχνικές, οικονομικές και διοικητικές απαιτήσεις.

Επιπρόσθετα, η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας καθιστά αναγκαία τη συμβολή στελεχών ικανών να κατανοήσουν όχι μόνο τη δεδομένη τεχνολογία αλλά πολύ περισσότερο να μπορούν να τη διαχειριστούν, να την προωθήσουν και να την αξιοποιήσουν στην κατεύθυνση της οικονομικής ανάπτυξης του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα της χώρας.

Η διάρκεια των σπουδών του Τμήματος είναι πενταετής.

Η λειτουργία του Τ.Ν.Ε.Υ. και του Τ.Μ.Ο.Δ. είναι ενταγμένη, στο πλαίσιο του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Κ.Π.Σ.), στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.) του Υπουργείου Παιδείας για την διεύρυνση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης που υποστηρίζεται και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ.) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ε.Τ.Π.Α.).

1.4 Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.)

Η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος συνδέεται άρρηκτα και με την ανάπτυξη προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών. Επίσης, οι πραγματοποιούμενες επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις ενσωματώνονται εν πρώτοις και κατά κύριο λόγο στο μεταπτυχιακό επίπεδο σπουδών.

Από το ακαδημαϊκό έτος 1998-1999 ξεκίνησε στη Σχολή Επιστημών της Διοίκησης η λειτουργία δύο Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) ενταγμένων στο πλαίσιο του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.:

- Σχεδιασμός, Διοίκηση και Πολιτική του Τουρισμού
- Διοίκηση Ναυτιλίας, Μεταφορών και Εμπορίου – (ΠΜΣ - Ν.Α.Μ.Ε.)

Το ακαδημαϊκό έτος 2001-2002 ξεκίνησε η λειτουργία του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών – Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Διοίκησης Επιχειρήσεων – «ΜΕ.ΔΙ.Δ.Ε.»

1.4.1. Σχεδιασμός, Διοίκηση και Πολιτική του Τουρισμού

Τη διοικητική ευθύνη έχει το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων. Συμμετέχουν επίσης τα Τμήματα Περιβάλλοντος, Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και Γεωγραφίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Υ.Α. Β7/611, ΦΕΚ 1212/26.11.98/τ.β').

Αντικείμενο του Π.Μ.Σ. είναι η μεταπτυχιακή κατάρτιση στο Σχεδιασμό, τη Διοίκηση και την Πολιτική του Τουρισμού σε Εθνικό, Περιφερειακό και Τοπικό επίπεδο.

Με δεδομένη την κλαδική συνθετότητα της τουριστικής παραγωγής και τον αντίστοιχα σύνθετο και διεπιστημονικό χαρακτήρα της έρευνας σε θέματα σχεδιασμού, διοίκησης και πολιτικής διαχείρισης αυτής της παραγωγής, το ΠΜΣ παρέχει:

- ολοκληρωμένη, υψηλού επιπέδου εκπαίδευση στο σχεδιασμό, τη διοίκηση και την πολιτική τουρισμού σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο
- ολοκληρωμένη, υψηλού επιπέδου εκπαίδευση και πρακτική κατάρτιση στο σχεδιασμό, τη διοίκηση και την πολιτική τουρισμού στο επίπεδο της άμεσης τουριστικής-επιχειρηματικής παραγωγής.

Οι μεταπτυχιακές σπουδές προσανατολίζονται κατά συνέπεια τόσο σε θέματα διοίκησης των κλάδων και υποκλάδων της τουριστικής παραγωγής, όσο και σε θέματα διοίκησης, σχεδιασμού, πολιτικής και έρευνας οργανισμών και φορέων του δημοσίου, ημιδημοσίου και κοινωνικού τομέα.

1.4.2 Διοίκηση Ναυτιλίας, Μεταφορών και Εμπορίου – (ΠΜΣ - Ν.Α.Μ.Ε.)

Το Π.Μ.Σ. –Ν.Α.Μ.Ε. υπάγεται στο Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών (Υ.Α Β7/333, ΦΕΚ 1085/16.10.98/τ.β').

Αντικείμενο του Π.Μ.Σ. –Ν.Α.Μ.Ε. είναι η μεταπτυχιακή εξειδίκευση, σε θέματα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων, επιστημόνων οι οποίοι δρουν στο χώρο των Μεταφορών και του Εμπορίου με έμφαση στον διεθνώς ανταγωνιστικό χώρο της Ναυτιλίας.

Ο μεταπτυχιακός τίτλος που απονέμεται είναι Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης με δυνατότητα εξειδίκευσης στους τομείς:

1. Ποντοπόρου Ναυτιλίας
2. Επιβατικών Μεταφορών και Παράκτιας Ναυτιλίας
3. Συνδυασμένων Μεταφορών και Διεθνούς Εμπορίου
4. Ναυτιλίας και Τουρισμού

Το Πρόγραμμα υποδιαιρείται σε τέσσερα διδακτικά εξάμηνα που περιλαμβάνουν έξι κύκλους μαθημάτων. Κάθε κύκλος μαθημάτων περιλαμβάνει δέκα πλήρεις εκπαιδευτικές εβδομάδες. Επίσης το πρόγραμμα περιλαμβάνει θερινούς κύκλους διαλέξεων και σεμιναριακών μαθημάτων, εκπαιδευτικές επισκέψεις, πρακτική άσκηση και εκπόνηση εργασιών σε επιχειρήσεις, καθώς και συγγραφή διπλωματικής διατριβής.

Το ΠΜΣ NAME απονέμει:

1. Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εξειδίκευσης (κατευθύνσεις).
2. Διδακτορικό Δίπλωμα.

1.4.3. «Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών – Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Διοίκησης Επιχειρήσεων – ΜΕ.ΔΙ.Δ.Ε.»

Αντικείμενο του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών – Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Διοίκησης Επιχειρήσεων είναι η παραγωγή και η μετάδοση γνώσεων, Τεχνογνωσίας, Μεθοδολογιών, Λειτουργικών Εργαλείων και εν γένει Ερευνητικών Αποτελεσμάτων στο χώρο της Διοίκησης Επιχειρήσεων.

Απευθύνεται σε στελέχη ή υποψήφια στελέχη Επιχειρήσεων που θέλουν να βελτιώσουν τη θέση τους στην αγορά εργασίας και έχουν κατανοήσει την ανάγκη της υψηλής εξειδίκευσης ως προϋπόθεση ανάπτυξης. Οι απόφοιτοι λαμβάνουν Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και εάν εκδηλώσουν ενδιαφέρον και πληρούν τις αντίστοιχες προϋποθέσεις μπορούν να προχωρήσουν σε Διδακτορικό Δίπλωμα.

Το πρόγραμμα υποδιαιρείται σε 3 διδακτικά εξάμηνα. Κάθε εξάμηνο μαθημάτων περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον 13 πλήρεις εκπαιδευτικές εβδομάδες. Τα δύο πρώτα εξάμηνα περιλαμβάνουν 5 μαθήματα το καθένα. Στο τρίτο εξάμηνο εκπονείται η διπλωματική εργασία.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει και μια προπαρασκευαστική περίοδο κατά την οποία οι φοιτητές θα πρέπει να παρακολουθήσουν τα μαθήματα που έχουν οριστεί (15 διδακτικές ώρες το καθένα).

1.5 Ινστιτούτο Συνεχιζόμενης Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης (Ι.Σ.Σ.Ε.)

Στο πλαίσιο του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. και του 3.4.γ “Προγράμματος Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης”, εγκρίθηκε με Υπουργική Απόφαση η ίδρυση του Ινστιτούτου Συνεχιζόμενης Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης (Ι.Σ.Σ.Ε) Αιγαίου.

Το Ινστιτούτο παρέχει συνεχιζόμενη συμπληρωματική ενημέρωση και εκπαίδευση σε στελέχη δημόσιων και ιδιωτικών υπηρεσιών και επιχειρήσεων πάνω σε θέματα νέων τεχνολογιών, ακολουθούμενων τακτικών και τάσεων της αγοράς, νέων μέτρων και ρυθμίσεων κ.ά.

2. Επικοινωνία με το Επιχειρηματικό και Κοινωνικό Περιβάλλον

Στη Σχολή Επιστημών της Διοίκησης, η σύνδεση των σπουδών με το επιχειρηματικό περιβάλλον προωθείται μέσω των δράσεων που αναπτύσσει η Επιτροπή Σύνδεσης με τις Επιχειρήσεις και το Γραφείο Διασύνδεσης.

2.1 Επιτροπή Σύνδεσης με τις Επιχειρήσεις

Η Επιτροπή προωθεί τη σύνδεση και την επικοινωνία της Σχολής με τις επιχειρήσεις σε όλους τους εκπαιδευτικούς τομείς δράσης που απαιτείται συνεργασία των δύο μερών. Απαρτίζεται από διδάσκοντες και φοιτητές καθώς και εκπροσώπους των παραγωγικών φορέων της χώρας.

Βασικοί τομείς δράσης της Επιτροπής Σύνδεσης είναι οι εξής:

1. Πρακτική Εξάσκηση των φοιτητών σε επιχειρήσεις
2. Εκπαιδευτικές επισκέψεις σε επιχειρήσεις
3. Εβδομαδιαίες διαλέξεις στελεχών επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο
4. Συγκέντρωση και επεξεργασία πληροφοριών και προτάσεων σχετικών με τις νεότερες εξελίξεις στην άσκηση της διοίκησης των επιχειρήσεων, με στόχο τη μελέτη συγκεκριμένων περιπτώσεων επιχειρηματικής πρακτικής (case studies), την εκπόνηση διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών, την οργάνωση της μετεκπαίδευσης επιχειρηματικών στελεχών και την ανάπτυξη του προβληματισμού για την αναθεώρηση του προγράμματος σπουδών
5. Διοργάνωση συνεντεύξεων για εύρεση θέσεων απασχόλησης σε αποφοίτους της Σχολής

6. Σύνδεση διπλωματικών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών διατριβών με τις ανάγκες των ελληνικών επιχειρήσεων

Ειδικότερα:

Πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης

Με το θεσμό του Προγράμματος Πρακτικής Άσκησης (Π.Π.Α.) οργανώνεται υπό εκπαιδευτική εποπτεία, η τοποθέτηση των φοιτητών κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών και καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών τους, σε αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Πρόκειται για μία πρωτοποριακή πρακτική που εφαρμόζει η Σχολή Επιστημών της Διοίκησης ήδη επί μια δεκαετία, και η οποία αποβλέπει στους παρακάτω στόχους:

- Να δοθεί στο φοιτητή η δυνατότητα να έλθει σε άμεση επαφή με την επιχειρησιακή και εργασιακή πραγματικότητα και να συνδυάσει την θεωρητική του κατάρτιση με την εμπειρική εξάσκηση και τη γνωριμία με την παραγωγική διαδικασία, έτσι όπως αναπτύσσεται μέσα στις ίδιες τις οικονομικές μονάδες.
- Να γνωρίσει ο φοιτητής ένα όσο το δυνατόν μεγαλύτερο φάσμα επιχειρήσεων (διακλαδική και διατομεακή εξάσκηση), καθώς και τη λειτουργία διαφόρων επιμέρους τμημάτων τους.
- Να παρακολουθήσει ο φοιτητής τις σύγχρονες εξελίξεις στις μορφές οργάνωσης και να προσαρμοστεί στη δυναμική των νέων τεχνολογιών και των διαφόρων εξελισσόμενων κλάδων και επιχειρήσεων.
- Να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για τη μελλοντική ένταξη του φοιτητή στον επαγγελματικό χώρο και να διευκολυνθεί ο επαγγελματικός προσανατολισμός του.

Η συμμετοχή των φοιτητών στο Πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης είναι προαιρετική. Η απασχόληση διαρκεί συνολικά δύο περίπου μήνες. Όσοι από τους φοιτητές ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν συμπληρώνουν σχετική έντυπη αίτηση και την υποβάλλουν στη Γραμματεία του Προγράμματος Πρακτικής Άσκησης πριν από την προθεσμία λήξης υποβολής των αιτήσεων, η οποία καθορίζεται με ανακοίνωση της Γραμματείας του Προγράμματος. Η επιλογή της συγκεκριμένης θέσης εργασίας για κάθε φοιτητή γίνεται από τον επιστημονικό υπεύθυνο της Π.Α., με βάση τις ακαδημαϊκές επιδόσεις, τις προτιμήσεις του φοιτητή και τις προηγούμενες τοποθετήσεις του.

Εκπαιδευτικές Επισκέψεις

Στο πλαίσιο του προγράμματος των μαθημάτων προγραμματίζονται κάθε χρόνο εκπαιδευτικές επισκέψεις σε οικονομικές μονάδες του νησιού και της υπόλοιπης Ελλάδας, με σκοπό τη στενότερη σύνδεση της θεωρητικής γνώσης με τις συγκεκριμένες πρακτικές και ανάγκες των επιχειρήσεων.

Το πρόγραμμα των εκπαιδευτικών επισκέψεων ανακοινώνεται με την έναρξη του εαρινού εξαμήνου κάθε ακαδημαϊκού έτους.

Διαλέξεις Στελεχών Επιχειρήσεων

Οι Διαλέξεις Στελεχών Επιχειρήσεων αποτελούν ένα βασικό τομέα δράσης της Επιτροπής Σύνδεσης με Επιχειρήσεις και αποβλέπουν, μέσω μιας ευρείας διακλαδικής και διατομεακής παρουσίασης θεμάτων, στα ακόλουθα:

1. Να δοθεί στους φοιτητές της Σχολής η δυνατότητα να έλθουν σε αμεσότερη επαφή με την επιχειρησιακή πραγματικότητα και με θέματα που σχετίζονται με τη διοίκηση μιας επιχείρησης, όπως αυτά αντιμετωπίζονται από τη σκοπιά του διοικητικού στελέχους της συγκεκριμένης επιχείρησης που τα παρουσιάζει.

2. Να αναπτυχθεί η διαλεκτική σύνδεση των θεωρητικών γνώσεων που παρέχονται στο πλαίσιο παρακολούθησης των μαθημάτων με τις πραγματικές διαδικασίες οι οποίες αναπτύσσονται μέσα στις ίδιες τις οικονομικές μονάδες.
3. Να δοθεί στους φοιτητές μια σφαιρική και συνολική εικόνα των ελληνικών επιχειρήσεων από την οπτική γωνία των επιχειρηματικών στελεχών.
4. Να ενημερώνεται η πανεπιστημιακή κοινότητα για τις σύγχρονες εξελίξεις και τη δυναμική των ελληνικών επιχειρήσεων και κλάδων, και να αναπτύσσεται η επικοινωνία του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού της Σχολής με τα στελέχη των επιχειρήσεων.
5. Να υποστηρίζονται έμπρακτα ο επαγγελματικός προσανατολισμός καθώς και οι προοπτικές για τη μελλοντική ένταξη του φοιτητή στον επαγγελματικό χώρο.
6. Να ενημερώνονται τα στελέχη των επιχειρήσεων για τις εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες της Σχολής καθώς και για τα προσόντα και τις δυνατότητες των φοιτητών της.
7. Να δημιουργηθούν επαφές και αλληλοσυνδέσεις των επιχειρηματικών στελεχών από την υπόλοιπη χώρα με στελέχη της περιοχής του Αιγαίου επ' ωφελεία των επιχειρήσεων του Αιγαίου.

2.2. Γραφείο Διασύνδεσης

Το Γραφείο Διασύνδεσης αρχικά λειτούργησε ως Γραφείο Σταδιοδρομίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Σήμερα λειτουργεί, όπως σε όλα τα Α.Ε.Ι., στα πλαίσια του 3^{ου} Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Απευθύνεται, αφ' ενός στους φοιτητές και τους αποφοίτους που ενδιαφέρονται να ξεκινήσουν την επαγγελματική τους σταδιοδρομία και αφ' ετέρου στις επιχειρήσεις και στους οργανισμούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που αναζητούν υποψηφίους συνεργάτες.

Ειδικότερα:

- Παρέχει πληροφορίες σχετικές με τη δράση οργανισμών και επιχειρήσεων της Ελλάδας και του εξωτερικού, στις οποίες θα μπορούσαν να απασχοληθούν φοιτητές και απόφοιτοι του Πανεπιστημίου Αιγαίου.
- Προσφέρει συμβουλευτικές υπηρεσίες σε θέματα αναζήτησης εργασίας, όπως σύνταξη βιογραφικού σημειώματος (CV) και συμβουλές για προσωπικές συνεντεύξεις.
- Διατηρεί Τράπεζα Δεδομένων με βιογραφικά στοιχεία φοιτητών και διπλωματούχων του Πανεπιστημίου μας.
- Ενημερώνει τους φοιτητές σε θέματα μεταπτυχιακών σπουδών και υποτροφιών, τόσο στη Ελλάδα όσο και στο Εξωτερικό.
- Διοργανώνει ημερίδες και σεμινάρια, όπου παρουσιάζονται θέματα ειδικού ενδιαφέροντος από Πανεπιστημιακούς και στελέχη επιχειρήσεων.

Από το ακαδημαϊκό έτος 1999-2000 λειτουργεί τοπική μονάδα του Γραφείου Διασύνδεσης με τις Επιχειρήσεις και το Γραφείο Πρακτικής Άσκησης.

Στόχοι της μονάδας είναι να παρέχει τις υπηρεσίες που αναφέρονται παραπάνω στους φοιτητές και στους αποφοίτους της πανεπιστημιακής μονάδας της Χίου και να συνεργάζεται με τις υπόλοιπες τοπικές μονάδες για την καλύτερη επαγγελματική αποκατάσταση των πτυχιούχων του Πανεπιστημίου.

3. Υποδομή:

Χάρη και στην υποστήριξη της Χιακής κοινωνίας, η λειτουργία της Σχολής υποστηρίζεται από ανεπτυγμένη κτιριακή υποδομή και σύγχρονες εγκαταστάσεις, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη προγράμματα βελτίωσης και επέκτασης της υποδομής.

3.1 Τα κτίρια

- **Το Μιχάλειο** στην οδό Μιχάλων 8 (κτίριο του πρώην Μιχάλειου Ορφανοτροφείου) με συνολική επιφάνεια 3.069τ.μ στεγάζει τον κύριο όγκο των εκπαιδευτικών και διοικητικών λειτουργιών της Σχολής. Περιλαμβάνει 5 αίθουσες διδασκαλίας (2 μεγάλες, 3 σεμιναρίων), την αίθουσα συνεδριάσεων, τη Βιβλιοθήκη και το αναγνωστήριο, 2 υπολογιστικά κέντρα, οπτικοακουστικό εργαστήριο ξένων γλωσσών, τμήμα επιτραπέζιων εκδόσεων, τμήμα φωτοαντιγραφικής παραγωγής και βιβλιοδεσίας, γραφεία διδασκόντων και διοικητικών υπηρεσιών, γραφεία συλλόγου φοιτητών κ.λπ. Επίσης στο χώρο του Μιχάλειου κτιρίου βρίσκεται το σύγχρονο αμφιθέατρο της Σχολής.
- **Τα δύο κτίρια "Αδ. Κοραΐς"** στην οδό Κοραή πλάι στη Βιβλιοθήκη Κοραή (συν. επιφάνειας 936τ.μ. το καθένα) παραχωρήθηκαν από το Δημοτικό Συμβούλιο Χίου και στεγάζουν το Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών, το πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών: Ναυτιλία Μεταφορές και Διεθνές Εμπόριο, το Ινστιτούτο Συνεχιζόμενης Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης (Ι.Σ.Σ.Ε)-ΑΙΓΑΙΟΥ, καθώς την έδρα του Κέντρου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.) του Πανεπιστημίου Αιγαίου και ερευνητικές δραστηριότητες της Σχολής. Διαθέτουν 4 αίθουσες διδασκαλίας-σεμιναρίων, γραφεία, υπολογιστικά κέντρα, χώρους για εργαστήρια, αναγνωστήριο κ.λπ..
- **Το Καρράδειο κτίριο** στην οδό Μάντικα 13 (συν. επιφάνειας 1.427 τ.μ.), που παραχωρήθηκε από το Γυναικείο Σύνδεσμο «Φίλοι του Χιώτικου Χωριού» και στεγάζει το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Σχεδιασμός, Διοίκηση και Πολιτική του Τουρισμού», τη λέσχη των φοιτητών και ξενώνα δυναμικότητας 22 κλινών.
- **Το συγκρότημα κτιρίων Τ.Μ.Ο.Α.** στην οδό Μητροπολίτου Φωστίνη 31 στην Παραλιακή Λεωφόρο Χίου-Βροντάδου-Καρδαμύλων (πλησίον των Φοιτητικών κατοικιών του Πανεπιστημίου Αιγαίου) συνολικής επιφάνειας 940,5τ.μ.. Διαθέτει αίθουσες διδασκαλίας, γραφεία διοικητικών υπηρεσιών, υπολογιστικό κέντρο, εργαστήριο φυσικής, κ.λπ.
- **Τις Φοιτητικές Κατοικίες** (συν. επιφάνειας 4.200 τ.μ.) σε κτήμα που παραχώρησε το Ιερόν Τάγμα Αγίου Παντελεήμονος¹. Βρίσκονται σε παραλιακή τοποθεσία και σε απόσταση 5 χλμ. από το κέντρο της πόλης (περιοχή Τάγμα). Περιλαμβάνουν 6 νεόδμητα κτίρια, με 179 μονόκλινα δωμάτια, που διαθέτουν ιδιαίτερο λουτρό, και κοινόχρηστους χώρους υποδοχής και κουζίνας ανά κτίριο.

3.2 Η Βιβλιοθήκη

Η Βιβλιοθήκη της Σχολής Επιστημών της Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αιγαίου αποτελεί παράρτημα της Κεντρικής Βιβλιοθήκης, η οποία ουσιαστικά είναι μία ενιαία υπηρεσία με κοινή πολιτική τόσο σε θέματα βιβλιοθηκονομίας και επεξεργασίας υλικού, όσο και σε θέματα στρατηγικής, σχεδιασμού και ανάπτυξης.

Όλες οι λειτουργίες της Βιβλιοθήκης υποστηρίζονται από αυτοματοποιημένο σύστημα διαχείρισης που λειτουργεί σε περιβάλλον δικτύου, και επομένως υπάρχει δυνατότητα online σύνδεσης με τον ενιαίο κατάλογο της Βιβλιοθήκης του Αιγαίου (Μυτιλήνη, Σάμος, Ρόδος, Σύρος). Οι παραγγελίες του υλικού και η παραλαβή του γίνονται από την Κεντρική Βιβλιοθήκη, ενώ η βιβλιογραφική επεξεργασία από το παράρτημα, το οποίο έχει την ευθύνη διαχείρισης της συλλογής του.

Η συλλογή της Βιβλιοθήκης αποτελείται από 17.000 τόμους βιβλίων και 150 τίτλους ελληνικών και ξενόγλωσσων επιστημονικών περιοδικών, σχετικών με τα γνωστικά αντικείμενα της Σχολής, ενώ αναμένεται εμπλουτισμός της συλλογής τόσο των βιβλίων όσο και των περιοδικών με τη δημιουργία των νέων τμημάτων.

Τα βιβλία είναι ταξινομημένα σύμφωνα με το δεκαδικό DEWEY, ακολουθούν τους Αγγλοαμερικανικούς κανόνες καταλογογράφησης και η θεματική τους ευρετηρίαση γίνεται βάσει των θεματικών επικεφαλίδων της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου.

Πρόσφατα, έχει προστεθεί στις υπηρεσίες της Βιβλιοθήκης η δυνατότητα βιβλιογραφικής αναζήτησης από την σελίδα της, από όπου μπορεί κανείς να έχει πρόσβαση στα ηλεκτρονικά περιοδικά του Πανεπιστημίου Αιγαίου,

¹ Το κτίριο στο οποίο στεγάζεται η Επ. Ερ. και η Εταιρεία Διαχείρισης της περιουσίας του Π.Α., στην οδό Βουλγαροκτόνου 30 στην Αθήνα, έχει επίσης παραχωρηθεί από το ΙΤΑΠ και έχει ανακαινισθεί με δαπάνη του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

μέσω συγκεκριμένων συνδρομητικών υπηρεσιών διάθεσης ηλεκτρονικών επιστημονικών περιοδικών. Επίσης, υπάρχει η δυνατότητα παραγγελίας άρθρων περιοδικών από Βιβλιοθήκες τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού, μέσω του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ).

Η Βιβλιοθήκη διαθέτει αναγνώστηριο, είναι εξοπλισμένη με φωτοτυπικά μηχανήματα χρηστών, καθώς και μηχανήματα microfilm-microfiche. Επίσης, στο χώρο της Βιβλιοθήκης λειτουργούν: κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης, σύστημα αυτόματης πυρανίχνευσης και πυρόσβεσης καθώς και σύστημα ασφαλείας.

Η Βιβλιοθήκη είναι δανειστική. Δικαίωμα χρήσης των υπηρεσιών της Βιβλιοθήκης έχει το σύνολο της Ακαδημαϊκής Κοινότητας, καθώς και το ευρύτερο κοινό, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό Λειτουργίας της.

3.3 Το Κέντρο Υπολογιστών

Η Σχολή Επιστημών της Διοίκησης από την έναρξη της λειτουργίας της διαθέτει σύγχρονα Υπολογιστικά κέντρα (Υ.Κ.), των οποίων ο εξοπλισμός ανανεώνεται συστηματικά και επεκτείνεται. Τα Υ.Κ. καλύπτουν τις πάγιες διδακτικές ανάγκες των μαθημάτων Πληροφορικής και όσων μαθημάτων χρειάζονται πληροφορική υποστήριξη και υποστηρίζει τις ερευνητικές ανάγκες των διδασκόντων και των υποψηφίων διδασκόντων.

Τα Κ. Υ. λειτουργούν καθημερινά από τις 9 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ και απασχολούν επ' αμοιβή μικρό αριθμό φοιτητών που επιλέγονται - κάθε χρόνο και στην αρχή του χειμερινού εξαμήνου - μεταξύ των ενδιαφερομένων.

3.4 Το Οπτικοακουστικό Εργαστήρι Ξένων Γλωσσών

Το Οπτικοακουστικό Εργαστήρι Ξένων Γλωσσών είναι χώρος εξάσκησης για τα εργαστήρια και τα μαθήματα των Αγγλικών. Χρησιμοποιείται κυρίως για ακουστικές ασκήσεις που γίνονται στο πλαίσιο των μαθημάτων, καθώς επίσης και για το ακουστικό μέρος των τελικών εξετάσεων και των κατά στάδια ελέγχων. Ο εξοπλισμός, που έχει δωρηθεί από το Ιερό Τάγμα Αγίου Παντελεήμονος, είναι σύγχρονος και αποτελείται από 24 θέσεις εργασίας για τους φοιτητές, την κεντρική κονσόλα του διδάσκοντος και έναν ειδικό φοριαμό, όπου φυλάσσονται τα 24 κασετόφωνα των φοιτητών. Το λειτουργικό σύστημα του κέντρου παρέχει ποικίλες δυνατότητες τηλεχειρισμού, ενδοεπικοινωνίας, ομαδικής συζήτησης κ.τ.λ. ιδιαίτερα χρήσιμες για τη διδασκαλία της ξένης γλώσσας.

4. Διοικητικές Υπηρεσίες

Στην ακαδημαϊκή μονάδα του Πανεπιστημίου Αιγαίου με έδρα τη Χίο, λειτουργούν διοικητικές υπηρεσίες κατανεμημένες ως εξής:

- Σχολή Επιστημών της Διοίκησης (Γραμματεία Κοσμητείας)
- Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων (Τ.Δ.Ε.) (Γραμματεία Φοιτητών, Γραμματεία Προέδρου, Γραμματεία Γενικής Συνέλευσης)
- Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών (Γραμματεία Φοιτητών, Γραμματεία Προέδρου, Γραμματεία Γενικής Συνέλευσης)
- Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης (Τ.Μ.Ο.Δ.) (Γραμματεία Φοιτητών, Γραμματεία Προέδρου, Γραμματεία Γενικής Συνέλευσης)
- Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών "Σχεδιασμός, Διοίκηση και Πολιτική του Τουρισμού" (Γραμματεία)
- Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών "Ναυτιλία, Μεταφορές και Διεθνές Εμπόριο- NAME" (Γραμματεία)
- Υπηρεσία Διοικητικού
- Οικονομική Υπηρεσία
- Υπηρεσία Φοιτητικής Μέριμνας

- Υπηρεσία Πληροφορικής Υποστήριξης και Τηλεπικοινωνιών
- Τεχνική Υπηρεσία
- Γραφείο Διασύνδεσης και Πρακτικής Άσκησης Φοιτητών

Οι υπηρεσίες που κατ' εξοχήν εξυπηρετούν τους φοιτητές είναι:

- Οι Γραμματείες Φοιτητών των Τμημάτων, που μεριμνούν για τις εγγραφές, την έκδοση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών, την κατάρτιση των προγραμμάτων (ωρολογίων και εξετάσεων), την τήρηση των αρχείων βαθμολογίας, την προετοιμασία καθομολόγησης και απονομής πτυχίων.
- Η υπηρεσία Φοιτητικής Μέριμνας που ασχολείται με τη σίτιση, τη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, τις υποτροφίες και τα δάνεια, καθώς και την παραγγελία και διάθεση των διδακτικών συγγραμμάτων.
- Η υπηρεσία Πρακτικής Άσκησης των φοιτητών.

Όλες οι θέσεις εργασίας των διοικητικών υπηρεσιών διαθέτουν σύγχρονη μηχανογραφική υποδομή. Είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους και με τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές μονάδες με δίκτυο μεταφοράς δεδομένων, φωνής και εικόνας.

Οι διοικητικές υπηρεσίες διευθύνονται από την Προϊσταμένη Γραμματείας της Σχολής κ. Γεωργία Ζούντα.

III. Το Τ.Μ.Ο.Δ.: Λειτουργία και Στελέχωση

1. Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης

Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης (Τ.Μ.Ο.Δ.) έρχεται να καλύψει τις ανάγκες της Νέας Οικονομίας με σύγχρονες ειδικότητες μηχανικών, ικανών να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της Νέας Εποχής καθώς και στην έρευνα και προαγωγή της τεχνογνωσίας στους τομείς της:

- Χρηματοοικονομικής Μηχανικής (Financial Engineering)
- Διοίκησης Έργων / Προγραμμάτων και Λειτουργιών (Project / Programme & Operations Management)
- Διοίκησης της Πληροφορίας, Επικοινωνιών και Καινοτομίας (Information, Communication and Innovation Management)
- Διοίκησης Τεχνολογίας και Δημόσιας Πολιτικής (Technology and Public Policy Management)
- Οργανωσιακής & Ιδρυματικής Διοίκησης (Organisational & Institutional Management)

Οι προαναφερόμενοι τομείς αποτελούν χώρους στους οποίους διεισδύουν όλο και περισσότεροι «παραδοσιακοί» μηχανικοί ανταποκρινόμενοι στις νέες απαιτήσεις, όπου εξελίσσονται, βάσει εμπειρίας ή προσκομίζοντας νέες γνώσεις.

Επιπρόσθετα, η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας καθιστά αναγκαία την συμβολή στελεχών ικανών να κατανοήσουν όχι μόνο τη δεδομένη τεχνολογία αλλά πολύ περισσότερο να μπορούν να τη διαχειριστούν, να την προωθήσουν και να την αξιοποιήσουν στην κατεύθυνση της οικονομικής ανάπτυξης του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα της χώρας. Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης προσβλέπει να καλύψει αυτό το κενό της αγοράς εργασίας με στελέχη πολύπλευρης εκπαίδευσης ικανά να ανταποκριθούν σε τεχνικές, οικονομικές και διοικητικές απαιτήσεις.

2. Όργανα του Τμήματος

Όργανα του Τμήματος είναι η Γενική Συνέλευση και ο Πρόεδρος.

Γενική Συνέλευση

Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης έχει προσωρινή Γενική Συνέλευση, στην οποία συμμετέχουν 7 μέλη ΔΕΠ και 2 εκπρόσωποι των προπτυχιακών φοιτητών, ως εξής:

- Καθηγητής Θεμιστοκλής Λέκκας, Πρύτανης Πανεπιστημίου Αιγαίου, Πρόεδρος Τ.Μ.Ο.Δ.
- Καθηγητής Νικόλαος Λίτινας, Πρόεδρος του Συμβουλίου Κοσμητείας της Σχολής Επιστημών της Διοίκησης, Αναπληρωτής Προέδρου
- Βασίλειος Αγγελής, Αναπληρωτής Καθηγητής Τ.Δ.Ε., Μέλος
- Χρυσολέων Παπαδόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Τ.Δ.Ε., Μέλος
- Δημήτριος Σερεμέτης, Αναπληρωτής Καθηγητής Τ.Δ.Ε., Μέλος
- Ιωάννης Καλογήρου, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Χημικών Μηχανικών Ε.Μ.Π., Μέλος
- Γεώργιος Δούνιας, Λέκτορας Τ.Δ.Ε., Μέλος
- Μαρία Τσαμπικάκη, εκπρόσωπος φοιτητών
- Αποστόλης Τσάκαλος, εκπρόσωπος φοιτητών

3. Το Ακαδημαϊκό Προσωπικό

Το ακαδημαϊκό έργο διεκπεραιώνεται από τα μέλη Δ.Ε.Π., το έκτακτο διδακτικό προσωπικό που προσλαμβάνεται βάσει του Π.Δ. 407/80 και τα μέλη Ε.Ε.ΔΙ.Π. Στο πλαίσιο των καθηκόντων τους οι πανεπιστημιακοί διδάσκοντες και ερευνητές, προστατεύονται από την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, ενώ οφείλουν να τηρούν και να περιφρουρούν τους γραπτούς ή εθιμικούς (άγραφους) κανόνες της ακαδημαϊκής δεοντολογίας.

Διδάσκοντες στο Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης			
Βαθμίδα	Ονοματεπώνυμο	Γνωστικό Αντικείμενο	Πανεπιστήμιο
Καθηγητής	Θεμιστοκλής Λέκκας	Δομή, Δυναμική και Διαχείριση Οικοσυστημάτων με έμφαση στην Περιβαλλοντική Μηχανική, Κύκλος Χρήσης Ύδατος, Διήθηση-Ρευστοποίηση	Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Καθηγητής	Νικόλαος Λίτινας	Διοίκηση Επιχειρήσεων	Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Αν. Καθηγητής	Δημήτριος Σερεμέτης	Εφαρμοσμένη Οικονομική	Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Λέκτορας	Γεώργιος Δούνιας	Διοίκηση Οργάνωση Επιχειρήσεων	Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης			
Βαθμίδα	Ονοματεπώνυμο	Γνωστικό Αντικείμενο	Διδακτορικό Δίπλωμα
Καθηγητής	Αριστοφάνης Δημάκης (υπό διορισμό)	Μαθηματικά για Μηχανικούς	Πανεπιστήμιο Γοτίγγης, Γερμανία
Καθηγητής	Ιωάννης Μίνης (υπό διορισμό)	Ενοποιημένη Επιστήμη του Μηχανικού	Maryland College Park
Αν. Καθηγητής	Ιωάννης Γκιάλας	Φυσική	University of Michigan, Ann Arbor
Επικ. Καθηγητής	Γεώργιος Γιαγλής (υπό διορισμό)	Πληροφορική	Brunel University

Διδάσκοντες βάσει του Π.Δ. 407/80		
Ονοματεπώνυμο	Γνωστικό Αντικείμενο	Διδακτορικό Δίπλωμα
Κωνσταντίνος Ζαφειριάδης	Ενοποιημένη Επιστήμη του Μηχανικού	Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Γεώργιος Λιάγκουρας	Οικονομική Ανάλυση	Πανεπιστήμιο Paris 7, Denis Diderot
Αναστασία Νικολάου	Επιστήμη Περιβάλλοντος	Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Γεώργιος Πρώιος	Μαθηματικά	Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσ/κης
Αθηνά Ρουμπούτσου	Ενοποιημένη Επιστήμη του Μηχανικού	Heriot – Watt University
Ξενοφών Σταμπέλος	Χημεία - Βιολογία	Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσ/κης
Κωνσταντίνος Θεοδοσίου	Φυσική	-
Ελευθέριος Κούτρας	Πληροφορική	-

Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό		
Βαθμίδα	Ονοματεπώνυμο	Τίτλοι Σπουδών
ΕΕΠ	Σούκας Γεώργιος	Master of Arts in Classics Penn. St. Master of Arts in Linguistics N.Y.U.

ΕΕΠ	Τσατσαρώνης Γεώργιος	Master στην Εκπαίδευση – Γλώσσα Διδασκαλία Αγγλικής Univ. of Maryland
-----	----------------------	--

4. Κτιριακή Υποδομή του Τ.Μ.Ο.Δ.

Το συγκρότημα κτιρίων Τ.Μ.Ο.Δ. βρίσκεται στην οδό Μητροπολίτου Φωστίνης 31, στην Παραλιακή Λεωφόρο Χίου-Βροντάδου-Καρδαμύλων (πλησίον των Φοιτητικών κατοικιών του Πανεπιστημίου Αιγαίου) και έχει συνολική επιφάνεια 940,5τ.μ..

Διαθέτει αίθουσες διδασκαλίας, γραφεία διοικητικών υπηρεσιών, κέντρο υπολογιστών, εργαστήριο φυσικής, αναγνωστήριο, γραφείο φοιτητικού συλλόγου, κυλικείο, κ.λπ.

Κέντρο Υπολογιστών

Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης διαθέτει ένα άρτια εξοπλισμένο εργαστήριο πληροφορικής το οποίο χρησιμοποιείται για τη διδασκαλία μαθημάτων. Παράλληλα, τις ώρες που δε γίνεται διδασκαλία ή συντήρηση, το εργαστήριο είναι πλήρως διαθέσιμο στους φοιτητές του Τμήματος.

Τρέχον εξοπλισμός εργαστηρίου:

- 20 σταθμοί εργασίας COMPAQ DESKPRO με Οθόνη 17"
- 1 σταθμός εργασίας COMPAQ DESKPRO με Οθόνη 15" και εκτυπωτή (έδρα)
- Βιντεοπροβολέας και φορητή οθόνη
- Δικτυακή σύνδεση 100Mbit σε όλους τους σταθμούς εργασίας

Δυνατότητες που προσφέρει το εργαστήριο στους χρήστες:

- Χρήση βασικών εφαρμογών (Microsoft Office, γλώσσες προγραμματισμού, άλλες εφαρμογές)
- Χρήση δικτυακών υπηρεσιών (Διαδίκτυο, e-mail κ.α.)
- Αποθήκευση εγγράφων σε δικτυακούς καταλόγους
- Δυνατότητα εκτύπωσης από όλους τους σταθμούς εργασίας

Για τη χρήση των σταθμών εργασίας του εργαστηρίου απαιτείται η χρήση του προσωπικού δικτυακού λογαριασμού που παρέχεται σε όλους τους φοιτητές κατά την εγγραφή τους.

Με τον ίδιο λογαριασμό οι φοιτητές μπορούν να χρησιμοποιήσουν και τα άλλα εργαστήρια πληροφορικής της Σχολής Επιστημών της Διοίκησης στη Χίο, κατά τις περιόδους που το εργαστήριο του ΤΜΟΔ δεν είναι διαθέσιμο.

Τα εργαστήρια αυτά βρίσκονται:

- α) Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Μιχάλειο Κτίριο, οδός Μιχάλων 8, 1ος Όροφος (28 θέσεις)
- β) Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών, οδός Κοραή, Υπόγειο (16 θέσεις)

Το Κέντρο Υπολογιστών λειτουργεί καθημερινά από τις 9 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ και απασχολεί επ' αμοιβή μικρό αριθμό φοιτητών που επιλέγονται - κάθε χρόνο και στην αρχή του χειμερινού εξαμήνου - μεταξύ των ενδιαφερομένων.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το εργαστήριο του Τ.Μ.Ο.Δ., οι χρήστες μπορούν να απευθύνονται στο Κέντρο Πληροφορικής του Τ.Μ.Ο.Δ. τηλ. 0271-0-35444, ενώ για τα εργαστήρια της Σχολής, στο Κέντρο Πληροφορικής της Σχολής Επιστημών της Διοίκησης, τηλ. 0271-0-35166.

Εργαστήριο Φυσικής

Το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης διαθέτει ένα σύγχρονο και άρτια εξοπλισμένο εργαστήριο φυσικής το οποίο χρησιμοποιείται για τη διδασκαλία εργαστηριακών μαθημάτων.

Κανονισμός Λειτουργίας

- Οι φοιτητές εγγράφονται στο Εργαστήριο Φυσικής στην αρχή κάθε εξαμήνου, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις του τμήματος, με τις δηλώσεις στη Γραμματεία. Για οποιεσδήποτε διευκρινήσεις οι φοιτητές απευθύνονται στους διδάσκοντες του εργαστηριακού τμήματος που παρακολουθούν.
- Σε κάθε εργαστηριακό τμήμα οι φοιτητές σχηματίζουν διμελείς ομάδες για τη διεξαγωγή των ασκήσεων. Τα μέλη κάθε ομάδας εκτελούν μαζί την πειραματική εργασία και παρουσιάζουν τα γραπτά αποτελέσματα ατομικά, σύμφωνα με τις οδηγίες του εργαστηρίου.
- Οι εργαστηριακές ασκήσεις περιλαμβάνουν τα ακόλουθα θέματα, η διεξαγωγή των οποίων γίνεται σύμφωνα με τις επιμέρους οδηγίες των διδασκόντων: α. Προετοιμασία των φοιτητών στο θεωρητικό μέρος των ασκήσεων. β. Πειραματική εργασία. γ. Γραπτή εργασία. δ. Εξέταση των φοιτητών στο θεωρητικό ή/ και πειραματικό μέρος των ασκήσεων.
- Κάθε φοιτητής πρέπει να ολοκληρώσει επιτυχώς μία σειρά εργαστηριακών ασκήσεων. Η βαθμολογία σε κάθε άσκηση, προκύπτει από την εξέταση των φοιτητών στο θεωρητικό ή/ και πειραματικό μέρος της άσκησης και από την γραπτή εργασία, με ποσοστό 60% και 40% αντίστοιχα. Ο τελικός βαθμός για το εργαστηριακό μάθημα προκύπτει από τον μέσο όρο των βαθμών των ασκήσεων.
- Η διεξαγωγή όλων των εργαστηριακών ασκήσεων είναι υποχρεωτική. Αν κατά την διάρκεια της εξέτασης διαπιστωθεί ότι ο φοιτητής δεν είναι επαρκώς προετοιμασμένος, πρέπει να επαναλάβει την άσκηση.
- Μόνο 2 απουσίες ή επαναλήψεις είναι δυνατό να αναπληρωθούν κατά τη διάρκεια του εξαμήνου, ύστερα από συνεννόηση με τους διδάσκοντες.

Στους φοιτητές παρέχεται η δυνατότητα να τακτοποιήσουν έγκαιρα κατά τη διάρκεια του τρέχοντος εξαμήνου τυχόν άλλες εκκρεμότητές τους σχετικά με τη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των εργαστηριακών ασκήσεων, διαφορετικά αποτυγχάνουν στο μάθημα και πρέπει να το επαναλάβουν στο επόμενο έτος.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το εργαστήριο του Τ.Μ.Ο.Δ., οι χρήστες μπορούν να απευθύνονται στους διδάσκοντες, τηλ. 0271-0-35452, 35454,35482

Αναγνωστήριο

Στο Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης έχει δημιουργηθεί αναγνωστήριο, το οποίο χρησιμοποιείται από τους διδάσκοντες, και τους προπτυχιακούς φοιτητές.

Στο Αναγνωστήριο είναι διαθέσιμα τα συγγράμματα και οι σημειώσεις των προσφερόμενων μαθημάτων.

Δεν προβλέπεται δικαίωμα δανεισμού παρά μόνο, παραμονής για μελέτη στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο.

IV. Το Πρόγραμμα Σπουδών

1. Στόχοι του Προγράμματος

Το Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος αντικατοπτρίζει την ισορροπία γνωστικών αντικειμένων και ενοποιημένης μαθησιακής προσέγγισης των επιστημών που είναι αναγκαία για τη διαμόρφωση των Στελεχών της Νέας Εποχής της Μάθησης, της Ραγδαίας Τεχνολογικής Εξέλιξης και της Παγκοσμιοποίησης της Οικονομίας.

Το πρόγραμμα διαρθρώνεται σε :

1. Μαθήματα Κορμού (Υποχρεωτικά), τα οποία διδάσκονται αποκλειστικά κατά τα πρώτα 3 έτη σπουδών και είναι κοινά για όλους τους φοιτητές. Τα Μαθήματα Κορμού είναι 42 εκ των οποίων :
 - 10 ανήκουν στον τομέα των Θετικών Επιστημών (μαθηματικά, φυσική, χημεία-βιολογία)
 - 6 εντάσσονται στα μαθήματα της Επιστήμης του Μηχανικού
 - 7 είναι μαθήματα Οικονομικής και Χρηματοοικονομικής
 - 9 ανήκουν στην Επιστήμη της Διοίκησης
 - 5 εντάσσουν τους φοιτητές στην Κοινωνία της Πληροφορίας,
 - 3 συνεισφέρουν στην κοινωνική παιδεία και τέλος
 - 2 αφορούν στην ενίσχυση της εκμάθησης της Αγγλικής Γλώσσας, κυρίως σε ό,τι αφορά στη σχετική ορολογία
2. Υποχρεωτικά Μαθήματα Κατεύθυνσης, τα οποία διδάσκονται, κυρίως, στο 4^ο έτος σπουδών και είναι απαραίτητα για την ειδίκευση στον τομέα που θα επιλέξει ο/η φοιτητής/τρια. Συγκεκριμένα, πρόκειται για επτά (7) μαθήματα που καθορίζουν το γνωστικό αντικείμενο της κατεύθυνσης.
3. Κατ' Επιλογή Υποχρεωτικά Μαθήματα Κατεύθυνσης. Το πρόγραμμα σπουδών, ακόμη και το πλαίσιο της ίδιας κατεύθυνσης, επιτρέπει στο/η φοιτητή/τρια την ειδίκευση στην κατεύθυνση που έχει επιλέξει, με την επιλογή τριών (3) μαθημάτων από ένα σύνολο δέκα κατά μέσο όρο.
4. Γενικής Επιλογής Μαθήματα, εκ των οποίων είναι υποχρεωτική η επιλογή τριών (3). Τα μαθήματα αυτά είναι γενικότερου ενδιαφέροντος και επιτρέπουν τον εμπλουτισμό του προγράμματος σπουδών με θέματα σημαντικά για τη διαμόρφωση της προσωπικότητας και των δεξιοτήτων ενός Μηχανικού Οικονομίας και Διοίκησης.
5. Διπλωματική Εργασία, η εκπόνηση της οποίας ξεκινά κατά το ένατο εξάμηνο σπουδών και ολοκληρώνεται στο δέκατο εξάμηνο.

Έτσι, οι Σπουδές στο Τμήμα συνίστανται στην επιτυχή, ολοκλήρωση 55 μαθημάτων εκ των οποίων:

- 40 είναι Υποχρεωτικά Κορμού και 2 μαθήματα Αγγλικής Γλώσσας
- 7 είναι Υποχρεωτικά Κατεύθυνσης
- 3 Κατ' επιλογή Υποχρεωτικά ανά κατεύθυνση και
- 3 Γενικής Επιλογής

Καθώς και Διπλωματικής Εργασίας.

Τα 55 αυτά μαθήματα αναφέρονται σε ένα σύνολο 95 συνολικά μαθημάτων που προσφέρονται από το Τμήμα, καταδεικνύοντας τον πλούτο ενός ανταγωνιστικού και πρωτοπόρου Προγράμματος Σπουδών.

Τέλος, ένα ανταγωνιστικό πρόγραμμα σπουδών, που φιλοδοξεί να βρίσκεται στο επίκεντρο των επιστημονικών εξελίξεων και να ανταποκρίνεται στις μελλοντικές ανάγκες της αγοράς δεν θα μπορούσε παρά να εντάσσει δημιουργικά στο Πρόγραμμα Σπουδών την «επί τόπου» εκπαίδευση των φοιτητών, εισάγοντας το θεσμό της Πρακτικής Άσκησης.

2. Ενδεικτικό Πρόγραμμα Σπουδών

Συνοπτική Παρουσίαση Προγράμματος Σπουδών

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ		ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	
Α΄ Εξάμηνο		Β΄ Εξάμηνο	
1. Μαθηματική Ανάλυση Ι		1. Γραμμική Άλγεβρα	
2. Φυσική Ι		2. Φυσική ΙΙ	
3. Εισαγωγή στην Πληροφορική		3. Προγραμματισμός H/Y	
4. Εισαγωγή στο Σχεδιασμό Τεχνολογικών Συστημάτων		4. Ενοποιημένη Επιστήμη Μηχανικού Ι	
5. Εισαγωγή στην Ιστορία των Οικονομικών Θεωριών		5. Οικονομική Ι (Μάκρο)	
6. Αγγλικά Α΄		6. Αγγλικά ΜΟΔ	
Γ΄ Εξάμηνο		Δ΄ Εξάμηνο	
1. Μαθηματική Ανάλυση ΙΙ		1. Διαφορικές Εξισώσεις	
2. Αλγόριθμοι και Δομές Δεδομένων		2. Δομές Αρχείων και Βάσεις Δεδομένων	
3. Ενοποιημένη Επιστήμη Μηχανικού ΙΙ		3. Ενοποιημένη Επιστήμη Μηχανικού ΙΙΙ	
4. Οικονομική ΙΙ (Μίκρο)		4. Επιστήμη Περιβάλλοντος	
5. Οργάνωση & Διοίκηση Επιχειρήσεων		5. Μαθηματικός Προγραμματισμός	
6. Χημεία		6. Βιολογία	
Ε΄ Εξάμηνο		ΣΤ΄ Εξάμηνο	
1. Πιθανότητες & Στοχαστικά Μοντέλα		1. Στατιστική Ι	
2. Ενοποιημένη Επιστήμη Μηχανικού ΙV		2. Κοστολόγηση	
3. Γεν. Λογιστική - Ανάλυση Οικονομικών Καταστάσεων		3. Marketing	
4. Διοίκηση - Διαχείριση Έργων		4. Βιομηχανική Οργάνωση & Θεωρία Παιγνίων	
5. Κοινωνιολογία της Τεχνολογίας		5. Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού	
6. Δίκαιο των Επιχειρήσεων		6. Εργασιακές Σχέσεις	
Ζ΄ Εξάμηνο		Η΄ Εξάμηνο	
1. Προσομοίωση		1. Αξιολόγηση Επενδύσεων & Εταιρική Χρηματοοικονομική	
2. Χρηματοοικονομική Ι		2. Στρατηγική Διοίκηση και Σχεδιασμός	
3. Ανάλυση Αποφάσεων			
4. Οικ. & Διοίκηση της Τεχνολογίας & Καινοτομίας			
Μαθήματα Κατευθύνσεων: 2		Μαθήματα Κατευθύνσεων: 4	
Θ΄ Εξάμηνο		Ι΄ Εξάμηνο	
1. Μαθήματα Κατευθύνσεων & Γενικής Επιλογής: 5		1. Μαθήματα Κατευθύνσεων & Γενικής Επιλογής: 2	
2. Διπλωματική Εργασία (2 διδακτικές μονάδες)		2. Διπλωματική Εργασία (5 διδακτικές μονάδες)	

Μαθήματα Κατευθύνσεων:

Κατεύθυνση Ι: Χρηματοοικονομική Μηχανική

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ
Υποχρεωτικά Μαθήματα	Υποχρεωτικά Μαθήματα
1. Στοχαστικές Διαδικασίες (Ζ' Εξάμηνο)	1. Χρηματοοικονομικοί Οργανισμοί / Διαχείριση Επενδύσεων (Η' Εξάμηνο)
2. Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις (Ζ' Εξάμηνο)	2. Χρηματοοικονομική ΙΙ (Η' Εξάμηνο)
3. Νέα Χρηματοοικονομικά Προϊόντα (Θ' Εξάμηνο)	3. Οικονομετρία (Η' Εξάμηνο)
	4. Οικονομικός Προγραμματισμός & Προϋπολογιστικός Έλεγχος (Η' Εξάμηνο)
Μαθήματα Επιλογής	Μαθήματα Επιλογής
1. Ανάλυση Κινδύνων (Θ' Εξάμηνο)	1. Αναδόμηση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Ι' Εξάμηνο)
2. Στρατηγική Υλοποίηση Περιβαλλοντικής Πολιτικής (Θ' Εξάμηνο)	2. Οικονομική της Κοινωνίας της Πληροφορίας (Ι' Εξάμηνο)
3. Πρόβλεψη & Εφαρμοσμένες Στατιστικές Τεχνικές (Θ' Εξάμηνο)	3. Χρηματοοικονομική Οικονομετρία (Ι' Εξάμηνο)
4. Κόστος & Επιχειρηματικές Αποφάσεις (Θ' Εξάμηνο)	
5. Ειδικά Θέματα Επιχειρησιακής Έρευνας (Θ' Εξάμηνο)	
6. Επιχειρηματικότητα (Θ' Εξάμηνο)	
7. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Θ' Εξάμηνο)	

Κατεύθυνση ΙΙ: Διοίκηση Πληροφορίας, Επικοινωνιών & Καινοτομίας

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ
Υποχρεωτικά Μαθήματα	Υποχρεωτικά Μαθήματα
1. Ηλεκτρονικά (Ζ' Εξάμηνο)	1. Τεχνολογίες Διαδικτύου (Η' Εξάμηνο)
2. Δίκτυα Υπολογιστών & Επικοινωνίες (Ζ' Εξάμηνο)	2. Διοίκηση Δικτυακών Επιχειρήσεων & Ηλεκτρονική Επιχειρηματικότητα (Η' Εξάμηνο)
3. Σχεδιασμός & Διαχείριση Αλλαγής (Θ' Εξάμηνο)	3. Οικονομική της Κοινωνίας της Πληροφορίας (Η' Εξάμηνο)
	4. Οικονομικός Προγραμματισμός & Προϋπολογιστικός Έλεγχος (Η' Εξάμηνο)
Μαθήματα Επιλογής	Μαθήματα Επιλογής
1. Ανάλυση Κινδύνων (Θ' Εξάμηνο)	1. Διοίκηση Έργων Πληροφορικής (Ι' Εξάμηνο)
2. Πρόβλεψη και Εφαρμοσμένες Στατιστικές Τεχνικές (Θ' Εξάμηνο)	2. Αναδόμηση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Ι' Εξάμηνο)
3. Αρχές Σχεδιασμού Πληροφοριακών Συστημάτων (Θ' Εξάμηνο)	3. Οπτική και Σύγχρονη Φυσική (Ι' Εξάμηνο)
4. Ειδικά Θέματα Δικτύων Υπολογιστών (Θ' Εξάμηνο)	
5. Φυσική των Ημιαγωγών (Θ' Εξάμηνο)	

6. Επιχειρηματικότητα (Θ' Εξάμηνο)	
7. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Θ' Εξάμηνο)	

Κατεύθυνση III: Διοίκηση Έργου/ Προγράμματος & Λειτουργιών

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ		ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	
Υποχρεωτικά Μαθήματα		Υποχρεωτικά Μαθήματα	
1. Διαχείριση Συμβάσεων, Δίκαιο και Νομοθεσία Τεχνικών Έργων (Ζ' Εξάμηνο)		1. Logistics & Διαχείριση Εφοδιαστικής Αλυσίδας (Η' Εξάμηνο)	
2. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Ζ' Εξάμηνο)		2. Διοίκηση Λειτουργιών (Η' Εξάμηνο)	
3. Καινοτομική Ανάθεση Έργων στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα (Θ' Εξάμηνο)		3. Διοίκηση Προμηθειών (Η' Εξάμηνο)	
		4. Οικονομικός Προγραμματισμός & Προϋπολογιστικός Έλεγχος (Η' Εξάμηνο)	
Μαθήματα Επιλογής		Μαθήματα Επιλογής	
1. Ανάλυση Κινδύνων (Θ' Εξάμηνο)		1. Διοίκηση Έργων Πληροφορικής (Ι' Εξάμηνο)	
2. Στρατηγική & Υλοποίηση Περιβαλλοντικής Πολιτικής (Θ' Εξάμηνο)		2. Διαχείριση και Πολιτική Ενέργειας (Ι' Εξάμηνο)	
3. Σχεδιασμός Στοιχείων Μηχανών & Μηχανολογικών Συστημάτων (Θ' Εξάμηνο)		3. Οικονομική της Κοινωνίας της Πληροφορίας (Ι' Εξάμηνο)	
4. Τηλεπικοινωνιακά Συστήματα (Θ' Εξάμηνο)		4. Δομικά Έργα & Υλικά (Ι' Εξάμηνο)	
5. Εδαφομηχανική - Υδρογεωλογία (Θ' Εξάμηνο)			

Κατεύθυνση IV: Διοίκηση Τεχνολογίας & Δημόσια Πολιτική

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ		ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	
Υποχρεωτικά Μαθήματα		Υποχρεωτικά Μαθήματα	
1. Διαχείριση Συμβάσεων, Δίκαιο και Νομοθεσία Τεχνικών Έργων (Ζ' Εξάμηνο)		1. Δημόσια Πολιτική & Αναδόμηση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Η' Εξάμηνο)	
2. Διαχείριση και Πολιτική Ενέργειας (Ζ' Εξάμηνο)		2. Τηλεπικοινωνιακά Μοντέλα και Ανάλυση Πολιτικής (Η' Εξάμηνο)	
3. Στρατηγική & Υλοποίηση Περιβαλλοντικής Πολιτικής (Θ' Εξάμηνο)		3. Τεχνολογική Πολιτική (Η' Εξάμηνο)	
		4. Πολιτική για Επιχειρήσεις (Η' Εξάμηνο)	
Μαθήματα Επιλογής		Μαθήματα Επιλογής	
1. Ανάλυση Κινδύνων (Θ' Εξάμηνο)		1. Οικονομικός Προγραμματισμός & Προϋπολογιστικός Έλεγχος (Ι' Εξάμηνο)	
2. Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις (Θ' Εξάμηνο)		2. Στρατηγική Διοίκηση Τεχνολογίας (Ι' Εξάμηνο)	
3. Ανάλυση Ανταγωνιστικότητας στην Οικονομία της Παγκοσμιοποίησης (Θ' Εξάμηνο)		3. Αξιολόγηση Τεχνολογίας (Ι' Εξάμηνο)	
4. Σχεδιασμός & Διαχείριση Αλλαγής (Θ' Εξάμηνο)			
5. Κόστος & Επιχειρηματικές Αποφάσεις (Θ' Εξάμηνο)			
6. Δημόσια Διοίκηση για Μηχανικούς (Θ' Εξάμηνο)			
7. Οικονομική της Καινοτομίας (Θ' Εξάμηνο)			

8. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Θ' Εξάμηνο)	
---	--

Κατεύθυνση V: Οργανωσιακή & Ιδρυματική Διοίκηση

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ
Υποχρεωτικά Μαθήματα	Υποχρεωτικά Μαθήματα
1. Οργανωτική Θεωρία (Ζ' Εξάμηνο)	1. Δημόσια Πολιτική (Η' Εξάμηνο)
2. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Ζ' Εξάμηνο)	2. Ανάπτυξη & Διαχείριση Ομάδων (Η' Εξάμηνο)
3. Σχεδιασμός & Διαχείριση Αλλαγής (Θ' Εξάμηνο)	3. Αναδόμηση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Η' Εξάμηνο)
	4. Οικονομικός Προγραμματισμός & Προϋπολογιστικός Έλεγχος (Η' Εξάμηνο)
Μαθήματα Επιλογής	Μαθήματα Επιλογής
1. Ανάλυση Κινδύνων (Θ' Εξάμηνο)	1. Διοικητική Λήψη Αποφάσεων (Ι' Εξάμηνο)
2. Ισχύς & Κουλτούρα στους Οργανισμούς (Θ' Εξάμηνο)	2. Ηγεσία & Διοίκηση (Ι' Εξάμηνο)
3. Πρόβλεψη και Εφαρμοσμένες Στατιστικές Τεχνικές (Θ' Εξάμηνο)	
4. Κόστος & Επιχειρηματικές Αποφάσεις (Θ' Εξάμηνο)	
5. Ειδικά Θέματα Επιχειρησιακής Έρευνας (Θ' Εξάμηνο)	
6. Επιχειρηματικότητα (Θ' Εξάμηνο)	
7. Οργανωτική Ψυχολογία (Θ' Εξάμηνο)	

Μαθήματα Γενικής Επιλογής:

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ	ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ
Θ' ΕΞΑΜΗΝΟ	Ι' ΕΞΑΜΗΝΟ
Υποχρεωτικό Μάθημα	
1. Γραπτή και Προφορική Επικοινωνία	
Μαθήματα Επιλογής	Μαθήματα Επιλογής
1. Ειδικά Θέματα ΜΟΔ	1. Φιλοσοφία της Τεχνολογίας
2. Δίκαιο των Εμπορικών Συμβάσεων	2. Επιχειρηματική Ηθική
3. Ιστορία της Τεχνολογίας	3. Διαπραγματεύσεις
4. Οργανωτική Ψυχολογία	4. Πατέντες και Πνευματικά Δικαιώματα
5. Επιχειρησιακή Επικοινωνία & Ολοκλήρωση	5. Logistics & Διαχείριση Εφοδιαστικής Αλυσίδας
6. Ειδικά Θέματα Marketing & Διαχείριση Νέων Προϊόντων	6. Ρευστομηχανική
7. Θα συμπληρωθεί	7. Θα συμπληρωθεί

3. Τα μαθήματα

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ Ι

Συναρτήσεις. Γραφικές Παραστάσεις. Συνεχείς συναρτήσεις. Παράγωγοι. Σημασία της Παραγώγου. Μελέτη συναρτήσεων. Ανάπτυγμα Taylor. Η εκθετική και λογαριθμική συνάρτηση. Οι τριγωνομετρικές συναρτήσεις. Ολοκληρώματα. Θεμελιώδες θεώρημα του απειροστικού λογισμού. Στοιχειώδεις μέθοδοι ολοκλήρωσης. Στοιχεία αριθμητικής ανάλυσης. Μέθοδος Newton. Κανόνας Simpson.

Βιβλιογραφία: Διαφορικός και Ολοκληρωτικός Λογισμός, Michael Spivak, ΠΕΚ., Απειροστικός Λογισμός I, G.B. Thomas – R.L. Finney ΠΕΚ.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΙΙ

Συναρτήσεις πολλών μεταβλητών. Διανυσματικές συναρτήσεις. Παραγωγή, κλίση και παράγωγη κατά κατεύθυνση. Πολλαπλές μερικές παράγωγοι. Μήκος τόξου, διανυσματικά πεδία. Διανυσματικός διαφορικός λογισμός. Θεώρημα Taylor. Μέγιστα και ελάχιστα. Ακρότατα υπό συνθήκη και πολλαπλασιαστές Lagrange. Διπλά ολοκληρώματα. Τριπλά ολοκληρώματα. Αλλαγές μεταβλητών. Επικαμπύλια και επιφανειακά ολοκληρώματα. Θεώρημα Green. Θεωρήματα Stokes και Gauss.

Βιβλιογραφία: Διανυσματικός Λογισμός, J. Marsden – A. Tromba, ΠΕΚ., Απειροστικός Λογισμός ΙΙ, G.B. Thomas – R.L. Finney, ΠΕΚ.

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ

Πίνακες και απαλοιφή Gauss (γραμμικές εξισώσεις, απαλοιφή Gauss, πίνακες και πολλαπλασιασμός πινάκων, αντίστροφοι, ανάστροφοι πίνακες). Διανυσματικοί χώροι και γραμμικές εξισώσεις (Διανυσματικοί χώροι και υπόχωροι, γραμμική ανεξαρτησία, γραμμικοί μετασχηματισμοί). Ορθογωνιότητα (κάθετα διανύσματα και υπόχωροι, εσωτερικά γινόμενα, ορθοκανονικές βάσεις). Ορίζουσες. Ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα (διαγώνια μορφή πίνακα, μετασχηματισμοί ομοιότητας). Θετικά ορισμένοι πίνακες. Γραμμικός Προγραμματισμός και θεωρία παιγνίων (γραμμικές ανισότητες, μέθοδος απλόκων (simplex), minimax).

Βιβλιογραφία: Γραμμική Άλγεβρα και εφαρμογές, Gilbert Strang, εκδόσεις ΠΕΚ.

ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ

Συνήθης διαφορική εξίσωση τάξης n , γενική λύση. Εξισώσεις ολικού διαφορικού ή ακριβείς, εξισώσεις χωριζόμενων μεταβλητών. Η έννοια του πολλαπλασιαστή Euler. Γραμμικές εξισώσεις 1ης τάξης. Εξισώσεις Bernoulli, εξισώσεις Riccati, ομογενείς εξισώσεις, εξισώσεις Clairaut, εξισώσεις Lagrange. Το πρόβλημα Cauchy για διαφορικές εξισώσεις 1ης τάξης: Μέθοδος των διαδοχικών προσεγγίσεων. Βασικά θεωρήματα για την ύπαρξη και μοναδικότητα της λύσης. Συστήματα γραμμικών διαφορικών εξισώσεων. Μέθοδος επίλυσης των γραμμικών εξισώσεων με σταθερούς συντελεστές. Μετασχηματισμοί Laplace. Λύση γραμμικών διαφορικών εξισώσεων με σειρές. Προβλήματα συνοριακών τιμών, Sturm-Liouville. Στοιχεία μερικών διαφορικών εξισώσεων. Εξισώσεις δευτέρας τάξεως: ταξινόμηση (υπερβολικές, παραβολικές, ελλειπτικές), παραδείγματα: κυματική εξίσωση, εξίσωση θερμότητας, εξίσωση Laplace.

ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ & ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Πιθανότητες: Συνδυαστική (Διατάξεις, μεταθέσεις, συνδυασμοί). Δειγματικός χώρος. Ενδεχόμενα. Αξιοματική θεμελίωση της έννοιας της πιθανότητας. Βασικές ιδιότητες. Δεσμευμένη πιθανότητα. Θεώρημα ολικής πιθανότητας. Θεώρημα Bayes. Ανεξάρτητα ενδεχόμενα. Συνεχείς και διακριτές τυχαίες μεταβλητές. Η συνάρτηση κατανομής. Η συνάρτηση μάζας πιθανότητας μιας διακριτής τυχαίας μεταβλητής. Η έννοια της πυκνότητας μιας συνεχούς τυχαίας μεταβλητής. Παραδείγματα διακριτών τυχαίων μεταβλητών (Διωνυμική, Bernoulli, Γεωμετρική, Αρνητική Διωνυμική, Υπεργεωμετρική, Poisson). Παραδείγματα συνεχών τυχαίων μεταβλητών (Ομοιόμορφη, Εκθετική, Γάμμα, Βήτα, Κανονική, Cauchy, t , F , Weibull, Pareto, Log-Normal). Μέση τιμή και διασπορά τυχαίων μεταβλητών. Ροπογεννήτριες. Συναρτήσεις τυχαίων μεταβλητών. Τύπος του απρόσεκτου στατιστικού. Διανυσματικές τυχαίες μεταβλητές. Από κοινού κατανομές. Συνδιακύμανση. Συντελεστής συσχέτισης. Νόμος των μεγάλων αριθμών. Κεντρικό οριακό θεώρημα. Μία σύντομη εισαγωγή στις Μαρκοβιανές αλυσίδες και στην ανέλιξη Poisson.

Στοχαστικές διαδικασίες: Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση του φοιτητή με τα στοχαστικά φαινόμενα και τις στοχαστικές διαδικασίες όπως αυτά παρατηρούνται στη φύση και περιγράφονται με τη γλώσσα των μαθηματικών. Το μάθημα είναι ουσιαστικά μια υψηλού επιπέδου επέκταση της θεωρίας πιθανοτήτων, της στατιστικής και στοιχείων της θεωρίας πληροφοριών και της ανάλυσης σημάτων και θα προσαρμοστεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε να καταστεί χρήσιμο εργαλείο για τον αυριανό μηχανικό διοίκησης, στην προσπάθειά του να προσεγγίσει με μεθόδους υψηλής αξιοπιστίας σύνθετα οικονομικά και χρηματοοικονομικά φαινόμενα του πραγματικού κόσμου. Το μάθημα μεταξύ άλλων περιλαμβάνει αναφορά σε στοχαστικές εισόδους, φάσμα ισχύος, ψηφιακές διαδικασίες, τυχαίο βηματισμό, κίνηση Brown και θερμικό θόρυβο, διαμόρφωση, κυκλοστάσιμες διαδικασίες, διπλά φάσματα και αναγνώριση συστημάτων, φασματική απεικόνιση, σειρά Fourier αναπτύγματα Karhunen – Loeve, εργοδικότητα, φασματική εκτίμηση, μέση τετραγωνική εκτίμηση, φιλτράρισμα και πρόβλεψη, φίλτρα Kalman, εντροπία και χωρητικότητα καναλιού, τυχαίες μεταβλητές και στοχαστικές διαδικασίες στη θεωρία πληροφοριών, στοιχεία διαδικασιών Markoff, κλπ.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία : Πιθανότητες, Ρούσας, Εκδόσεις Ζήτη. Παπούλης Α., Πιθανότητες, Τυχαίες Μεταβλητές και Στοχαστικές Διαδικασίες, McGraw-Hill 1991 / Εκδ. Τζιόλα, Θεσσαλονίκη, 1994, Cinlar E., Introduction to Stochastic Processes, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1975

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ Ι

Περιγραφική Στατιστική (Κατανομές Συχνοτήτων, μέτρα θέσης και απόκλισης, συντελεστές ασυμμετρίας και κύρτωσης). Εκτιμητική (Αμεροληψία, Συνέπεια, Επάρκεια, Πληρότητα, Εκτιμήτριες Μεγίστης Πιθανοφάνειας, Αμερόληπτη Εκτιμήτρια Ελαχίστης Διασποράς, Μέθοδος των Ροπών, η Μέθοδος των Ελαχίστων Τετραγώνων).

Βιβλιογραφία: Στατιστική Ι, Ρούσας, Εκδόσεις Ζήτη

ΦΥΣΙΚΗ Ι

Κίνηση σε μία και σε δύο διαστάσεις (ταχύτητα, επιτάχυνση), πλάγια βολή. Γωνιακή ταχύτητα και επιτάχυνση σε καμπυλόγραμμη κίνηση, ομαλή κυκλική κίνηση. Νόμοι του Νεύτωνα, αδρανειακά συστήματα αναφοράς, δυνάμεις τριβής, οι νόμοι σε κυκλική κίνηση, επιταχυνόμενα συστήματα αναφοράς. Γραμμική ορμή, διατήρηση της ορμής, ώθηση, εσωτερικό γινόμενο, έργο, έργο ελατηρίου. Θεώρημα έργου-ενέργειας, ορισμός κινητικής ενέργειας, διατηρητικές και μη διατηρητικές δυνάμεις, δυναμική ενέργεια, διατήρηση της μηχανικής ενέργειας. Θ.Ε.Ε και οι μη διατηρητικές δυνάμεις, κρούσεις, ροπή δύναμης, ισορροπία στερεού σώματος, κέντρο μάζας, κίνηση συστήματος σωμάτων. Περιστροφή στερεού γύρω από σταθερό άξονα, κινητική ενέργεια περιστροφής,

ροπή αδρανείας, οι νόμοι της κίνησης στην περιστροφή. Στροφορμή υλικού σημείου και στερεού σώματος, διατήρηση της στροφορμής. Ταλαντώσεις. Αρμονικές, εξαναγκασμένες και φθίνουσες ταλαντώσεις. Συντονισμός. Ειδική σχετικότητα, αρχή σχετικότητας του Γαλιλαίου, πείραμα Michelson-Morley, αρχή σχετικότητας του Einstein, περιγραφή γεγονότων στην σχετικότητα, ταυτόχρονο, σχετικότητα μήκους και χρόνου, μετασχηματισμοί Γαλιλαίου, σχετικιστική ορμή και ενέργεια.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Φυσική για επιστήμονες και μηχανικούς, R. Serway, Πανεπιστημιακή Φυσική, H.D. Young,

ΦΥΣΙΚΗ II

Ηλεκτρικό φορτίο, νόμος του Coulomb, ηλεκτρικό πεδίο, δυναμικές γραμμές, ροή διανυσματικού πεδίου, νόμος του Gauss, Ηλεκτρικό δυναμικό, δυναμική ενέργεια σε ηλεκτρικό πεδίο. Πυκνωτές και διηλεκτρικά, χωρητικότητα πυκνωτού, ρεύμα και αντίσταση, νόμος του Ohm. Κυκλώματα συνεχούς. Κινούμενα φορτία Μαγνητικά πεδία, πηγές μαγνητικού πεδίου. Ηλεκτρομαγνητική επαγωγή, πηνία. Κυκλώματα εναλλασσόμενου ρεύματος.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Φυσική για επιστήμονες και μηχανικούς, R. Serway, Πανεπιστημιακή Φυσική, H.D. Young,

ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΗΜΙΑΓΩΓΩΝ

Η πυρηνική φυσική γίνεται αισθητή στην καθημερινή ζωή μέσα από την ιατρική τεχνολογία, αλλά και μέσω της ραδιενέργειας του περιβάλλοντος, είτε είναι φυσική ραδιενέργεια, είτε προκαλείται από τις δραστηριότητες του ανθρώπου, σχεδόν πάντα καταστροφικές. Ένας μηχανικός με εμβάθυνση στην μηχανική του περιβάλλοντος πρέπει να κατέχει τις βασικές έννοιες. Όλη η ηλεκτρονική τεχνολογία της εποχής μας βασίζεται στις ιδιαίτερες ιδιότητες μίας κατηγορίας υλικών, των ημιαγωγών. Σε αυτό το μάθημα θα επιχειρηθεί να δοθεί μία σύντομη εισαγωγή σε αυτούς τους κλάδους της φυσικής. Θα αναπτυχθούν οι παρακάτω έννοιες : Μοριακοί δεσμοί, δεσμοί van der Waals, φάσματα μορίων, στερεά, θεωρία ζωνών, η αγωγιμότητα των στερεών. Υπεραγωγιμότητα. Διατάξεις ημιαγωγών. Δομή του πυρήνα, ισότοπα, πυρηνικά μεγέθη και σχήματα, η ισχυρή αλληλεπίδραση, το μοντέλο της υγρής σταγόνας, των πρότυπο των φλοιών, πυρηνικός μαγνητικός συντονισμός. Διέγερση και αποδιέγερση πυρήνων, ακτίνες γ. Ραδιενεργές διασπάσεις, α- και β- ακτινοβολία, πυρηνικές αντιδράσεις χαμηλής ενέργειας, σύνθετοι πυρήνες, σχάση, αλυσιδωτή αντίδραση, σύντηξη.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Φυσική για επιστήμονες και μηχανικούς, R. Serway, Πανεπιστημιακή Φυσική, H.D. Young. Modern Physics, H.C. Ohanian. Fundamentals of Modern Physics, Eisberg.

ΟΠΤΙΚΗ & ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ

Εισαγωγικά στην κυματική. Μηχανικά κύματα, ηχητικά, φαινόμενο Doppler, ανάλυση Fourier, αρμονικές συχνότητες. Γεωμετρική οπτική. Φακοί. Κυματική οπτική. Συμβολή, περίθλαση, πόλωση. Σώματα και κύματα στην κλασική φυσική, το άτομο κατά Thomson και Rutherford, κβάντα ενέργειας, δυισμός της ύλης, αρχή της αβεβαιότητας του Heisenberg. Άτομο του υδρογόνου, κυματοσυναρτήσεις, κβαντικοί αριθμοί, το σπίν του ηλεκτρονίου, ατομικά φάσματα, περιοδικό σύστημα των στοιχείων. Η αρχή των λείζερ.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Φυσική για επιστήμονες και μηχανικούς, R. Serway, Πανεπιστημιακή Φυσική, H.D. Young, Modern Physics, H.C. Ohanian.

ΧΗΜΕΙΑ

Δομή του ατόμου, Ατομικά τροχιακά, Περιοδικός πίνακας στοιχείων, Χημικοί δεσμοί, Θερμοχημεία – Θερμοδυναμική, Χημική ισορροπία, Μη ηλεκτρολυτικά διαλύματα, Οξέα – Βάσεις - Άλατα, Οξείδωση - Αναγωγή, Χημική Κινητική, Στοιχεία Οργανικής Χημείας, Στοιχεία Χημείας Περιβάλλοντος, Στοιχεία Αναλυτικής Χημείας, Φασματοσκοπικές μέθοδοι ανάλυσης.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Η ανάπτυξη της Βιολογίας ως επιστήμης, Το ξεκίνημα της ζωής, Ζωή και τελεονομία, Το γενετικό υλικό ως συντηρητής της σταθερότητας και παράγοντας αλλαγής, Η έκφραση του γενετικού υλικού – Πρωτεΐνες, Το κεντρικό δόγμα – ο γενετικός κώδικας, Μεταλλάξεις, Το κύτταρο, Κυτταρική αναπαραγωγή, Ανάπτυξη για διαφοροποίηση σε φυτά και ζώα, Ιστοί και όργανα, Από τα κύτταρα στους πληθυσμούς – μηχανισμοί κληρονομικότητας, Πληθυσμοί και περιβάλλον, Εξέλιξη των ειδών. Παράλληλα γίνεται αναφορά σε θέματα Βιοτεχνολογίας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Εισαγωγή στους Η/Υ, Υλικό, Λογισμικό, Λειτουργικά Συστήματα. Δομή και λειτουργία του Η/Υ, Αρχιτεκτονική υπολογιστικών συστημάτων, περιβάλλοντα εργασίας. Εισαγωγή στις γλώσσες προγραμματισμού. Η γλώσσα C/C++. Σταθερές, μεταβλητές, βασικοί τύποι δεδομένων. Εντολές εισόδου/εξόδου, εντολές απόδοσης τιμής. Εντολές επανάληψης, Εντολές επιλογής. Εισαγωγή στο δομημένο προγραμματισμό. Τύποι που ορίζονται από το χρήστη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ Η/Υ

Δομημένος προγραμματισμός με υποπρογράμματα (συναρτήσεις και διαδικασίες). Μονοδιάστατοι και πολυδιάστατοι πίνακες. Συμβολοσειρές. Εγγραφές. Αρχεία. Σύνολα. Αναδρομικά υποπρογράμματα. Μη διαδικασιακές γλώσσες. Αντικειμενοστραφής προγραμματισμός (κληρονομικότητα, πολυμορφισμός). Εισαγωγή στη γλώσσα Java.

ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Δείκτες και Λίστες. Στοιβες και Ουρές. Αναζήτηση, ταξινόμηση. Δένδρα, ισοζυγισμένα δένδρα, βέλτιστα δένδρα αναζήτησης. Γραφήματα και αλγόριθμοι γραφημάτων. Εκπόνηση εργασίας.

ΔΟΜΕΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Δομές αρχείων, αλγόριθμοι αναζήτησης, ταξινόμησης, συγχώνευσης. Ευρετήρια, κατακερματισμός. Εισαγωγή σε συστήματα βάσεων δεδομένων, σχεσιακό-ιεραρχικό-δικτυακό μοντέλο. Διαχείριση βάσεων δεδομένων. Εισαγωγή στην SQL. Κανονικοποίηση, σχεδιασμός βάσης με κανονική σύνθεση. Συνδεδεμένα κλειδιά.

Συσχετίσεις 1:1, 1:M και M:M. Αφαίρεση πλεονασμού. Εισαγωγή στις αντικειμενοστραφείς βάσεις δεδομένων. Εκπόνηση εργασίας.

ΔΙΚΤΥΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Εισαγωγή στις τηλεπικοινωνίες και τις τεχνικές μεταγωγής δεδομένων. Στρωματοποιημένη αρχιτεκτονική ISO/OSI. Πρωτόκολλα και υπηρεσίες. Προσανατολισμένες σε σύνδεση υπηρεσίες και υπηρεσίες χωρίς σύνδεση. Τεχνικές πολύπλεξης. Αναλογική και ψηφιακή μετάδοση. Modems. Τοπικά δίκτυα, πρότυπα IEEE 802.3, 802.4 και 802.5. Δίκτυα τεχνολογίας TCP/IP. Πρωτόκολλα και αλγόριθμοι δρομολόγησης σε TCP/IP.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Δημιουργία ιστοσελίδων, HTML, CGI, Javascript, XML. Εργαλεία σχεδίασης ιστοσελίδων, μέτρηση επισκεψιμότητας. Δυναμικές ιστοσελίδες, διασύνδεση με εσωτερικά πληροφοριακά συστήματα. Intranets και Extranets. Portals. Ασφάλεια ιστοσελίδων και ηλεκτρονικών συναλλαγών. Ηλεκτρονικές πληρωμές.

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ

Μοντελοποίηση συστημάτων διακεκριμένου χρόνου. Μοντελοποίηση συστημάτων παραγωγής και ουρών αναμονής. Στατιστική εκτίμηση αποτελεσμάτων, βελτιστοποίηση συστημάτων. Μοντελοποίηση επιχειρηματικών διαδικασιών. Μοντελοποίηση δικτύων υπολογιστών. Λογισμικό προσομοίωσης. Εκπόνηση εργασίας.

ΑΡΧΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εισαγωγή στα πληροφοριακά συστήματα. Εισαγωγή στη γενική θεωρία συστημάτων. Τεχνολογία Λογισμικού. Κύκλος ζωής ανάπτυξης πληροφοριακών συστημάτων. Μεθοδολογίες ανάπτυξης συστημάτων. Τεχνικές ανάλυσης και σχεδιασμού (διαγράμματα ροής, ευρετήρια). Διεπαφή χρήστη-υπολογιστή. Τεκμηρίωση και συντήρηση λογισμικού. Αξιολόγηση λογισμικού. Εργαλεία σχεδίασης (CASE tools). Εκπόνηση εργασίας.

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΚΤΥΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Μέσα μετάδοσης. Δίαυλοι και θεωρία μετάδοσης δεδομένων. Διασύνδεση δικτύων υπολογιστών, γέφυρες, δρομολογητές. OSI πρωτόκολλα και υπηρεσίες, τα πρωτόκολλα TCP και UDP, αρχιτεκτονική πελάτη-εξυπηρετητή, σύγχρονη και ασύγχρονη επικοινωνία. Τα πρωτόκολλα FTP, TELNET και SMTP. Ασύρματα δίκτυα, κινητές επικοινωνίες και πρωτόκολλα.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Το μάθημα αυτό εισάγει τους πρωτοετείς φοιτητές στην ανάπτυξη προϊόντων μέσω του σχεδιασμού. Το μάθημα χωρίζεται σε μικρές ενότητες και η κάθε ενότητα διδάσκεται από διαφορετικό καθηγητή. Οι φοιτητές εργάζονται σε ομάδες για την ανάπτυξη απαιτήσεων, το σχεδιασμό, την κατασκευή, τη συναρμολόγηση και τη δοκιμή ενός προϊόντος. Παραδείγματα τέτοιων απλών προϊόντων περιλαμβάνουν παιχνίδια παιδικής χαράς, ανεμόμυλους για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, χειροκίνητες αντλίες και ηλιακές συσκευές. Το μάθημα είναι ιδιαίτερα δυναμικό και απαιτεί την ενεργό συνεργασία καθηγητών και φοιτητών. Εισαγωγή στη χαρά της σύνθεσης και του σχεδιασμού. Απόκτηση βασικών δεξιοτήτων στα εξής: Απεικόνιση σχεδίων, Απόκτηση βασικών δεξιοτήτων χρήσης του υπολογιστή για το σχεδιασμό, Συνεργασία σε ομάδες, Αρχές τεχνικής ανάλυσης, Επιλογή υλικών και εξαρτημάτων, Αρχές οικονομικής ανάλυσης, Κατασκευή και συναρμολόγηση, Έλεγχος κατασκευής και δοκιμές, Αξιολόγηση προϊόντων. Ύλη : Αρχές μηχανολογικού σχεδίου, Χρήση προγραμμάτων για σχεδιασμό (AutoCAD), Ανάπτυξη προδιαγραφών, Αρχές τεχνικής ανάλυσης. Η επιστήμη του μηχανικού και η σχέση της με τον σχεδιασμό και κατασκευή προϊόντων, Χρήση τεχνικών καταλόγων, Χρήση προγραμμάτων για οικονομική ανάλυση (Excel), Βασικός κατασκευαστικός εξοπλισμός και χρήση του, Αρχές συναρμολογισιμότητας, Δοκιμές και μετρήσεις.

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ Ι

Στατική Μηχανική: Στοιχεία Διανυσματικού Λογισμού, Δυνάμεις, Ροπές και Αναγωγή Συστήματος Δυνάμεων και Ροπών, Καταμεμημένες Δυνάμεις και Κέντρα Βάρους, Ισορροπία, Τριβή, Ισορροπία Συστήματος, Εσωτερικές Δυνάμεις και Είδη Φορέων, Δικτυώματα, Ολόσωμοι Γραμμικοί Φορείς, Εύκαμπτοι Φορείς. **Αποχή Υλικών:** Βασικές Έννοιες, Αξονικός Εφελκυσμός, Αξονική θλίψη, Καταπόνηση σε Θερμοκρασιακές Μεταβολές – Αποχή εν θερμώ, Αντοχή υλικών σε κόπωση, Χαρακτηριστικά μεγέθη Διατομών. Επίλυση φορέων, Κάμψη, Τμήση – Διάτμηση, Στρέψη, Λογισμός, Σύνθεση Καταπόνηση. **Δυναμική:** Στατικά ή κινούμενα συστήματα σωματιδίων και στερεών σωμάτων. Σχέσεις δυνάμεων, επιταχύνσεων, έργου, ενέργειας, ορμής. Σχετική κίνηση σωμάτων σε επίπεδο και στο χώρο. Ύλη : Κινηματική σωματιδίων, Δύναμη και επιτάχυνση σωματιδίων, Έργο και ενέργεια σωματιδίων, Ορμή σωματιδίων, Κινηματική στερεών σωμάτων, Δύναμη και επιτάχυνση στερεών σωμάτων, Έργο και ενέργεια στερεών σωμάτων, Ορμή στερεών σωμάτων. Οι φοιτητές θα κατανοήσουν τις αρχές της δυναμικής σωματιδίων και στερεών σωμάτων. Η γνώση αυτή θα χρησιμοποιηθεί σε τομείς όπως η μηχανική ρευστών, δυναμική μηχανών και ταλαντώσεις, έλεγχο συστημάτων, σχεδιασμό και βιομηχανική κατασκευή.

Βιβλιογραφία: Mechanics for Engineers, Static's Ferdinand p. Beer, E. Russell Johnston McGraw-Hill International Press – 3rd Edition, Αναστάσιος Χ. Χρυσάκης, Μηχανική Απαραμόρφωτου Στερεού ΣΤΑΤΙΚΗ, Αθήνα 1999, Mechanics of Material, Ferdinand P. beer, E. Russell Johnston McGraw –Hill International Press, 2nd Edition, Γιάννη Βαλαώρα, ΑΝΤΟΧΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, Shaum's Outline Series: Static's and Mechanics of Material William A. Nash, Shaum's Outline Series: Strath of Materials, William A. Nash, Engineering Mechanics: Dynamics, 8th Ed., R. C. Hibbler. Prentice Hall.,

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΙΙ

Οι στόχοι του μαθήματος περιλαμβάνουν τους εξής: Θεμελιώδης κατανόηση στη χρήση των βασικών νόμων της θερμοδυναμικής και των ιδιοτήτων της ύλης στον καθορισμό της κατάστασης συστημάτων και διεργασιών που σχετίζονται με θερμότητα και έργο. Ικανότητα στην χρήση πινάκων, καταστατικών εξισώσεων και προγραμμάτων στον υπολογισμό θερμοδυναμικών ιδιοτήτων. Γνώση των μαθηματικών σχέσεων μεταξύ των βασικών θερμοδυναμικών ιδιοτήτων (θερμοκρασία, εντροπία, ενθαλπία, κλπ.). Ικανότητα στη χρήση των αρχών εξισορρόπησης ενέργειας και μάζας στην ανάλυση και σύνθεση κύκλων για ατμοπαραγωγούς, αεριοστρόβιλους, ψυκτικούς κύκλους, συστήματα θέρμανσης-ψύξης. Η ύλη του μαθήματος περιλαμβάνει: Εισαγωγή στη Θερμοδυναμική και Θερμοδυναμικές ιδιότητες της ύλης. Η έννοια του έργου και της θερμότητας. Πρώτος νόμος της θερμοδυναμικής (ανοικτά και κλειστά συστήματα), δεύτερος νόμος, μη αναστρεψιμότητα και ο κύκλος του Carnot, Εντροπία. Ανάλυση κύκλων, κύκλοι Brayton, και Rankine. Μίγματα τέλειων αερίων. Ανάλυση υγρού αέρα.

Βιβλιογραφία : Fundamentals of Classical Thermodynamics, 5th Ed., Sonntag, R., Borgnake, C., and Van Wylen, G.. J. Wiley & Sons, 1994., Fundamentals of Engineering Thermodynamics, 2nd Ed., Howell, J.R., and Buckius, R.O.. McGraw-Hill, 1992.

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΙΙΙ

Σκοπός του μαθήματος είναι να εισάγει τους φοιτητές στα θέματα των φυσικών και χημικών διεργασιών, οι οποίες απαντώνται κατά την παραγωγή αγαθών, καθώς και στην κατανόηση και χρήση των βασικών κανόνων και αρχών που διέπουν τις διεργασίες αυτές.

Φυσικές Διεργασίες: Βασικοί νόμοι εφαρμοζόμενοι στις φυσικές διεργασίες (διατήρηση μάζας – ενέργειας – ορμής, θερμοδυναμική, ιξώδες, ελαστικότητα, διάχυση, κριτήρια ισορροπίας, νόμος του Gibbs). Θεωρίες φυσικών διεργασιών όπως: θεωρία υμένος, διείδυσης, οριακού στρώματος, Van der Waals, κινητική θεωρία. Διαχωρισμός των φυσικών διεργασιών σε «Μεταβολής Συνθηκών» και «Διαχωρισμού». Παράγοντες διεργασιών διαχωρισμού καθώς και παράγοντες που επιδρούν για την κατάταξή τους με βάση τις φάσεις των συστατικών στο αρχικό μίγμα. Κριτήρια και διαδικασίες επιλογής διεργασιών. Ισορροπία φάσεων, εξισώσεις ισορροπίας.

Χημικές Διεργασίες: Βασικοί νόμοι και θεωρίες που εφαρμόζονται στις χημικές διεργασίες. Ταξινόμηση των χημικών αντιδραστήρων ανάλογα με το σχήμα και τη μέθοδο λειτουργίας. Θέματα χημικής κινητικής (ρυθμός ομογενών αντιδράσεων, αρχές των εξισώσεων ρυθμού, επίδραση της συγκέντρωσης, θεωρίες κινητικής, αλυσιδωτές αντιδράσεις). Σχεδιαστικές εξισώσεις ιδανικών αντιδραστήρων.

Παραδείγματα – ασκήσεις εφαρμογής και υπολογισμοί σε συστήματα φυσικών –χημικών διεργασιών της βιομηχανικής πράξης.

Βιβλιογραφία:

- «Ασκήσεις φυσικών Διεργασιών», Δ. Μαρίνος-Κουρής & Ε. Παρλιάρου-Τσάμη. 1994, Εκδόσεις Παπασωτηρίου
- «Μηχανική χημικών Διεργασιών», J.M. Smith, 3^η έκδοση, Μετ. Π. Τσιακάρας, 1981, Εκδόσεις Α. Τζιόλα
- «Χημικές Διεργασίες της χημ. Τεχνολογίας», Σ. Δούκου
- «Ασκήσεις στις χημικές Διεργασίες & Σχεδιασμός χημικών αντιδραστήρων», Ι. Ιακώβου.

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΙV

Εισαγωγή, Σήματα και Συστήματα, Γραμμικά Συστήματα Ανεξάρτητα χρόνου, Ανάλυση Fourier για σήματα και συστήματα συνεχούς χρόνου, Ανάλυση Fourier για σήματα και συστήματα διακριτού χρόνου, Διακριτός Μετασχηματισμός Fourier (DFT), Γρήγορος Μετασχηματισμός Fourier (FFT), Ανάλυση Φάσματος, Φίλτρα, Δειγματοληψία, Ο μετασχηματισμός Laplace, Ο μετασχηματισμός Z, Γραμμικά συστήματα ανάδρασης.

Σημείωση: : Εκτενής χρήση Matlab για ασκήσεις,

Βασικό βιβλίο : Signals and Systems by Oppenheim, Willsky and Young

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Το μάθημα «Επιστήμη Περιβάλλοντος» περιλαμβάνει στοιχεία περιβαλλοντικής χημείας, παραμέτρους των χειρσαίων οικοσυστημάτων και της ατμόσφαιρας, καθώς και μεθόδους διαχείρισης του νερού και των υγρών αποβλήτων. Συγκεκριμένα, περιγράφονται οι βιογεωχημικοί κύκλοι των στοιχείων στο περιβάλλον, οι

περιβαλλοντικές συνθήκες και οι σχέσεις τους με τους οργανισμούς στα οικοσυστήματα, η δομή και η σύσταση της ατμόσφαιρας και το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Στη συνέχεια, στο πλαίσιο της διαχείρισης νερού, εξετάζονται οι υδατικοί πόροι και οι πηγές τους, η ποιότητα νερού, τα στάδια της επεξεργασίας του νερού (προεπεξεργασία, αερισμός, ανάμιξη, κροκίδωση, συσσωμάτωση, καθίζηση, διήθηση, απολύμανση) και η διαδικασία επιλογής πηγής και μεθόδου επεξεργασίας νερού. Όσον αφορά τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων, αναπτύσσονται τα θέματα τα σχετικά με την προέλευση, ποσότητα και η ποιότητά τους, την κινητική βιολογικής αύξησης και την ενεργό ύλη, τις λίμνες επεξεργασίας και τα βιολογικά φίλτρα, την αναερόβια και τη φυσικοχημική επεξεργασία. Τέλος, περιγράφεται ο σχεδιασμός Μονάδας Επεξεργασίας Υγρών Αποβλήτων και η επιλογή του διαχειριστικού σχήματος.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ

(Ανορθωτές, περιοριστές κλπ), Ψηφιακά κυκλώματα (AND, OR, NAND, Flip-Flop's), τρανζιστορς(BJT) ,JFET τρανζιστορς, MOSFET τρανζιστορς, Ενισχυτές τρανζίστορς, Ανάδραση, αναλογικά ολοκληρωμένα κυκλώματα, Φίλτρα και Ταλαντωτές, οικογένειες λογικών κυκλωμάτων, Κυκλώματα μνήμης.

Σημείωση: Εκτενής χρήση Pspice για ασκήσεις,

Βασικό βιβλίο Micro-electronic Circuits by Sedra – Smith

ΡΕΥΣΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

Αρχές της μηχανικής ρευστών, διατήρηση μάζας, ορμής και ενέργειας. Εσωτερική και εξωτερική ροή. Οριακό στρώμα. Σύγχρονες μέθοδοι μέτρησης. Ανάλυση με τη βοήθεια υπολογιστή. Εργαστηριακές ασκήσεις. Η απόκτηση γνώσης και δεξιοτήτων στα εξής: Ικανότητα επίλυσης προβλημάτων, (όπως η κατανομή δυνάμεων σε φράγματα, το μέγεθος αντλίας για την άντληση νερού μεταξύ δύο σημείων, η υποδύναμη κινητήρα αυτοκινήτου για την κίνηση με συγκεκριμένη ταχύτητα, η ταχύτητα του αέρα για τη δοκιμή μοντέλου αυτοκινήτου σε δοκιμαστική σήραγγα), Ικανότητα εφαρμογής των μαθηματικών και της φυσικής σε προβλήματα μηχανικού που σχετίζονται με τη μηχανική ρευστών, Ικανότητα εκτέλεσης πειραμάτων, ανάλυσης και ερμηνείας των μετρήσεων, συγγραφή τεχνικών εκθέσεων, Ικανότητα στον προσδιορισμό, σχηματοποίηση και λύση προβλημάτων του μηχανικού, καθώς και συνεργασίας σε ομάδες μέσω εργασίας (π.χ. σχεδιασμός πειραματικού μοντέλου για δοκιμές πολύπλοκου τεχνικού προϊόντος), Ικανότητα χρήσης σύγχρονων υπολογιστικών και μετρητικών εργαλείων. Ύλη: Δυνάμεις που ασκούνται σε σώματα και επιφάνειες, Γενικευμένες εξισώσεις τάσεων και πιέσεων, Υδροστατική, Η εξίσωση Euler, Η εξίσωση Bernoulli, Ανάλυση ελεγχόμενου όγκου, Τυρβώδης ροή (αρχές), Ροή σε σωλήνες, Εξωτερική ροή

Βιβλιογραφία : Fundamentals of Fluid Mechanics, Munson, Young and Okiishi, 3rd Ed., J. Wiley, 1997.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Βασικές Μορφές Ενέργειας, Κύρια Καύσιμα για την παραγωγή ενέργειας, Θερμική Ενέργεια, Παραγωγή ενέργειας από Ορυκτά καύσιμα – περιβαλλοντικές επιπτώσεις, Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και Τεχνολογίες (Αιολική, Ηλιακή, Φωτοβολιακά, Γεωθερμική, Βιομάζα, Υδροδυναμική, Ενέργεια από κύματα, κλπ), Νέες ενεργειακές τεχνολογίες, παγκόσμια κατανάλωση ενέργειας, οικονομικά της ενέργειας, κοστολόγηση και τιμολογιακή πολιτική, διαχείριση ενέργειας, εξοικονόμηση ενέργειας και ορθολογική χρήση ενέργειας, ενεργειακό Auditing.

Βιβλιογραφία: Principles of Energy Conversion, Arche W. Culp, McGraw Hill International Editions, ISBN: 0-07-100991-4, Renewable Energy, Godfrey Bayle Oxford University Press, ISBN: 0-19-8564451-1

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ & ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τάσεις και συγκέντρωση τάσεων. Ανάλυση τάσεων και επαναλαμβανόμενα φορτία. Σχεδιασμός στοιχείων μηχανών. Κινηματική μηχανισμών. Σχεδιασμός μηχανικών συστημάτων. Ύλη: Ανάλυση τάσεων σε στοιχεία μηχανών, Κάμψη στοιχείων μηχανών, Ανοχές, Σταθερή και μεταβλητή φόρτιση, Σύνδεσμοι και κοχλίες, Φορτισμένοι κοχλίες, Μηχανικά ελατήρια, Ρουλεμάν και σχεδιασμός ρουλεμάν, Γρανάζια, Κιβώτια ταχυτήτων, Συμπλέκτες και πέδη, Ιμάντες, άξονες, Μηχανικά συστήματα.

Βιβλιογραφία : Mechanical Engineering Design, Shigley, JE and Mischke, CR. McGraw-Hill Co., NY, 1989. Machinery's Handbook, 24th Ed, HL Horton, HH Ryffel.

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Εισαγωγή στις Τηλεπικοινωνίες, Ηλεκτρομαγνητικά κύματα, διάδοση στον γήινο χώρο (Ιονοσφαιρική, Τροποσφαιρική διάδοση, σκέδαση κλπ), Τηλεπικοινωνιακές γραμμές, Στοιχεία Τηλεφωνίας, Διαμόρφωση Αναλογικών Σημάτων (AM, FM, PM), Αρχή δειγματοληψίας και διαμόρφωσης παλμών, Πολύπλεξη σημάτων, Παλμοκωδική διαμόρφωση, Μεταφορά ψηφιακών σημάτων, Θεωρία πληροφοριών, Διαμόρφωση ψηφιακών σημάτων (PSK,FSK κλπ)

Σημείωση: Εκτενής χρήση Matlab για ασκήσεις

ΕΛΑΦΟΜΗΧΑΝΙΚΗ – ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΑ

Εδαφομηχανική

Γεωλογικά στρώματα (στρωματογραφία), Γεωλογικοί χάρτες, Κατάταξη και χαρακτηριστικά εδαφών, Υδραυλικές και μηχανικές ιδιότητες εδαφών, Στράγγιση των εδαφών, Υδραυλικά των εδαφών, Πλαστική ισορροπία εδάφους, Καθίζηση και πίεση εδάφους, Ωθηση γαιών και ευστάθεια Πρανών, Δομικά έργα, Έρευνα εδάφους και Βελτίωση εδαφών.

Υδρογεωλογία

Υδρολογικός κύκλος, κλίμα. Μορφολογία λεκάνης εισροής. Υδρομετρικά δίκτυα, ροή ποταμών, υπόγεια ύδατα, ποιότητα νερού, υδρολογική ανάλυση και μοντέλα. Εφαρμογή στη μηχανική, Ταμιευτήρες, διαχείριση ταμιευτήρων.

Βιβλιογραφία: Elements of Soil Mechanics, G.N. Smith & Ian G.N. Smith Black Well Science 7th Edition ISBN: 0-632-04126-9 \, Basic Soil Mechanics, Roy Whitlow, Prentice Hall ISBN: 0-582-38109-6, Soil Testing Manual, Robert W. Pay McGraw Hill, ISBN: 0-07-136363-7, Hydrology in Practice, Elizabeth M. Shaw STANLEY THORNES, ISBN: 0-7487-4448-7

ΔΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑ & ΥΛΙΚΑ

Δομικά Έργα: Παρουσίαση της έννοιας του δομημένου περιβάλλοντος. Βασική φιλοσοφία του σχεδιασμού δομών. Φορτία και συντελεστές ασφάλειας. Κριτήρια σχεδιασμού. Προγραμματισμός Δομικών Έργων. Αξιολόγηση Δομικών έργων.

Δομικά Υλικά: Χαρακτηρισμός των δομικών υλικών. Βασικές έννοιες και αρχές Χημείας και Φυσικής για την μελέτη των δομικών υλικών. Φυσικοί - μηχανικοί - χημικοί και οργανικοί παράγοντες που επιδρούν στις τεχνικές και τεχνολογικές ιδιότητες των δομικών υλικών. Περιγραφή των κυριότερων δομικών υλικών από άποψη: προέλευσης – ιδιοτήτων – χρήσεων – συντήρησης και τεχνολογικών ιδιοτήτων, με έμφαση: στην μακροσκοπική και μικροσκοπική εξέταση της δομής – χημική σύσταση και ιδιότητες – προδιαγραφές χρήσης. Φυσικοί Λίθοι, Κονίες και Κονιάματα – Ξύλο, Γυαλί, Πλαστικά – Μέταλλα και Μεταλλικά υλικά – Σκυρόδεμα. Κατηγορίες αντοχής Σκυροδέματος – Είδη, Σύνθεση και Ποιοτικός Έλεγχος Σκυροδέματος. Βλάβες Σκυροδέματος. Παραδείγματα εφαρμογής των δομικών Υλικών στα διάφορα έργα με έμφαση στην οικοδομική και στα έργα υποδομής

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΟΑ

Σκοπός του μαθήματος “Ειδικά Θέματα Μηχανικών Οικονομίας & Διοίκησης” είναι να εισάγει τους φοιτητές στις μεθόδους εφαρμογής του γνωστικού τους αντικείμενου και χρήσεις των δεξιοτήτων τους στους διάφορους τομείς ενασχόλησης των Μηχανικών της ειδικότητας τους.

Η πραγματοποίηση του σκοπού του μαθήματος γίνεται με την παρουσίαση ορισμένων ειδικών θεμάτων εφαρμογής της επιστήμης των μηχανικών και με την ανάλυση του τρόπου που χρησιμοποιείται από τους τεχνικούς σε κάθε εφαρμογή.

Τα θέματα εφαρμογής που παρουσιάζονται αφορούν διαδικασίες παραγωγής, μελέτες τεχνικών – οικονομικών – περιβαλλοντικών και κοινωνικών θεμάτων με έμφαση στα θέματα Οργάνωσης – Διοίκησης και Οικονομικής των δραστηριοτήτων.

Τα παραδείγματα εφαρμογής που παρουσιάζονται αφορούν: σχέδια – υπολογισμούς – μελέτες εφαρμογής – κατασκευές – επιβλέψεις και αξιολόγηση τελικού αποτελέσματος. Δίνεται έμφαση στην συσχέτιση των εφαρμογών σχετικά με την επίτευξη της βέλτιστης λύσης και τη σχέση της λύσης αυτής με την παράμετρο χρόνος – χρήματα – αισθητική – κοινωνική αποδοχή.

Η εμπέδωση στις αρχές, στις μεθόδους και στον τρόπο σκέψης από την πλευρά του μηχανικού, εκτός από τις σχετικές θεωρητικές γνώσεις και των παραδειγμάτων εφαρμογής που παρουσιάζονται κατά την διάρκεια του μαθήματος, γίνεται και με τα “**ειδικά θέματα εφαρμογής**”.

Κατά την διάρκεια του εξαμήνου οι φοιτητές αναλαμβάνουν, κατά ομάδες εργασίας, ορισμένα “ειδικά θέματα εφαρμογών” που αφορούν τεχνικά – οικονομικά και κοινωνικά θέματα.

Η διεκπεραίωση των θεμάτων αυτών πραγματοποιείται στις εκτός μαθήματος ώρες με την καθοδήγηση του διδάσκοντος. Κατά την διάρκεια του μαθήματος θα γίνεται μία συζήτηση – αξιολόγηση των πιο σημαντικών από τις προτεινόμενες λύσεις από την πλευρά της τεχνικής, της οικονομίας, της αισθητικής και της κοινωνικής αποδοχής.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Η ύπαρξη ενός εισαγωγικού μαθήματος στην ιστορία των οικονομικών θεωριών έχει σαν πρωταρχικό στόχο να αποκτήσει ο φοιτητής μία πρώτη ιδέα για την οικονομική σκέψη στο σύνολό της προτού μελετήσει τα μαθηματικά υποδείγματα και διαγράμματα της Μικροοικονομικής και Μακροοικονομικής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται α) στην ανάπτυξη κριτικού πνεύματος μέσα από την αντιπαράθεση των διαφορετικών ρευμάτων οικονομικής σκέψης, και β) στη σύνδεση των οικονομικών θεωριών και πολιτικών με το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον της εποχής τους.

Διδακτικές ενότητες: 1) Η ανάδυση της οικονομίας ως αυτόνομο επιστημονικό αντικείμενο, 2) οι κλασσικοί οικονομολόγοι, 3) ο Μαρξ, 4) οι νεοκλασικοί, 5) ο Κέϋνς, 6) ο Σουμπέτερ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Ι (Μακροοικονομική)

Η Μακροοικονομική εξετάζει την οικονομία ως σύνολο (εθνικό εισόδημα, κατανάλωση, αποταμίευση, επενδύσεις, ...), αναλύει κυρίως τους μηχανισμούς προσδιορισμού του επιπέδου απασχόλησης (ανεργία) και του επιπέδου των τιμών (πληθωρισμός) καθώς και την κρατική παρέμβαση στο σύνολο της οικονομίας (δημοσιονομική και νομισματική πολιτική). Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη διεθνοποίηση των οικονομικών σχέσεων και στις επιπτώσεις της στην άσκηση της δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής σε κρατικό επίπεδο.

Διδακτικές ενότητες: 1) Εθνικοί λογαριασμοί, 2) το εισοδηματικό κύκλωμα και η αρχή του πολλαπλασιαστή, 3) μακροοικονομικά υποδείγματα με δημόσιο τομέα και εξωτερικό εμπόριο, 4) χρήμα, τράπεζες, επιτόκια, 5) το

υπόδειγμα IS-LM, 6) συνολική προσφορά, επίπεδο τιμών και ταχύτητα προσαρμογής, 7) Ανεργία και πληθωρισμός, 8) μακροοικονομική της ανοικτής οικονομίας (ισοζύγιο πληρωμών και συναλλαγματικές ισοτιμίες), 9) οι βασικές σχολές της σύγχρονης μακροοικονομικής.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΙΙ (Μικροοικονομική)

Η Μικροοικονομική αναλύει τη συμπεριφορά των παραγωγών (θεωρία παραγωγής) και των καταναλωτών (θεωρία ζήτησης) για να καταλήξει στην ανάλυση της λειτουργίας των διαφορετικών μορφών αγοράς και των στρατηγικών των επιχειρήσεων. Στα πλαίσια του μαθήματος δίνεται ιδιαίτερη σημασία σε εφαρμογές που ενδιαφέρουν μηχανικούς και μάνατζερ ώστε να αποφευχθεί ο υπερβολικά αφηρημένος χαρακτήρας της Μικροοικονομικής ο οποίος την καθιστά 'αποθητική' για τους μη οικονομολόγους.

Διδακτικές ενότητες: 1) Ο μηχανισμός της αγοράς: οι καμπύλες προσφοράς και ζήτησης, 2) η θεωρία της ζήτησης: συνάρτηση χρησιμότητας και ισορροπία του καταναλωτή, αποτελέσματα εισοδήματος και υποκατάστασης, η καμπύλη ζήτησης, 3) η θεωρία της παραγωγής: η συνάρτηση παραγωγής και η ισορροπία του παραγωγού, συναρτήσεις κόστους, 4) μορφές αγορών: τέλει ανταγωνισμός, μονοπώλιο, μονοπωλιακός ανταγωνισμός, ολιγοπώλιο, 5) Στρατηγική συμπεριφορά των επιχειρήσεων και τεχνικές τιμολόγησης.

ΓΕΝ. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ – ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Το μάθημα αναφέρεται στις βασικές λογιστικές καταστάσεις που καταρτίζονται περιοδικά ή στο τέλος της Διαχειριστικής χρήσεως από τις επιχειρήσεις, οργανισμούς και γενικά από τις αναπτυσσόμενες οικονομικές δραστηριότητες. Τέτοιες λογιστικές καταστάσεις είναι: Η κατάσταση Ισολογισμού, η κατάσταση Αποτελεσμάτων, η κατάσταση μικτών Αποτελεσμάτων κατά προϊόν, κατά κλάδο εκμεταλλεύσεως, κατά υπεύθυνο ή κατά οποιονδήποτε άλλον συνδυασμό απαιτεί το πληροφοριακό σύστημα της επιχείρησης, η κατάσταση Ταμειακών Ροών κ.λπ.

Στο μάθημα αναλύονται τα βασικά μεγέθη των Λογιστικών Καταστάσεων, οι σχέσεις μεταξύ τους, η προέλευση και η σημασία των μεγεθών αυτών για την εκτίμηση του δυναμισμού, της ευρωστίας, των δυσκολιών και των κινδύνων της επιχείρησης.

Οι διάφοροι αριθμοδείκτες που προκύπτουν από τη συσχέτιση των διαφόρων μεγεθών του ενεργητικού, του παθητικού ή του ενεργητικού / παθητικού του Ισολογισμού και η σημασία τους για την εκτίμηση της δραστηριότητας της επιχείρησης, αναλύονται στο μάθημα.

Τέλος γίνεται μνεία για τη λογιστική τυποποίηση, τα λογιστικά πρότυπα (Διεθνή ή Εθνικά) και τη σημασία που έχουν για την διευκόλυνση της επικοινωνίας των επιχειρηματικών στελεχών, των οικονομικών αναλυτών και των μελετητών στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ

Τα ζητήματα του κόστους έχουν καθοριστική σημασία για το σχεδιασμό της επιχειρηματικής δράσης, την προσαρμογή της οργάνωσης και των λειτουργιών της επιχείρησης στην αποτελεσματική προώθηση των στόχων της. Αν και η διαπίστωση αυτή αποτελεί μάλλον κοινοτυπία, η σπουδή της έννοιας, της τυπολογίας και των ειδικών μεθόδων ανάλυσης και ελέγχου του κόστους παραπέμπουν σε εξειδικευμένες γνώσεις που παρέχονται από ένα διακεκριμένο κλάδο της Λογιστικής: την Κοστολόγηση. Βασικές ενότητες διδασκαλίας:

1. Εννοιολογικά χαρακτηριστικά του κόστους, των εσόδων και των δαπανών. Ομοιότητες και διαφορές. Κατηγορίες του κόστους με κριτήριο το είδος, τον προορισμό, τη συμπεριφορά του όταν μεταβάλλεται η απασχόληση, τη διαδικασία ενσωματώσεως στο λειτουργικό κόστος.
2. Κόστος άμεσο και έμμεσο. Κόστος διαφορικό και κόστος ευκαιρίας.
3. Το νεκρό σημείο δραστηριότητας.
4. Το κόστος στην υπηρεσία των επιχειρηματικών αποφάσεων.

5. Κριτήρια κατανομής του έμμεσου κόστους. Οι μονάδες έργου. Το κόστος εκκίνησης και ροής. Οι συντελεστές δυσχέρειας.
6. Κόστος και τιμολογιακή πολιτική.
7. Διοικητική – οργανωτική – λειτουργική διάρθρωση των οικονομικών μονάδων. Κοστολογική οργάνωση με βάση την τεχνολογική και οργανωτική δομή και τις πληροφοριακές ανάγκες της διοίκησης της μονάδας.
8. Κέντρα κόστους, κέρδους, ευθύνης, επενδύσεων. Η ροή του κόστους μεταξύ κυρίων κέντρων κόστους και κυρίων και βοηθητικών.
9. Κοστολόγηση παροχών και αντιπαροχών. Κατά φάσιν και κατά παραγγελία κοστολόγηση. Ειδικά θέματα (συμπαράγόμενες ποικιλίες του αυτού προϊόντος, υποπροϊόντα, ελαττωματικά προϊόντα, παραγωγή σε εξέλιξη).
10. Το πρότυπο κόστος: έννοια, φύση, σκοπός προσδιορισμού και στοιχεία του πρότυπου κόστους.
11. Η λειτουργία του συστήματος της πρότυπης κοστολόγησης στα πλαίσια του συστήματος προϋπολογιστικού ελέγχου.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Βαρβάκης Κ., Το Άμεσο Κόστος, Ιγνατιάδης Α., Λογιστική Κόστους Ι & ΙΙ, Σακέλλης Εμ., Κοστολόγηση

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Ι

Η χρηματοοικονομική διαχείριση είναι μια εξαιρετικά σημαντική λειτουργία της σύγχρονης επιχείρησης. Στόχος του μαθήματος είναι να μυήσει τους φοιτητές στη χρηματοοικονομική λειτουργία της επιχείρησης, στα βασικά τμήματά της, τα οποία αναφέρονται στους στόχους της, στο περιβάλλον, στον χρηματοοικονομικό προγραμματισμό και έλεγχο και στη διαχείριση κεφαλαίων κίνησης. Βασικές ενότητες διδασκαλίας:

1. Χρηματοοικονομική λειτουργία και περιβάλλον
 2. Χρονική αξία χρήματος και βασικές σχέσεις ανατοκισμού.
 3. Ανάλυση χρηματοοικονομικών δεικτών.
 4. Πρόβλεψη χρηματοδοτικών αναγκών, προγραμματισμός και έλεγχος.
 5. Διαχείριση κεφαλαίων κίνησης. Απόθεμα, πιστώσεις, ρευστά διαθέσιμα, βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση.
- Προϋποθέσεις:* είναι αναγκαίες γνώσεις Οικονομικής Θεωρίας (Εισαγωγή στην Οικονομική, Μικροοικονομική Α' και Β'), Γενικής Λογιστικής (Λογιστική Α' και Β') και Ποσοτικών Μεθόδων (Μαθηματικά, Στατιστική Α' και Β').

Ενδεικτική βιβλιογραφία : Weston J.F & E.F Brigham, Βασικές αρχές της χρηματοοικονομικής διοίκησης και πολιτικής, εκδ. Παπαζήση, Φιλλιπάτος Γ.Κ και Π.Ι Αθανασόπουλος, Εισαγωγή στη χρηματοοικονομική διοικητική, εκδ. Παπαζήση, Κάντζος Κ., Ανάλυση χρηματοοικονομικών καταστάσεων, Interbooks, Νιάρχος Ν., Χρηματοοικονομική ανάλυση λογιστικών καταστάσεων, εκδ. Σταμούλης.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ & ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Σκοπός του μαθήματος: Την τελευταία 10-ετία συμβαίνουν γεγονότα και αλλαγές στον κόσμο των επιχειρήσεων που μερικά χρόνια πριν ήταν δύσκολο έως αδύνατον να τα σκεφτεί κανείς. Το μάθημα αυτό επιχειρεί μια συνοπτική αλλά ολοκληρωμένη εισαγωγή στις προκλήσεις της σύγχρονης θεωρίας και πρακτικής του «φανταστικού» κόσμου των επιχειρήσεων. Η ύλη που καλύπτεται και η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια πληρέστερη αντιμετώπιση των συγκεκριμένων επιχειρηματικών προβλημάτων.

Περιεχόμενα και Δομή της Διδασκόμενης Ύλης:

Η διδακτέα ύλη περιέχει τις ακόλουθες θεματικές ενότητες

- **Λογιστικές Καταστάσεις και Χρηματοοικονομικές Ροές**
- **Τιμές και Χρηματοοικονομικές Αξίες**
Χρήσεις και εφαρμογές της διαχρονικής αξίας χρήματος
Καθαρή παρούσα αξία

- Αξιολόγηση δανειακού και μετοχικού αξιόγραφου
- **Επενδυτικές Ανάγκες**
Προσδιορισμός του κόστους κεφαλαίου
Επενδύσεις και Χρηματοοικονομικές ροές
Εναλλακτικές Μέθοδοι Αξιολόγησης Επενδύσεων
- **Χρηματοοικονομική Δομή και Μερισματική Πολιτική**
Μακροχρόνιες χρηματοδοτικές αποφάσεις
Προσδιορισμός μερισματικής πολιτικής
- **Μακροχρόνια Χρηματοδότηση**
Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου από νέους μετόχους
Μακροχρόνια δανειοδότηση – Χρηματοδοτική μίσθωση
- **Ειδικά Θέματα**
Εξαγορές και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Στόχος του μαθήματος είναι να δώσει στο φοιτητή τα βασικά εργαλεία για να κατανοήσει την ολοένα αυξανόμενη αλληλεξάρτηση των σύγχρονων εθνικών οικονομιών. Το μάθημα δεν θα έπρεπε να διδαχθεί με τον τρόπο που διδάσκεται στα περισσότερα τμήματα οικονομικών επιστημών, δηλαδή ως μία αλληλουχία θεωριών και μοντέλων για το διεθνές εμπόριο και το νομισματικό σύστημα. Παρόλο που τα υπάρχοντα εγχειρίδια (με εξαίρεση ίσως αυτό των Krugman, Obstfeld) δεν προσφέρονται για κάτι τέτοιο, η διδασκαλία του μαθήματος στο ΤΜΟΔ πρέπει να εστιάσει στην πρακτική πλευρά των διεθνών οικονομικών σχέσεων. *Διδακτικές ενότητες:* 1) Το υπόδειγμα Heckscher-Ohlin, 2) οικονομίες κλίμακας, ατελής ανταγωνισμός και διεθνές εμπόριο, 3) άμεσες ξένες επενδύσεις και πολυεθνικές επιχειρήσεις, 4) εργαλεία και επιπτώσεις των πολιτικών διεθνούς εμπορίου, 5) χρήμα, τιμές, συναλλαγματικές ισοτιμίες και αγορά συναλλάγματος, 6) σταθερές και κυμαινόμενες ισοτιμίες, 7) η διαμάχη περί παγκοσμιοποίησης, 8) τα οικονομικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημείωση: Αποτελεί σχεδόν κοινή παραδοχή ότι το μάθημα προκειμένου να διδαχθεί σε βάθος χρειάζεται 2 εξάμηνα: ένα για το Διεθνές Εμπόριο και ένα για τις Διεθνείς Νομισματικές Σχέσεις

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ / ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Το μάθημα αναφέρεται στις λειτουργίες και τη διοίκηση των χρηματοοικονομικών οργανισμών και ιδιαίτερα των τραπεζών.

Θεματικές ενότητες: 1) Κανονιστικές διατάξεις και νομικό πλαίσιο των χρηματοοικονομικών οργανισμών, 2) Διαχείριση τραπεζικών κεφαλαίων και διαθεσίμων, 3) Παροχή πιστώσεων σε επιχειρήσεις και ιδιώτες, 4) Ανάλυση κερδοφορίας και οικονομικών αποτελεσμάτων, 5) Τιτλοποίηση, συγχωνεύσεις, εξαγορές, 6) Μέθοδοι διαχείρισης κινδύνων.

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ II

Στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιαστούν αναλυτικά ορισμένα μείζονα θέματα της Χρηματοοικονομικής διοίκησης, που δεν είναι δυνατό να καλυφθούν στο πλαίσιο του μαθήματος Χρηματοοικονομική I. Τέτοια θέματα είναι: η λήψη επενδυτικών αποφάσεων, η εκτίμηση του κόστους του κεφαλαίου και η αποτίμηση, καθώς και οι αποφάσεις μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης. Βασικές ενότητες διδασκαλίας:

1. Επενδυτικές αποφάσεις. Τεχνικές προϋπολογισμού δαπανών κεφαλαίου· κίνδυνος και απόδοση επενδύσεων.
2. Χρηματοοικονομική δομή και χρήση μόχλευσης· το κόστος του κεφαλαίου· πολιτική μερισμάτων.
3. Αποτίμηση
4. Αποφάσεις μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης· θεσμικό πλαίσιο· μετοχές· δανειακά κεφάλαια.

Ενδεικτική βιβλιογραφία : Weston J.F – F. E. Brigham, Βασικές αρχές της χρηματοοικονομικής διοίκησης και πολιτικής, εκδ. Παπαζήση, Φιλιππάτος Γ.Κ. – Π.Ι. Αθανασόπουλος, Κόστος κεφαλαίου, πολιτική μερισμάτων και χαρτοφυλακίου, εκδ. Παπαζήση, Blerman H, (Jr) & S. Smid, Οικονομικός προγραμματισμός επενδύσεων, εκδ. Παπαζήση.

ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΑ

Σκοπός του μαθήματος είναι η μύηση των φοιτητών στις θεωρητικές γνώσεις και τις τεχνικές που επιτρέπουν στους μελετητές των οικονομικών φαινομένων να ποσοτικοποιούν και να εκτιμούν με στατιστικές μεθόδους τις οικονομικές σχέσεις που διέπουν την λειτουργία των οικονομικών μονάδων. Το μάθημα περιλαμβάνει πρακτική εξάσκηση στη χρήση Οικονομετρικών – Στατιστικών πακέτων Η/Υ και εφαρμογές σε σειρές εμπειρικών δεδομένων. *Βασικές ενότητες διδασκαλίας:*

1. Εισαγωγικές έννοιες: οικονομμετρική εξειδίκευση.
2. Εκτίμηση γραμμικού υποδείγματος.
3. Αξιολόγηση ερμηνευτικής ικανότητας του κλασικού υποδείγματος. Παραβίαση κλασικών υποθέσεων· διαπίστωση και μέτρηση. Συνέπειες και εναλλακτικές λύσεις.

Προϋποθέσεις: επαρκείς γνώσεις Οικονομικής Θεωρίας, Μαθηματικών και Στατιστικής (θεωρία παλινδρόμησης – συσχέτισης και χρονολογικών σειρών).

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Αθανασόπουλος Δ., Περιγραφική Στατιστική, εκδ. Καραμπελόπουλος, Αθήνα 1985. Κιντής Α., Εφαρμογές Οικονομετρίας, εκδ. “Σμπίλια”, Αθήνα 1980. Κιντής Α., Οικονομετρία, Τόμος Α’, εκδ. GUTENBERG, Αθήνα 1982. Χρήστου Γ.Κ., Εισαγωγή στην Οικονομετρία, εκδ. GUTENBERG, Θεσσαλονίκη 1982.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ & ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Στο μάθημα αναπτύσσονται οι έννοιες «Σχεδιασμός-Προγραμματισμός-Προϋπολογισμός», το περιεχόμενο κάθε μίας από τις έννοιες αυτές, καθώς και το περιεχόμενο του Τακτικού και Στρατηγικού προγραμματισμού της δράσης των επιχειρήσεων και οι μεταξύ τους διαφορές.

Γίνεται αναλυτική περιγραφή της διαδικασίας κατάρτισης των μακροχρόνιων και των βραχυχρόνιων (ετήσιων) προγραμμάτων δράσεως και των αντίστοιχων προϋπολογισμών που τα συνοδεύουν, όπως των πωλήσεων, της παραγωγής, των αγορών, των επενδύσεων, των ταμιακών ροών, κ.λπ.

Το σύστημα ελέγχου πραγματοποιήσεως των προγραμμάτων δράσεως δια μέσω των καταρτισμένων προϋπολογισμών – γνωστό ως σύστημα προϋπολογιστικού ελέγχου (Budgetary Control) – αναπτύσσεται διεξοδικά στο μάθημα.

Σκοπός του μαθήματος είναι να εξοπλίσει τον απόφοιτο του τμήματος με το αναγκαίο υπόβαθρο γνώσεων που θα του επιτρέψουν να καταρτίζει στην πράξη ετήσια και πολυετή προγράμματα δραστηριότητας των επιχειρήσεων (Business Plan) και να λειτουργεί το σύστημα του ελέγχου πραγματοποιήσεως τους (Budgetary Control).

ΝΕΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Το μάθημα εστιάζει στη σημασία των νέων χρηματοοικονομικών προϊόντων για την αντιμετώπιση / διαχείριση του κινδύνου σε καθεστώς αυξημένης αβεβαιότητας των χρηματαγορών και των κεφαλαιαγορών.

Θεματικές ενότητες: 1) Κεφάλαιο επιχειρηματικών συμμετοχών, 2) Πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων, 3) Χρηματοδοτική μίσθωση, 4) Χρηματοοικονομικά δικαιώματα (options), 5) Προθεσμιακά συμβόλαια (futures), 6) Μέθοδοι αντιστάθμισης κινδύνου (hedging) και ανταλλαγής απαιτήσεων (swaps).

ΚΟΣΤΟΣ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Το μάθημα αναφέρεται στις λαμβανόμενες επιχειρηματικές αποφάσεις τακτικού ή στρατηγικού χαρακτήρα και στους διάφορους τύπους κόστους που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά περίπτωση ώστε οι αποφάσεις να είναι ορθές και να οδηγούν σε θετικό αποτέλεσμα.

Στο μάθημα αναπτύσσονται διεξοδικά 19 τύποι κόστους και οι συγκεκριμένες επιχειρηματικές αποφάσεις που λαμβάνονται με τη χρησιμοποίηση καθ' ενός από αυτούς. Οκτώ επιπλέον τύποι κόστους και οι αντίστοιχες επιχειρηματικές αποφάσεις που λαμβάνονται με βάση αυτούς, παραθέτονται συνοπτικότερα στο μάθημα.

Θεμελιώδης αρχή στην οποία στηρίζεται το μάθημα είναι ότι «Δεν υπάρχει ένας τύπος κόστους ικανός και κατάλληλος για τη λήψη όλων των επιχειρηματικών αποφάσεων, αλλά πολλοί τύποι κόστους, για κάθε δε επιχειρηματική απόφαση πρέπει να αναζητείται και να χρησιμοποιείται ο, κατά περίπτωση, καταλληλότερος τύπος κόστους να την υπηρετήσει αποτελεσματικά». Αναφέρονται ενδεικτικά μερικοί τύποι κόστους και επιχειρηματικές αποφάσεις για τις οποίες αυτοί χρησιμοποιούνται.

Τύποι κόστους: «Κόστος εν σχέσει με την απασχόληση και το κέρδος, κόστος διαφορικό, κόστος ευκαιρίας, κόστος πρότυπο, κόστος πραγματοποιημένο, κόστος διατήρησης αποθεμάτων, κόστος άμεσο και έμμεσο, κόστος εκταμιευόμενο, κόστος κατά δραστηριότητα, κόστος προγραμματιζόμενο, κόστος προϋπολογιστικό, κόστος ιστορικό, κόστος πλήρες, κ.λπ.»

Επιχειρηματικές Αποφάσεις που λαμβάνονται με βάση το κόστος: «Καθορισμός τιμών πώλησης προϊόντων ή υπηρεσιών, Αγορά αντί της παραγωγής ενός αποθέματος, Αποδοχή ή απόρριψη εκτάκτου παραγγελίας πωλήσεων, καθορισμός μεγέθους παραγγελίας Αγοράς ή παραγωγής, Διακοπή ή συνέχιση της κατεργασίας ενός ημιτελούς προϊόντος, καθορισμός τιμών υποβαλλόμενων προσφορών ανάληψης εκτέλεσης έργου, Επενδύσεις για αύξηση του δυναμικού παραγωγής, ή για αύξηση αποθεμάτων παραγομένων προϊόντων, κλπ.»

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΑ

Το μάθημα αποτελεί συνέχεια και εξειδίκευση των αρχών της οικονομετρίας σε θέματα χρηματοοικονομικής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάλυση των χρονολογικών σειρών.

Θεματικές ενότητες: 1) Εξομάλυνση εκθετικών χρονολογικών υποδειγμάτων και συνιστώσες χρονολογικών σειρών, 2) Υποδείγματα Arima, Arimax, Kalman, 3) Ακολουθιακές και μη ακολουθιακές τεχνικές εξειδίκευσης και εκτίμησης χρονολογικών σειρών, 4) Τεχνικές εκτίμησης προβλέψεων, 5) Υποδείγματα πολλαπλών χρονολογικών σειρών και προβλέψεις, 6) Συνδυασμός και αξιολόγηση προβλέψεων, 6) Εφαρμογές σε οικονομετρικό λογισμικό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Η Οικονομία της Τεχνολογίας αντλεί από την οικονομική θεωρία τις κατάλληλες έννοιες και εργαλεία για την κατανόηση των προβλημάτων που σχετίζονται με τις επιπτώσεις της τεχνολογικής αλλαγής και την πολιτική για την προώθηση της επιστήμης και της τεχνολογίας τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε κλαδικό και εθνικό επίπεδο. Μερικά από τα θέματα που διαπραγματεύεται αφορούν τους παράγοντες που επιδρούν στην παραγωγή ή/και υιοθέτηση νέων τεχνολογιών από την επιχείρηση (μέγεθος, κλάδος, χρονική περίοδος, υλικοί και άυλοι διαθέσιμοι πόροι, κόστος, κλπ.), την επίδραση των θεσμών σε κλαδικό και εθνικό επίπεδο στην ανάπτυξη, υιοθέτηση, και μεταφορά τεχνολογίας, τη σχέση τεχνολογίας και οικονομικής ανάπτυξης, καθώς και θέματα δημόσιας πολιτικής για την αύξηση της παραγωγικότητας και τη προώθηση της ανταγωνιστικότητας στην οικονομία.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Η αναζήτηση της (διεθνούς) ανταγωνιστικότητας έχει σήμερα αναχθεί σ' ένα από τα πιο κύρια ζητούμενα της οικονομικής πολιτικής των κρατών. Το μάθημα θα εστιάσει στις παρακάτω θεματικές ενότητες:

1) Ορισμοί, προσεγγίσεις και πολιτικές για την ανταγωνιστικότητα, 2) Διάκριση και διασύνδεση της ανταγωνιστικότητας στο επίπεδο της εθνικής οικονομίας και της επιχείρησης, 3) Διεθνείς δείκτες για την μέτρηση της ανταγωνιστικότητας (World Economic Forum, IMD, εθνικά συστήματα Benchmarking), 4) Ανταγωνιστικότητα και τεχνολογία, 5) Ανταγωνιστικότητα, ανθρώπινο κεφάλαιο και απασχόληση, 6) Ανταγωνιστικότητα και επενδύσεις υποδομής, 7) Ανταγωνιστικότητα, κλαδική (ανα)διάρθρωση και κλαδικές πολιτικές (πολιτικές ανταγωνισμού, απελευθέρωσης των αγορών, οριζόντιες δράσεις, ...), 8) Ανταγωνιστικότητα και ξένες άμεσες επενδύσεις, 9) Σύγκριση των πολιτικών ανταγωνιστικότητας σε Ευρωπαϊκή Ένωση, ΗΠΑ και Ιαπωνία, 10) Η ελληνική πραγματικότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Πριν μερικά χρόνια το μάθημα θα λεγόταν «τα οικονομικά των τηλεπικοινωνιών». Η υπάρχουσα τάση σύγκλισης των διαφόρων τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας, και η συνακόλουθη ανάδυση νέων αντικειμένων (π.χ. ηλεκτρονικό επιχειρείν) έχουν οδηγήσει τους ειδικούς αυτού του χώρου να ομιλούν για οικονομία ή κοινωνία της πληροφορίας γενικά.

Διδακτικές ενότητες:

A) Τα οικονομικά των τηλεπικοινωνιών: οικονομικά του ανταγωνισμού στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών, το Ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες, Καθολική Υπηρεσία, Καθολική Πρόσβαση και το Ψηφιακό Χάσμα (digital divide), μέθοδοι χρηματοδότησης Καθολικής Υπηρεσίας, ανάλυση κόστους και τιμολόγηση στις τηλεπικοινωνίες, βασικές αρχές κόστους διασύνδεσης

B) Τα οικονομικά του Διαδικτύου και του ηλεκτρονικού εμπορίου: Το Διαδίκτυο και η υποδομή του, αρχές κοστολόγησης και τιμολόγησης πρόσβασης στο Διαδίκτυο, τα οικονομικά των πνευματικών δικαιωμάτων, πολιτική διακριτής τιμολόγησης, ηλεκτρονικό εμπόριο, ο ρόλος των ενδιάμεσων, συστήματα ηλεκτρονικών πληρωμών, θεσμικό πλαίσιο και οικονομικές επιπτώσεις.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Στο μάθημα αυτό θεμελιώνεται η οργάνωση και διοίκηση επιχειρήσεων ως ξεχωριστή επιστήμη που συνδυάζει, συνθέτει, ολοκληρώνει και αναπτύσσει πολλαπλά διεπιστημονικά πορίσματα και μεθόδους σε ενιαίο συνεκτικό σύνολο. Στόχος της διδασκαλίας είναι η καλλιέργεια διευθυντικής σκέψης και οργανωτικών ικανοτήτων, με αφετηρία την ανάλυση και την κριτική συγκεκριμένων πραγματικών παραδειγμάτων από την επιχειρηματική πραγματικότητα. Δίνονται οι διαφορετικές προσεγγίσεις που ιστορικά έχουν αναπτυχθεί αναφορικά με το ζήτημα της επιχείρησης και της οργάνωσης εν γένει. Γίνεται μια πρώτη γνωριμία με τις βασικές αρχές της θεωρίας συστημάτων και της κυβερνητικής, που αποτελούν τη συστημική προσέγγιση της διαδικασίας της διοίκησης μηχανικών. Αναλύεται η διαδικασία των κριτηρίων και των επιστημονικών μεθόδων λήψης αποφάσεων και επιχειρείται μια γνωριμία με την κλασσική πιθανοθεωρητική προσέγγιση της λήψης αποφάσεων μέσα από την κατασκευή, ανάλυση και χρήση δένδρων απόφασης και την εφαρμογή της θεωρίας χρησιμότητας. Γίνεται τέλος ανάλυση των βασικών κατηγοριών ενιαίων λειτουργιών της διοίκησης – οργάνωσης και των στοιχείων που τις απαρτίζουν: προγραμματισμός, σχεδιασμός, οργάνωση, διεύθυνση, ηγεσία, υποκίνηση, επικοινωνίες, στελέχωση, έλεγχος.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Δ. Μπουραντά, Ν. Παπαλεξανδρή: Εισαγωγή στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, Εκδ. Μπένου, 1998, Robins S. and Coulter M., Management, Prentice Hall, 1996., Α. Κονταράτου, Αρχές Διοικήσεως, Πανεπ. Πατρών, Πάτρα 1983, Koontz H. and O'Donnell C. Weihrich H.: Management, Mc Graw-Hill, 1980, H. Raiffa, Introductory Lectures to Decision Analysis, Harvard Press, 1968, Κανελλόπουλος Χ., Μάνατζμεντ - Αποτελεσματική Διοίκηση, International Publishing, Αθήνα 1990

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Από την εμφάνιση της βιομηχανικής επανάστασης μέχρι σήμερα έχει συντελεστεί μια αξιοσημείωτη ανάπτυξη στο μέγεθος και στην πολυπλοκότητα των οργανισμών που έχει οδηγήσει στην ανάπτυξη της επιχειρησιακής έρευνας, δηλαδή μιας επιστημονικής προσέγγισης στη λήψη αποφάσεων που περιέχει τις λειτουργίες των οργανωτικών συστημάτων. Αρκετές από τις θεμελιώδεις μεθόδους που περιλαμβάνει η επιχειρησιακή έρευνα χαρακτηρίζονται ως “μαθηματικός προγραμματισμός”. Αυτό αντιστοιχεί στο γεγονός ότι συνήθως επιχειρείται η μαθηματική τυποποίηση ενός προβλήματος παραγωγής, κατανομής, πόρων, αποθεμάτων, κλπ. με σκοπό τη βελτιστοποίηση μιας μαθηματικής σχέσης υποκείμενης σε συγκεκριμένους ρεαλιστικούς μαθηματικούς περιορισμούς. Στο μάθημα αυτό αναλύονται ο γραμμικός προγραμματισμός, ο ντετερμινιστικός και πιθανοθεωρητικός (deterministic & probabilistic) δυναμικός προγραμματισμός, ο μη γραμμικός προγραμματισμός και ο ακέραιος προγραμματισμός.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Hillier F.S., Lieberman G.J., Εισαγωγή στην Επιχειρησιακή Έρευνα, Τεύχη 1 & 2, Εκδ. Παπαζήση, 1984-85., Cook T.M. and Russell R.A., Introduction to Management Science, Prentice Hall, Englewood Cliffs, 1977, Winston W., Operations Research – Applications and Algorithms, 3rd Edition, Duxbury Press, 1994, Garfinkel R., and Nemhauser G., Integer Programming, NY, Wiley, 1972, McCormick G., Nonlinear Programming: Theory, Algorithms and Applications, NY, Wiley, 1983, Bertsekas D., Dynamic Programming, Orlando Fla, Academic Press, 1987.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΘΕΩΡΙΑ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Στο μάθημα αναλύονται προβλήματα συγκρούσεων και ανταγωνισμού των επιχειρήσεων με χρήση τεχνικών δανεισμένων από την πιθανοθεωρητική περιοχή της θεωρίας παιγνίων. Η βασική υπόθεση στη θεωρία παιγνίων –που κάνει τη θεωρία αυτή ελκυστική και χρήσιμη στη βιομηχανική οργάνωση- είναι ότι σε πολλές από τις προκύπτουσες ανταγωνιστικές καταστάσεις το τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται κυρίως από το συνδυασμό των στρατηγικών που επιλέγονται από τους αντιπάλους. Στο μάθημα περιλαμβάνονται αναφορές στη μοντέρνα θεωρία τιμών, στη διάρθρωση των σύγχρονων αγορών, στον τρόπο λειτουργίας των ανταγωνιστικών αγορών, στις συνήθειες πρακτικές των εταιρειών. Επίσης συζητούνται το ιδιοκτησιακό καθεστώς εταιρειών, συγχωνεύσεις και στρατηγικές συμμαχίες εταιρειών, δυναμικά μοντέλα ανάλυσης της κατάστασης αγορών, οικονομίες κλίμακας και οικονομίες σκοπού, στρατηγικές και θέματα συμπεριφοράς εταιρειών. Το μάθημα απαιτεί καλή προηγούμενη γνώση της δομής οργάνωσης, διοίκησης και του περιβάλλοντος επιχειρήσεων και οργανισμών, αλλά και ισχυρό μαθηματικό υπόβαθρο σε ότι σχετίζεται με τη θεωρία πιθανοτήτων.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Carlton D., Perloff J., Modern Industrial Organization, Longman Science & Technology, 3rd Edition, 1999, McMillian J., Games, Strategies and Managers, NY, Oxford, 1992, Von Neumann J. and Morgenstern O., Theory of Games and Economic Behavior, Princeton, NJ, Princeton Univ. Press, 1944, Friedman J., Game Theory with Applications to Economics, NY, Oxford Press, 1990.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

Το μάθημα περιλαμβάνει την ανάλυση της διαδικασίας διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού καθώς και τις σύγχρονες θεωρίες και πρακτικές των εργασιακών σχέσεων και της διοίκησης προσωπικού. Το μάθημα αποτελεί πια αναγκαίο εφόδιο του μηχανικού διοίκησης για την ορθή κατανόηση της σύγχρονης επιχειρηματικής πραγματικότητας. Το μάθημα αρχικά αναφέρεται στην διαδικασία προσδιορισμού, πρόβλεψης, προγραμματισμού και αξιολόγησης των αναγκών σε ανθρώπινο δυναμικό. Ακολουθούν αναφορές σε στοιχεία επιλογής, πρόσληψης εκπαίδευσης, διαχείρισης σταδιοδρομίας και κινητικότητας του προσωπικού της επιχείρησης, τόσο σε θεωρητικό επίπεδο, όσο και στην πράξη. Ακολουθεί η μισθολογική πολιτική και οι πρόσθετες παροχές, και τέλος γίνεται αναφορά στις εργοδοτικές στρατηγικές διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού και διευθέτησης των εργασιακών συγκρούσεων. Καλή γνώση των βασικών αρχών οργάνωσης και διοίκησης, αλλά και των θεμελιωδών εννοιών γύρω από οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές παραμέτρους, προαπαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Cherrington D., The Management of Human Resources, Prentice – Hall, 1995, Schuler R., Jackson S., Human Resource Management, West Publishing, Κανελλόπουλος Χ., Αποτελεσματική Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων, Αθήνα 1992, Ζευγαρίδης Σ., Σταματιάδης Γ., Διοίκηση και Εποπτεία Προσωπικού, Εκδόσεις Organopublica, Αθήνα 1989

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Λήψη αποφάσεων ονομάζουμε τη λογική διαδικασία που χρησιμοποιείται για να καταλήξουμε σε μια απόφαση. Μελετάται το θέμα της λήψης αποφάσεων από επιστημονική σκοπιά και παρουσιάζονται οι βασικές αρχές που διέπουν την επιλογή κάποιας ενέργειας. Αρχικά αντιμετωπίζεται το κλασσικό πρόβλημα επιλογής μέσα από ένα σύνολο εναλλακτικών λύσεων σε συνθήκες αβεβαιότητας, έτσι ώστε να δοθεί μια λύση συμβιβαστή με τις προσωπικές εκτιμήσεις του λήπτη απόφασης. Η συγκεκριμένη μεθοδολογία απαιτεί την αριθμητική έκφραση των επιπτώσεων σε μονάδες χρησιμότητας και την εκτίμηση της αβεβαιότητας σε μονάδες πιθανότητας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις έννοιες της χρησιμότητας και της υποκειμενικής πιθανότητας, ως λογικά επακόλουθα απλών και βασικών αξιωματικών κανόνων συμπεριφοράς. Η γνώση της μαθησιακής προσέγγισης στις πιθανότητες συζητείται ευρύτατα, ενώ αναφέρεται η ανάλυση ευαισθησίας στο τελικό παραγόμενο αποτέλεσμα, προκειμένου να διορθωθούν τυχόν ατέλειες στις αρχικές εκτιμήσεις και υποθέσεις του αποφασίζοντα. Ακολουθούν μέθοδοι λήψης αποφάσεων υπό την απουσία αβεβαιότητας, ο προγραμματισμός στόχων, η πολυκριτήρια λήψη αποφάσεων, η μέθοδος αναλυτικής ιεραρχικής ταξινόμησης (AHP) και η τεχνική Pareto. Το μάθημα προς το τέλος του, «αγγίζει» τα όρια της θεωρίας παιγνίων. Τέλος, στο μάθημα περιλαμβάνεται αναφορά σε άλλες μεθόδους ανάλυσης καταστάσεων και λήψης αποφάσεων, συμπληρωματικές της κλασσικής προσέγγισης. Οι μέθοδοι αυτές, χαρακτηριζόμενες και ως «νοήμονες», είναι χρήσιμες στη λήψη αποφάσεων ιδιαίτερα σε προβλήματα μεγάλης πολυπλοκότητας και δυναμικού χαρακτήρα, που εμπεριέχουν έντονα τις έννοιες της ασάφειας, της χαοτικής συμπεριφοράς, της γνώσης που είναι κρυμμένη σε μεγάλο όγκο δεδομένων λειτουργίας ή συμπεριφοράς των εξεταζόμενων συστημάτων, κλπ.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία Raiffa H., Decision Analysis, Addison-Wesley, 1968, Keeney R., Raiffa H., Decision Making with Multiple Objectives, Wiley, 1976, Bunn D., Applied Decision Analysis, McGraw-Hill, 1984, Saaty T., The Analytic Hierarchy Process, Springer-Verlag, 1989, Lee S., Goal Programming for Decision Analysis, Philadelphia: Auerbach, 1972

ΟΙΚ. & ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Το μάθημα περιλαμβάνει εκτενείς αναφορές στις έννοιες της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας, δύο εννοιών που συμβαδίζουν απόλυτα στο δρόμο των σύγχρονων εταιρειών προς την επιτυχία. Ο φοιτητής έρχεται σε επαφή με τις έννοιες της ανταγωνιστικότητας αλλά και της οργανωτικής ικανότητας των σύγχρονων επιχειρήσεων, την κουλτούρα της καινοτομίας, τις αρχές της επιχειρηματικότητας, το «διανοητικό κεφάλαιο»

(intellectual capital) τις σύγχρονες γνωσιο-κεντρικές (knowledge-centric) επιχειρήσεις, τη διαρκή καινοτομικότητα (sustainable innovation) τα κανάλια της γνώσης (knowledge channels) και τη σχέση τους με το μηχανισμό ανάπτυξης της αγοράς, τον οικονομικό ρόλο της καινοτομίας στις επιχειρηματικές διαδικασίες. Το μάθημα χειρίζεται τις περισσότερες από τις σύγχρονες όσο και πολύτιμες έννοιες της νέας οικονομίας και απαιτείται να διδαχθεί με χρήση πληθώρας case-studies και βασισμένο σχεδόν αποκλειστικά στη σύγχρονη διεθνή βιβλιογραφία.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Miller W, Morris L., Fourth Generation of R&D: Managing Knowledge, Technology and Innovation, Wiley, 1999., Drucker P.F., Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principles, Harperbusiness, 1993.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Κάθε επιτυχημένη επιχείρηση ή οργανισμός κρύβει μια μεθοδολογία ανάπτυξης και διατήρησης στρατηγικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Οι αρχές της στρατηγικής διοίκησης εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις και οργανισμούς ανεξαρτήτως μεγέθους, ιδιοκτησιακού καθεστώτος κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα, κλπ. Το μάθημα στοχεύει τόσο στη θεωρητική γνώση της στρατηγικής διοίκησης όσο και στην πρακτική εφαρμογή της, για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο ένα μεγάλο μέρος του να διεξάγεται με ανάλυση περιπτώσεων (case-studies) με την ενεργό συμμετοχή και των φοιτητών στην τάξη. Συνιστάται ο χωρισμός των φοιτητών σε ομάδες και η εκπόνηση εργασιών με αναλυτική παρουσίαση και σχολιασμό τους στην τάξη. Το μάθημα περιλαμβάνει όλες τις λειτουργίες, συστήματα και την εν γένει συμπεριφορά της επιχείρησης καθώς και τα βοηθητικά εκείνα εργαλεία που συμβάλλουν στο σχεδιασμό και προγραμματισμό στρατηγικής από μια επιχείρηση. Επίσης αναλύονται οι τρόποι αξιολόγησης, επιλογής και υλοποίησης μιας στρατηγικής. Τέλος, ειδική μνεία γίνεται στη στρατηγική διοίκηση των οργανισμών και υπηρεσιών υγείας, ένα χώρο εφαρμογής με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που με την πάροδο του χρόνου καθίσταται όλο και πιο επίκαιρος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Aaker D., Developing Business Strategies, 4th Ed., Wiley, NY, 1995., Λιούκας Σ., Επιχειρησιακή Πολιτική και Στρατηγική (Σημειώσεις), 1987, Smith Grieve J., Εισαγωγή στη Στρατηγική των Επιχειρήσεων, 1985, Ginter P.M., Swayne L.M., Duncan W.J., Strategic Management of Health Care Organizations Blackwell Publishers, 1995

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση του φοιτητή με τα στοχαστικά φαινόμενα και τις στοχαστικές διαδικασίες όπως αυτά παρατηρούνται στη φύση περιγράφονται με τη γλώσσα των μαθηματικών. Το μάθημα είναι ουσιαστικά μια υψηλού επιπέδου επέκταση της θεωρίας πιθανοτήτων, της στατιστικής και στοιχείων της θεωρίας πληροφοριών και της ανάλυσης σημάτων και θα προσαρμοστεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καταστεί χρήσιμο εργαλείο για τον αυριανό μηχανικό διοίκησης, στην προσπάθειά του να προσεγγίσει με μεθόδους υψηλής αξιοπιστίας, σύνθετα οικονομικά και χρηματοοικονομικά φαινόμενα του πραγματικού κόσμου. Το μάθημα μεταξύ άλλων περιλαμβάνει αναφορά σε στοχαστικές εισόδους, φάσμα ισχύος, ψηφιακές διαδικασίες, τυχαίο βηματισμό, κίνηση Brown και θερμικό θόρυβο, διαμόρφωση, κυκλοστάσιμες διαδικασίες, διπλά φάσματα και αναγνώριση συστημάτων, φασματική απεικόνιση, σειρά Fourier αναπτύγματα Karhunen – Loeve, εργοδικότητα, φασματική εκτίμηση, μέση τετραγωνική εκτίμηση, φιλτράρισμα και πρόβλεψη, φίλτρα Kalman, εντροπία και χωρητικότητα καναλιού, τυχαίες μεταβλητές και στοχαστικές διαδικασίες στη θεωρία πληροφοριών, στοιχεία διαδικασιών Markoff, κλπ.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Παπούλης Α., Πιθανότητες, Τυχαίες Μεταβλητές και Στοχαστικές Διαδικασίες, McGraw-Hill 1991 / Εκδ. Τζιόλα, Θεσσαλονίκη, 1994, Cinlar E., Introduction to Stochastic Processes, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1975

ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΡΓΩΝ

Το μάθημα αποτελεί βασική γνώση για το Μηχανικό Οικονομίας και Διοίκησης και είναι από αυτά που αναμένεται να χαρακτηρίσουν την ειδικότητα ΜΟΔ και επαγγελματικά στο μέλλον. Διδάσκονται έννοιες όπως ο κύκλος ζωής έργου, μορφές οργάνωσης έργου και μηχανισμοί οργάνωσης, δίκτυο έργου, χρονικός προγραμματισμός έργου, μέθοδος PERT, προγραμματισμός χρήσης των πόρων, οικονομοτεχνική προσέγγιση έργων, κατάρτιση προϋπολογισμού έργου, σχέση κόστους χρόνου και μέθοδος CPM, παρακολούθηση έργου, έλεγχος χρονοδιαγράμματος, ασκήσεις σε Η/Υ με χρήση προγραμμάτων (πχ. Microsoft Project) αξιολόγηση, παρακολούθηση και έλεγχος ερευνητικών έργων και χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων. Το μάθημα πρέπει να περιλαμβάνει πληθώρα case-studies, εκπόνηση εργασιών των φοιτητών σε ομάδες.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Δημητριάδης Α., Διοίκηση/Διαχείριση Έργου, Μεθοδολογία και τεχνικές εφαρμογές με το MS Project 4.0, Εκδ. Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα 1996., Bergen S.A., Project Management, Blackwell Publ., 1986, Burke R., Project Management Planning and Control, Wiley, 1993.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΙΚΤΥΑΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Για Διοίκηση Δικτυακών Επιχειρήσεων: Το μάθημα αναφέρεται στην εφαρμογή των βασικών εννοιών και αρχών της διοίκησης προσαρμοσμένων στο σύγχρονο όσο και ιδιόμορφο περιβάλλον των δικτυακών επιχειρήσεων συχνά αναφερόμενων και ως ιδεατών ή δικτυωτών επιχειρήσεων. Το αντικείμενο είναι νέο σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά η διεθνής βιβλιογραφία αναπτύσσεται με ραγδαίους ρυθμούς πάνω στο θέμα, καθώς η δικτυακή επιχείρηση παρουσιάζει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που την καθιστούν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα περίπτωση διοικητικού συστήματος: Δεν υφίσταται πραγματικό εργασιακό περιβάλλον και εγκαταστάσεις (γήπεδα, κτίρια, γραφεία) αλλά μόνο εικονικό/ιδεατό. Το ωράριο και οι αρμοδιότητες, ευθύνες, υποχρεώσεις, καθορίζονται και ελέγχονται με βάση το στόχο και το επιμετρούμενο αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει φυσικό σημείο επαφής με τον πελάτη-στόχο, αλλά ο καθένας μπορεί να θεωρηθεί εν δυνάμει πελάτης και να καταστεί πελάτης-στόχος ανεξαρτήτως γεωγραφικής θέσης, εθνικότητας, επιπέδου διαβίωσης και μόρφωσης. Η εργασία κατά ομάδες ενισχύεται και ενδυναμώνεται. Η ανταπόκριση (feedback) των πελατών είναι αμεσότερη και ευκολότερη. Τα ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα καθίστανται βασική διοικητική και οικονομική πλατφόρμα για τη δικτυακή επιχείρηση. Η δια βίου εκπαίδευση – εξειδίκευση πάνω σε θέματα δραστηριοποίησης της επιχείρησης, αλλά και σε θέματα διαχείρισης της πληροφορικής τεχνολογίας είναι υποχρεωτική και εντατική.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Fisher K., Duncan-Fisher M., The Distance Manager: A Hands On Guide to Managing Off-Site Employees and Virtual Teams, McGraw-Hill, 2000, Knights J., Virtual Leadership : Secrets from the Round Table for the Multi-Site Manager, Wamer Books, 1996, Nilles, J., Managing Telework: Strategies for Managing the Virtual Workforce, Wiley, 1998

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΟΛΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Ζούμε σε μια εποχή που τουλάχιστον στις οργανωμένες κοινωνίες εμφανίζεται μια πληρότητα σε όλες τις κατηγορίες προσφερόμενων αγαθών και υπηρεσιών, με αποτέλεσμα ο ανταγωνισμός να είναι έντονος και η ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών να καθίσταται βασικό κριτήριο καταναλωτικής και επιχειρηματικής συμπεριφοράς. Η ανάπτυξη της διοίκησης ολικής ποιότητας (total quality management) αποτελεί τη νέα νοοτροπία του μάνατζμεντ που δίνει ιδιαίτερη έμφαση στον ανθρώπινο παράγοντα με σκοπό να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις απαιτήσεις της ποιότητας. Στην ύλη περιλαμβάνονται η σημασία και έννοια της ποιότητας, οι στατιστικές μέθοδοι και τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τη βελτίωση της ποιότητας, η διασφάλιση ποιότητας

και η πιστοποίηση κατά ISO καθώς και η νέα κουλτούρα της διοίκησης ολικής ποιότητας που εμπλέκει την καινοτομία, την υψηλή παραγωγικότητα, τις μεθόδους μείωσης του κόστους και το δόγμα της συνεχούς ικανοποίησης των πελατών αλλά και των εργαζομένων της επιχείρησης. Το μάθημα απαιτεί κάποιες προηγούμενες γνώσεις στατιστικής και δειγματοληπτικών σχεδίων ποιοτικού ελέγχου και πρέπει να διδάσκεται κατά ένα μέρος με τη μέθοδο της ανάλυσης περιπτώσεων (case studies).

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Τσιότρας Γ., Βελτίωση Ποιότητας, Εκδ. Μπένου, Αθήνα 1995., Λογοθέτης Ν., Μανάτζμεντ Ολικής Ποιότητας – Από τον Deming στον Taguchi και το SPC, Prentice-Hall/TQM Hellas Interbooks, 1992., Deming, W.E., Out of the Crisis, MIT Center of Advanced Engineering Study: Cambridge, MA, 1986, Ishikawa K., What is Total Quality Control ? - The Japanese Way, Prentice-Hall, Publ. 1985., Feigenbaum A.V., Total Quality Control, McGraw-Hill, NY, 1983

LOGISTICS & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΦΟΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ

Η διαχείριση εφοδιαστικής αλυσίδας (γνωστή και ως logistics ή διοίκηση προμηθειών) έχει ως βασικό της στόχο την αποδοτική διαχείριση των αποθεμάτων της επιχείρησης. Εάν δεν επαρκούν τα αποθέματα, μπορεί να προκύψει πρόβλημα στην εξυπηρέτηση των πελατών. Τα αποθέματα είναι επίσης ζωτικά για το σύστημα παραγωγής, καθώς ενδεχόμενες ελλείψεις πρώτων υλών/ενδιάμεσων αγαθών, μπορούν να οδηγήσουν σε εμπλοκή της παραγωγικής διαδικασίας. Από την άλλη πλευρά, το πλεόνασμα αποθεμάτων συνεπάγεται δέσμευση κεφαλαίων. Οι τεχνικές που εφαρμόζονται στη διοίκηση προμηθειών στοχεύουν στην επίτευξη της ισορροπίας κόστους μεταξύ ελλείψεων και πλεονασμάτων αποθεμάτων σε συνθήκες αβεβαιότητας. Το μάθημα περιλαμβάνει τύπους και λειτουργίες των αποθεμάτων, το υπόδειγμα παραγγελίας σε οικονομικές ποσότητες, το υπόδειγμα παραγωγής σε οικονομικές ποσότητες, τα συστήματα προγραμματισμού απαιτούμενων υλικών, τις μεθόδους και τα μεγέθη εκτίμησης αποθεμάτων, τη ροή κόστους (μέθοδοι FIFO, LIFO, μέσο και ειδικό κόστος, αρχεία αποθεμάτων), κ.λ.π. Το μάθημα σχετίζεται με γνώσεις διοίκησης παραγωγής και επιχειρησιακής έρευνας γενικότερα.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Δερβιτσιώτης Κ., Διοίκηση Παραγωγής: Σύγχρονες Προσεγγίσεις, 1995, Tersine R., Διαχείριση Υλικών και Συστήματα Αποθεμάτων, 1984, Starr M., Miller D., Inventory Control – Theory and Practice, Prentice-Hall, 1962., Orlicky J., Material Requirements Planning, McGraw-Hill, 1975.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

Το αντικείμενο της *Διοίκησης Λειτουργιών* αναφέρεται στο σύνολο των συστημάτων παραγωγής και παροχής υπηρεσιών.

Οι βασικές ενότητες του αντικειμένου αποτελούν:

- ο σχεδιασμός λειτουργιών και συστημάτων παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών,
- ο προγραμματισμός λειτουργιών και συστημάτων παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών,
- η προσομοίωση λειτουργιών και συστημάτων παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών,
- η διοίκηση λειτουργιών και συστημάτων παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών,
- ο έλεγχος λειτουργιών και συστημάτων παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών,
- η ολοκλήρωση λειτουργιών (operations) με τη βοήθεια της πληροφορικής,
- τα δίκτυα παραγωγής ή παροχής υπηρεσιών.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Το μάθημα καλύπτει όλες τις φάσεις της διαχείρισης προμηθειών, από τη λήψη της απόφασης για προμήθεια ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, μέχρι το κλείσιμο μιας σύμβασης. Στην ύλη περιλαμβάνονται πρακτικές πληροφορίες για όλες τις κατηγορίες των διοικητών / διαχειριστών έργων που προτίθενται να προβούν σε σύμβαση προμήθειας σχετιζόμενη με ένα μέρος του επιβλεπόμενου έργου. Ιδιαίτερο τμήμα του μαθήματος καλύπτει το θέμα των δημοσίων προμηθειών τόσο από οικονομικής – διοικητικής πλευράς όσο και από νομικής και ηθικής απόψεως. Τέλος, ξεχωριστή αναφορά γίνεται στο θέμα των «ηλεκτρονικών» προμηθειών (e-procurement), τον διαφορετικό τρόπο με τον οποίο αυτές πραγματοποιούνται, τη στρατηγική σημασία τους και τον ιδιαίτερο όσο και μεταβλητό ρόλο των e-προμηθευτών (e-procurement specialists). Αναλύονται επίσης και συζητούνται στην τάξη, τα θετικά και αρνητικά σημεία αυτής της νέας μορφής e-προμηθειών

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Neef D., e-Procurement: From Strategy to Implementation, Prentice-Hall, 2001, Kelman S., Procurement and Public Management: The Fear of Discretion and the Quality of Government Performance, AEI Press, 1990, Huston C., Management of Project Procurement, McGraw – Hill, 2000

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Παράγοντες επιτυχίας/αποτυχίας ενός πληροφοριακού συστήματος. Βασικές αρχές που διέπουν το διοικητικό προγραμματισμό της ανάπτυξης ενός έργου Πληροφορικής. Χρονικός και οικονομικός προγραμματισμός των έργων Πληροφορικής (αλγόριθμοι, CPM, PERT, κομβικά δίκτυα, σχέση κόστους/διάρκειας έργου, οικονομικός έλεγχος). Προγραμματισμός απασχόλησης των πόρων (αλγόριθμοι ανάθεσης πόρων, μέθοδοι εξομάλυνσης αιχμών, κ.ά.). Θέματα σύνταξης, αξιολόγησης, επιλογής προσφορών. Ο ρόλος της Πληροφορικής στη διαχείριση του έργου. Θέματα επιλογής προσωπικού. Θέματα σχετικά με τη συμπεριφορά ενός ατόμου / μιας ομάδας στη διαδικασία ανάπτυξης ενός έργου Πληροφορικής.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΛΛΑΓΗΣ

Παρουσιάζονται τα βασικά μοντέλα και εργαλεία που εφαρμόζονται στην ανάλυση οποιουδήποτε προβλήματος αλλαγής σε ανθρώπινα συστήματα. Τα μοντέλα και εργαλεία που παρουσιάζονται προέρχονται κυρίως από τον τομέα της Θεωρίας της Οργάνωσης και Ανάπτυξης. Το μάθημα συνοδεύεται από ομαδικές ασκήσεις και ανάλυση περιπτώσεων.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Βασικές Μορφές Ενέργειας, Κύρια Καύσιμα για την παραγωγή ενέργειας, Θερμική Ενέργεια, Παραγωγή ενέργειας από Ορυκτά καύσιμα – περιβαλλοντικές επιπτώσεις, Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και Τεχνολογίες (Αιολική, Ηλιακή, Φωτοβολιακά, Γεωθερμική, Βιομάζα, Υδροδυναμική, Ενέργεια από κύματα, κλπ), Νέες ενεργειακές τεχνολογίες, παγκόσμια κατανάλωση ενέργειας, οικονομικά της ενέργειας, κοστολόγηση και τιμολογιακή πολιτική, διαχείριση ενέργειας, εξοικονόμηση ενέργειας και ορθολογική χρήση ενέργειας, ενεργειακό Auditing.

Βιβλιογραφία: Principles of Energy Conversion, Arche W. Culp, McGraw Hill International Editions , Renewable Energy, Godfrey Bayle Oxford University Press

ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στο μάθημα αναλύεται σε βασικό εισαγωγικό επίπεδο η άσκηση δημόσιας πολιτικής. Αναφέρονται οι πρωταγωνιστές, οι οργανισμοί και τα όργανα που εμπλέκονται στο χώρο της δημόσιας πολιτικής. Ορίζονται και επεξηγούνται οι παράγοντες καθορισμού της πολιτικής, τα πολιτικά “παράθυρα”, οι πολιτικές “κοινότητες” και τα πολιτικά δίκτυα. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο χώρο της δημόσιας πολιτικής. Τέλος αναφέρονται τα πολιτικά στυλ μέσα από συγκεκριμένα πολιτικά παραδείγματα και ορίζεται ο κύκλος της πολιτικής.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Howlett M., Ramesh M., Studying Public Policy: Policy Cycles and Policy Subsystems, Oxford Press, 1996, Theodoulou S., Cahn M., Public Policy: The Essential Readings, Prentice Hall, 1994

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το μάθημα παρουσιάζει την έννοια της επιχειρηματικότητας, και αναλύει τις ευκαιρίες και τις προοπτικές της νεοεμφανιζόμενης «επιχειρηματικής» οικονομίας. Μέσα από το συγκεκριμένο μάθημα οι φοιτητές θα έχουν την ευκαιρία να αντιληφθούν ποιες επιχειρηματικές δραστηριότητες, ποιοι δημόσιοι φορείς και ποιες νέες επενδύσεις υψηλού κινδύνου πρέπει να γνωρίζουν, να μάθουν και να πραγματοποιήσουν στο περιβάλλον της νέας οικονομίας και της αντίστοιχης διαμορφούμενης αγοράς. Περιλαμβάνονται έννοιες όπως η επαναδιαφοροποίηση προϊόντων, η σωστή επιλογή του ανταγωνιστικού χώρου δραστηριοποίησης, ο τρόπος σύνθεσης του αποδοτικού «χαρτοφυλακίου ευκαιρίας», η διαχείριση έργων με αβέβαια απόδοση, και η χάραξη καινοτόμου επιχειρησιακής στρατηγικής. Η συγκεκριμένη ύλη βοηθά αποτελεσματικά τόσο τους αυριανούς ανεξάρτητους επιχειρηματίες μηχανικούς, όσο και τους μηχανικούς-μάνατζερς μεγάλων οργανισμών, ώστε να αναπτύξουν οράματα που θα οδηγήσουν στην ίδρυση και λειτουργία υγιών και αληθινά επιχειρηματικών οργανισμών με μελλοντική προοπτική. Το μάθημα είναι απαραίτητο να γίνεται με χρήση πολλών και αναλυτικών μελετών περίπτωσης και με την ενεργό συμμετοχή των φοιτητών.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Gunther McGrath R., MacMillan I., The Entrepreneurial Mindset, 2000, Drucker P.F., Innovation and Entrepreneurship: Practices and Principles, Harperbusiness, 1993

ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΑΝΑΔΟΜΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Δομή και διαδικασίες λειτουργίας δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων. Ο ρόλος του κράτους στη διοίκηση και έλεγχο δημόσιων επιχειρήσεων. Εισαγωγή στη δημόσια πολιτική. Εισαγωγή στον ανασχεδιασμό επιχειρηματικών διαδικασιών (BPR), μεθοδολογίες BPR, διοίκηση έργων οργανωσιακής αλλαγής. Ο ρόλος της πληροφορικής στον επιχειρησιακό ανασχεδιασμό, διοίκηση αλλαγών. Ανασχεδιασμός διαδικασιών σε δημόσιες επιχειρήσεις.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Εστιάζεται στο οργανισμό του μέλλοντος, καταδεικνύει τα χαρακτηριστικά της και εξετάζει τις συνέργιες της διεύθυνσης και ηγεσίας ενός τέτοιου οργανισμού. Επίσης, δίδεται έμφαση στις τεχνικές οργανωσιακής διάγνωσης, ομαδικής εργασίας και ανάλυσης διαδικασιών. Εξετάζεται η δημιουργία των δομών, των συστημάτων επιβράβευσης, η ανάπτυξη της σταδιοδρομίας, η σύνθεση της κουλτούρας που απαιτείται μέσα στον οργανισμό όπως και οι συμμαχίες και οι τακτικές που απαιτούνται για την συλλογική ποιοτική απόδοση.

ΑΝΑΔΟΜΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Κάθετες και οριζόντιες επιχειρησιακές δομές, η έννοια της επιχειρηματικής διαδικασίας (business process). Εισαγωγή στο BPR, μεθοδολογίες BPR, διοίκηση έργων οργανωσιακής αλλαγής. Ο ρόλος της πληροφορικής στον επιχειρησιακό ανασχεδιασμό, διοίκηση αλλαγών. Εργαλεία BPR: μοντελοποίηση, ανάλυση και σχεδιασμός επιχειρηματικών διαδικασιών, εργαλεία διαχείρισης ροής εργασίας, Ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα (ERP, CRM).

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

Αποτίμηση κινδύνων, ανάλυση αποφάσεων, ανάλυση κόστους – οφέλους, μέθοδοι που περιγράφουν τον τρόπο που λαμβάνονται αποφάσεις για έργα που σχετίζονται με ανθρώπινη ασφάλεια, περιβαλλοντικούς κινδύνους, και χρηματοοικονομικές αβεβαιότητες.

MARKETING

Το Μάρκετινγκ είναι εκείνη η επιστημονική περιοχή εξειδίκευσης που ασχολείται με την επιλογή των κατάλληλων λύσεων, για την αποτελεσματική προώθηση και διάθεση των προϊόντων μιας εταιρείας στην αγορά. Στο μάθημα περιλαμβάνονται οι βασικές αρχές και έννοιες του Μάρκετινγκ, η συμπεριφορά του καταναλωτή και η οργάνωση των πληροφοριών του μάρκετινγκ, η σημασία της έρευνας στη λήψη αποφάσεων και τη διαμόρφωση σχετικής στρατηγικής μάρκετινγκ, και το μίγμα μάρκετινγκ (προϊόν, διανομή, τιμολόγηση, διαφήμιση, πώληση, προώθηση των πωλήσεων, δημόσιες σχέσεις). Επίσης γίνεται αναφορά στη διοικητική, τη στρατηγική, τον προγραμματισμό και τον έλεγχο του μάρκετινγκ. Τέλος, γίνεται εμβάθυνση στο βιομηχανικό μάρκετινγκ, τη στρατηγική διοίκηση προϊόντος, την τιμολογιακή πολιτική και τη διανομή (κανάλια μάρκετινγκ και διακίνηση προϊόντων).

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Sandhusen R., Μάρκετινγκ, Εκδόσεις Barron's / Κλειδάριθμος, 1993, Αυλωνίτης Γ., Στρατηγικό Βιομηχανικό Μάρκετινγκ, Εκδόσεις Σταμούλης, Kotler P., Marketing Management, Εκδόσεις Interbooks

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ & ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Εξετάζονται οι διάφορες διαδικασίες ανάθεσης και υλοποίησης έργων σε σχέση με τους οργανισμούς ανάθεσης καθώς και τον τύπο των έργων. Συγκεκριμένα εξετάζονται οι ακόλουθοι μέθοδοι : (α) παραδοσιακή ανάθεση έργου, (β) ανάθεση ως εργολαβία, (γ) ανάθεση πολλαπλών σταδίων, (δ) ανάθεση με την διαδικασία μελέτη – κατασκευή, (ε) ανάθεση έργου για υλοποίηση με «το-κλειδί-στο-χέρυ», (στ) ανάθεση με την διαδικασία της παραχώρησης ορισμένου χρόνου (μελέτη-κατασκευή – λειτουργία-απόδοση).

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ & ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Παρουσιάζονται διαδικασίες για την επιτυχημένη σχεδίαση σύνθετων τεχνικών συστημάτων, τα οποία να ανταποκρίνονται στα κοινωνικά δεδομένα. Αξιοποιώντας λογισμικά μοντέλα εξετάζεται η επίπτωση εναλλακτικών στρατηγικών, τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της κατανάλωσης ενέργειας, περιβαλλοντικής ποιότητας και κόστους, έτσι ώστε να αναπτυχθούν πολιτικές αποδεκτές κοινωνικά, πολιτικά οικονομικά κλπ.

ΠΡΟΒΛΕΨΗ & ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΕΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ

Το μάθημα έχει σκοπό να χρησιμεύσει στο αυριανό διοικητικό στέλεχος ως πολύτιμο εργαλείο με βάση τη μαθηματική επιστήμη, για τη μοντελοποίηση της συμπεριφοράς χρονομεταβαλλόμενων γεγονότων. Κλασσική εφαρμογή της πρόβλεψης αποτελεί η πρόβλεψη μελλοντικής ζήτησης ενός προϊόντος από τις συλλεχθείσες πληροφορίες και δεδομένα σχετικά με την αντίστοιχη πορεία της απόδοσής του στο πρόσφατο παρελθόν. Στις γνωστές εφαρμογές περιλαμβάνονται η πρόβλεψη των ενεργειακών αποθεμάτων και των φυσικών πηγών της γης στο μέλλον, η πρόβλεψη των μελλοντικών κλιματολογικών συνθηκών αλλά και η πρόβλεψη της παραγωγικότητας και του κόστους λειτουργίας οργανισμών και επιχειρήσεων και των ανταγωνιστών τους, από την αξιοποίηση ιστορικών δεδομένων. Ένα σημαντικό σημείο είναι η σωστή επιλογή μοντέλου πρόβλεψης αναλόγως του χώρου εφαρμογής. Στο μάθημα αναλύονται τα μοντέλα πρόβλεψης κινητού μέσου όρου, η απλή εκθετική εξομάλυνση, η μέθοδος Holt (τάση), η μέθοδος Winter (εποχικότητα), η απλή γραμμική παλινδρόμηση, τρόποι προσαρμογής μη-γραμμικών σχέσεων, η πολλαπλή παλινδρόμηση, η ποιοτική πρόβλεψη (Delphi), κλπ. Γίνεται επίσης αναφορά σε συνθετότερα μοντέλα πρόβλεψης, τα μοντέλα Box-Jenkins, καθώς και ειδικές τεχνικές πρόβλεψης τάσεων και ανάλυσης καταστάσεων σε δεδομένα χρονοσειρών (μέθοδοι ιδιαίτερα χρήσιμες στην παρακολούθηση οικονομικών φαινομένων και τη λήψη χρηματοοικονομικών αποφάσεων). Το μάθημα κλείνει με μια αναφορά σε άλλες εφαρμοσμένες στατιστικές τεχνικές της ανάλυσης δεδομένων που αποσκοπούν στην εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικών με την τάση και τη συμπεριφορά παραμέτρων εντός πολύπλοκων δυναμικών φαινομένων.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Makridakis S., Wheelright S., Forecasting: Methods and Applications, Wiley 1986. Daniel C. and Wood F., Fitting Equations to Data, NY, Wiley, 1980, Hamilton J.D., Time Series Analysis, Princeton Univ. Press, 1994.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΣ

Το μάθημα αρχικά περιλαμβάνει στοιχεία οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας της δημόσιας επιχείρησης και αναλύεται ο μηχανισμός εφοδιασμού της κοινωνίας με δημόσια αγαθά. Εξετάζονται διεξοδικά τα χαρακτηριστικά των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών σε σύγκριση και με την αναφορά στο δημόσιο τομέα της οικονομίας και την επιχειρηματική δραστηριότητα του κράτους μέσω των δημοσίων επιχειρήσεων. Γίνεται επίσης ανάλυση γύρω από τους λόγους για τους οποίους ανακύπτει το ζήτημα ιδιωτικοποίησης των δημοσίων επιχειρήσεων. Ακολουθεί αναφορά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που παρουσιάζει η ζήτηση των αγαθών των δημοσίων επιχειρήσεων και τέλος περιγράφεται ο μηχανισμός προμηθειών των δημοσίων επιχειρήσεων και ο τρόπος αξιολόγησης των επενδύσεων του δημόσιου τομέα. Καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος, εξετάζεται ο ιδιαίτερος ρόλος του μηχανικού στις δημόσιες επιχειρήσεις, οι προοπτικές καριέρας του, ο έντονα διοικητικός χαρακτήρας της ειδικότητάς του και ο βαθμός εμπλοκής του σε οικονομικό-διοικητικά προβλήματα και διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: ΚΕΔΕΟ: Δημόσιος Τομέας και Δημόσια Επιχείρηση. Η Ευρωπαϊκή Χάρτα για τις Δημόσιες Επιχειρήσεις, Αθήνα 1995, Khandwalla P., Excellent management in the public sector: cases and models

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Εστιάζεται στις στρατηγικές για την ανάπτυξη των τεχνολογικών καινοτομιών για νέα και βελτιωμένα προϊόντα, υπηρεσίες και κατασκευαστικές διαδικασίες. Προγραμματισμός Τεχνολογίας και στρατηγικές προσεγγίσεις, συμπεριλαμβανομένου του συνδυασμού συμμετοχικής χρηματοδότησης για επιχειρηματική ανάπτυξη και διαφοροποίηση. Εξετάζονται οι σχέσεις μεταξύ της λειτουργίας Έρευνας & Ανάπτυξης και παραγωγής και προώθησης στην αγορά.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Το μάθημα αποτελεί περαιτέρω εξειδίκευση των μαθημάτων για την Διοίκηση της τεχνολογίας και την Τεχνολογική πολιτική. Η αξιολόγηση της τεχνολογίας εξετάζεται τόσο από την πλευρά του στελέχους της επιχείρησης όσο και από αυτή του δημόσιου λειτουργού. Αναπτύσσονται οι βασικές μέθοδοι αξιολόγησης της τεχνολογίας (cost-benefit analysis, cross-impact analysis, relevance tree,) και παρουσιάζονται αντίστοιχες μελέτες περιπτώσεων στην Ελλάδα και στο διεθνή χώρο. Συγχρόνως παρουσιάζονται οι μέθοδοι τεχνολογικής πρόβλεψης. Τέλος, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις εκτίμηση των επιπτώσεων της τεχνολογίας στο περιβάλλον, στη δημόσια υγεία, στην απασχόληση και στην ανταγωνιστικότητα.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Εξετάζεται η διευθυντική συμπεριφορά με έμφαση στην συνδυαστική διαδικασία της κρίσης και επιλογής. Συμπεριλαμβάνεται η λήψη αποφάσεων υπό συνθήκες αβεβαιότητας, υποκειμενικότητας και διορθωτικών διαδικασιών, η αντίληψη κινδύνου, μοντέλα κρίσης και επιλογής, βοηθήματα λήψης απόφασης, διαδικασίες λήψης απόφασης από ομάδες και οργανισμούς, διαπραγματεύσεις και αγορά.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ

Η ηθική είναι φιλοσοφικός κλάδος και το αντικείμενό της είναι η μελέτη της ηθικής και ανήθικης συμπεριφοράς των ατόμων, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε κρίσεις και να καταλήξει σε προτάσεις. Οι αντιλήψεις μας περί σωστού και λάθους, περί ηθικού και μη, επηρεάζονται από τα έθιμα αλλά και από τον ηθικό κώδικα με τον οποίο ανατραφήκαμε. Προκειμένου οι υπάλληλοι να αντιμετωπίσουν τα ηθικά προβλήματα, πρέπει οι οργανισμοί να δημιουργήσουν ένα κώδικα ηθικής. Αυτοί οι κώδικες περιγράφουν αξίες και ηθικούς κανόνες που η επιχείρηση περιμένει από τους υπαλλήλους να ακολουθήσουν. Στο μάθημα της επιχειρηματικής ηθικής αναλύονται, η ηθική των επιχειρήσεων, ο κώδικας δεοντολογίας, η κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων, η αντιμετώπιση ενός ηθικού διλήμματος και οι τρόποι βελτίωσης του κλίματος ηθικής σε έναν οργανισμό.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Weiss J., Business Ethics: A Managerial, Stakeholder Approach, Belmont, Wadsworth, 1994, Pratley P., The Essence of Business Ethics, NY, Prentice Hall, 1995

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Οι επιχειρηματικές μονάδες συνήθως υποφέρουν από το δίλημμα αν και πότε οι όποιες ενέργειες, σχέδια, στόχοι, προθέσεις και δραστηριότητές τους θα καταλήξουν γρήγορα, άμεσα και δίκαια σε μία σύμβαση. Στο μάθημα αυτό των διαπραγματεύσεων αναλύονται οι διάφορες στρατηγικές που βοηθούν το διοικητικό στέλεχος στο στόχο του για μια καλή, συμφέρουσα και γρήγορη σύμβαση, μέσα από μια τιμητική και σεβαστή διαδικασία επικοινωνίας. Το πρώτο βασικό συστατικό επιτυχίας στις διαπραγματεύσεις είναι να υπάρχουν ξεκάθαροι και σαφώς διατυπωμένοι στόχοι. Οι διορθωτικές κινήσεις για αρχικά αποτυχημένες συμβάσεις είναι πολύ ακριβές, τόσο ώστε είναι απαραίτητη η εξ αρχής σωστή διαπραγμάτευση. Το μάθημα γίνεται κατ' εξοχήν με ανάλυση πληθώρας περιπτώσεων, ομαδικές εργασίες και παιχνίδια διαπραγματεύσεων σε υποθετικό επιχειρηματικό περιβάλλον με άλλες ανταγωνιστικές ή/και συμπληρωματικές ομάδες.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Patrick K., International Technological Negotiations and Outer Space, kaszewski J., Ten Strategies for Successful Contract Negotiations, Lukaszewski Group Publishing, 1999, Raiffa H., The Art and Science of Negotiation, Belknap 1985

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Στόχος του μαθήματος είναι η βελτίωση της ενδοεπιχειρησιακής – και όχι μόνο – επικοινωνίας, των αυριανών μηχανικών διοίκησης με διδασκαλία των θεμελιωδών αρχών που διέπουν την ανθρώπινη επικοινωνία. Αναλύονται οι κυριότεροι παράγοντες επικοινωνίας, η σύλληψη, οργάνωση και διάταξη του περιεχομένου, τα μυστικά της σύνταξης μνημονίων, επιστολών, βιογραφικών και συστατικών επιστολών. Αναλύονται ακόμη η στρατηγική αναζήτησης εργασίας, η τεχνική της περίληψης των κειμένων, οι τρόποι σύνταξης εκθέσεων και μελετών, η τέχνη της παρουσίας εισηγήσεων, διαλέξεων και ομιλιών, και οδηγίες για τη διοργάνωση επιτυχημένων συνεδρίων και συμβουλίων. Τέλος γίνεται αναφορά στη μεθοδολογία συγγραφής μιας επιτυχημένης επιστημονικής έρευνας, εργασίας ή ερευνητικής πρότασης.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Little P., Communication in Business, Pitman, London 1989, Munter M., Guide to Managerial Communication, Prentice Hall, 1987

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ MARKETING & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΝΕΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Το μάθημα περιλαμβάνει αρχικά μια αναφορά στον τρόπο διαμόρφωσης των στρατηγικών μάρκετινγκ, ώστε να κατακτηθεί το μεγαλύτερο δυνατό μερίδιο αγοράς σε κάθε αγορά-στόχο, δεδομένων των υφισταμένων δυνατοτήτων και περιορισμών της επιχείρησης. Το μάθημα περιλαμβάνει αναφορά στο σχεδιασμό προγραμμάτων μάρκετινγκ, τα συστήματα πληροφοριών μάρκετινγκ, την ανάλυση των ευκαιριών μάρκετινγκ από το μικρο- και μακρο- περιβάλλον της εταιρείας, την ανάλυση του ανταγωνισμού, των αγορών-στόχων και της καταναλωτικής συμπεριφοράς. Αναλύεται η τμηματοποίηση της αγοράς και οι στρατηγικές διαφοροποίησης και τοποθέτησης στην αντίληψη του καταναλωτή. Ακολουθεί το μανάτζμεντ μάρκας και συσκευασίας, το μανάτζμεντ διανομής και το μανάτζμεντ της δύναμης των πωλήσεων. Στο μάθημα αυτό περιλαμβάνονται και ειδικές ποσοτικές μέθοδοι έρευνας αγοράς όπως και ανάλυσης και επεξεργασίας δεδομένων που χρησιμοποιούνται κατ' εξοχήν σε αναλύσεις μάρκετινγκ. Περιλαμβάνονται ακόμη στοιχεία διοίκησης πωλήσεων, πρόβλεψη και προϋπολογισμός πωλήσεων, σχεδίαση και αποτελεσματικότητα της διαφήμισης και τέλος μια συνοπτική αναφορά σε ειδικές κατηγορίες μάρκετινγκ (πχ. τραπεζικό). Τέλος, γίνεται μια ιδιαίτερη αναφορά στις τακτικές και τεχνικές διαχείρισης νέων προϊόντων και υπηρεσιών, θέμα εξαιρετικά επίκαιρο λόγω της εμφάνισης και ραγδαίας ανάπτυξης των δικτυακών επιχειρήσεων στην αγορά καθώς και των υπό διαμόρφωση νέων τάσεων της νέας οικονομίας.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Luck D., Ferrell D., Lucos G., Marketing Strategy and Plans, Prentice Hall, 1998, Kotler, P., Marketing Management, 1992, Stanton W., Busrirk R., Η Διοίκηση των Πωλήσεων, 1992, Product Planning and Management : Designing and Delivering Value (McGraw-Hill Series in Marketing), 1992, Urban G., Essentials of New Product Management, Prentice Hall, 1987

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Παρουσιάζονται τεχνικές για την ανάπτυξη και ανάλυση μοντέλων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και υπηρεσιών υψηλής τεχνολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά της τεχνολογίας, θέματα πολιτικής και κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες. Έμφαση δίδεται σε μεθόδους αποτίμησης θεμάτων πολιτικής και οικονομίας που σχετίζονται με την τεχνολογία. Ιδιαίτερα παραδείγματα δίδονται από τον τομέα του διαδικτύου και της παγκόσμιας υποδομής τεχνολογιών πληροφορίας.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τό μάθημα περιλαμβάνει δύο ενότητες. Στην πρώτη ενότητα αναπτύσσονται οι υπάρχουσες προσεγγίσεις για την τεχνολογική πολιτική, καθώς και η εξέλιξή τους κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών δεκαετιών. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στα βασικά εργαλεία – άμεσα και έμμεσα - της τεχνολογικής πολιτικής (χρηματοδότηση της έρευνας και ανάπτυξης, δημιουργία ινστιτούτων εφαρμοσμένης έρευνας, τεχνολογικών πάρκων, και οργανισμών παροχής τεχνολογικών υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις, προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, κρατικές προμήθειες, φορολογική και πιστωτική πολιτική, εμπορική και κλαδική πολιτική, πολιτική για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εκπαιδευτική πολιτική,...). Αναλύονται επίσης οι μέθοδοι αξιολόγησης της τεχνολογικής πολιτικής καθώς και οι μέθοδοι διερεύνησης τεχνολογικής προοπτικής (technological foresight). Στη δεύτερη ενότητα εξετάζονται η τεχνολογική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελλάδας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις καμπές, στις δημόσιες διαμάχες και στην ex post και ex ante αξιολόγηση της τεχνολογικής πολιτικής.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η «πολιτική για επιχειρήσεις» αποτελεί τη νέα έκδοση αυτού που παλαιότερα ονομαζόταν «βιομηχανική πολιτική». Η ποιοτική της διαφορά από την τελευταία είναι ο λιγότερο παρεμβατικός χαρακτήρας της ο οποίος εκφράζεται στην προτίμηση των οριζοντίων έναντι των κάθετων πολιτικών κρατικής παρέμβασης. Ειδικότερα, αναλύονται, η πολιτική του ανταγωνισμού, αλλά και οι άμεσες και έμμεσες πολιτικές στήριξης των επιχειρήσεων (κίνητρα, χρηματοδότηση, υποδομές, ειδικές πολιτικές για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πολιτική κρατικών προμηθειών, φορολογική πολιτική, μακρο-οικονομική πολιτική, ...). Η όλη ανάλυση εστιάζει στο νέο διεθνές οικονομικό περιβάλλον και στη σημασία της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Η ύλη του μαθήματος συμπληρώνεται με ειδικές αναφορές της πολιτικής για επιχειρήσεις στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε ο φοιτητής να μελετήσει σε ένα πιο πρακτικό επίπεδο τα προβλήματα που θα έχει να αντιμετωπίσει ως στέλεχος της δημόσιας διοίκησης στο μέλλον. Ιδιαίτερα χρήσιμες γι αυτό το μάθημα είναι οι γνώσεις που έχουν αποκτηθεί στα πλαίσια του μαθήματος της βιομηχανικής οργάνωσης (3^ο έτος) καθώς και οι γνώσεις των μαθημάτων περί τεχνολογικής πολιτικής και ανταγωνιστικότητας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ / ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ / ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κοινωνιολογία των ιδιωτικών και δημόσιων θεσμών με έμφαση στην κοινωνιολογία οργανισμών που επηρεάζουν την τεχνολογική αλλαγή. Κοινωνιολογία και κοινότητα. Τεχνολογία, τοπικότητα και παγκοσμιότητα. Κοινωνιολογία τεχνολογικής διαδίκτυωσης. Κοινωνιολογία της εφεύρεσης και της καινοτομίας. Κοινωνιολογία της χρήσης της τεχνολογίας. Κοινωνιολογία της τεχνολογικής επιτυχίας και αποτυχίας. Τεχνολογία, εγκλεισμοί και αποκλεισμοί (φύλο και τεχνολογία, έθνος και τεχνολογία, φυλή και τεχνολογία).

ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Στόχος του μαθήματος είναι να εισαγάγει τους φοιτητές στις βασικές έννοιες και συναλλακτικές μορφές που αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης του Εμπορικού Δικαίου, με έμφαση στη διαρθρωτική δομή των επιχειρήσεων (τύποι εμπορικών εταιρειών, οικονομική λειτουργία αυτών και κατανομή ευθυνών στα πλαίσιά τους), ζητήματα άυλων περιουσιακών των εμπορικών επιχειρήσεων (σήματα, τεχνογνωσία, ευρεσιτεχνίες κλπ), και περιορισμού των δραστηριοτήτων τους εν όψει της προστασίας της διαδικασίας της ελεύθερης διαμόρφωσης αποφάσεων και της ελεύθερης αγοράς (προστασία του ανταγωνισμού και των ανταγωνιστών). Η ύλη του μαθήματος θα εμπλουτιστεί με ζητήματα νομοθετικής αντιμετώπισης επιχειρησιακής στρατηγικής με επίπτωση στο περιβάλλον, του θεσμικού πλαισίου απελευθέρωσης τομέων και υπηρεσιών (ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, κλπ) καθώς και με θέματα μεταχείρισης των εργαζομένων από την επιχείρηση, με έμφαση στις περιπτώσεις προστασίας τους κατά τη μεταβίβαση της εμπορικής επιχείρησης.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

1) Κοινωνικο-οικονομική ανάλυση των εργασιακών σχέσεων (τα εργατικά συνδικάτα, τα συνδικάτα των εργοδοτών, η παρέμβαση του κράτους στις εργασιακές σχέσεις), 2) Συγκριτικές εργασιακές σχέσεις (μοντέλα εργασιακών σχέσεων, μοντέλα εργασιακών σχέσεων και οικονομικές επιδόσεις), 3) Η εξέλιξη των εργασιακών σχέσεων στην Ελλάδα (1950-σήμερα).

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ, ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Το μάθημα χειρίζεται θέματα σχετιζόμενα με το δίκαιο και την τεχνική νομοθεσία, ειδωμένα από τη σκοπιά του σύγχρονου διοικητικού μηχανικού. Οι γνώσεις και οι έννοιες που το συγκεκριμένο μάθημα πραγματεύεται, είναι αποδεδειγμένα -από την πείρα και την πράξη στην αγορά εργασίας των μηχανικών- από τις σημαντικότερες και συχνότερα χρησιμοποιούμενες. Στο μάθημα περιλαμβάνονται κάποιες γενικές αρχές και βασικοί κανόνες δικαίου, και ακολουθούν θέματα όπως η διοίκηση συμβάσεων εκτέλεσης έργων και μελετών, δηλ. η προκήρυξη, η αξιολόγηση, η ανάθεση, όροι των συμβάσεων, παρακολούθηση, εφαρμογής όρων συμβάσεων, ολοκλήρωσης έργου, παράδοσης. Τα θέματα εξετάζονται τόσο από άποψη Ευρωπαϊκού όσο και Ελληνικού Δικαίου. Παρατίθενται επίσης γενικές νομοθετικές ρυθμίσεις σχετικές με την ασφάλεια εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος. Τέλος δίνονται και σχολιάζονται ως προς τη φιλοσοφία και το περιεχόμενό τους, υπάρχουσες νομοθετικές διατάξεις και οι κυριότερες πηγές αναζήτησης θεμάτων τεχνικής νομοθεσίας για το σύγχρονο μηχανικό.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία: Σ. Αλεξιάδη, Στοιχεία Δικαίου και Τεχνικής Νομοθεσίας, Πανεπιστημιακές Παραδόσεις Δημοκρίτειου Παν. Θράκης, Εκδ. Σάκουλα, Θεσσαλονίκη, 1979., Cohen C., Effective Contract Administration: The Complete Handbook and Guide, AMACOM Pub., 1998.

ΙΣΧΥΣ & ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΣΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Εξετάζεται η σημασία της δυναμικών ισορροπιών κουλτούρας και πολιτικής σε ένα οργανισμό, και οι επιπτώσεις της στη διαμόρφωση εταιρικής στρατηγικής και ανάπτυξης σταδιοδρομίας των διευθυντικών στελεχών. Παρέχονται το θεωρητικό υπόβαθρο και τα απαραίτητα εργαλεία για την διάγνωση των άγραφων κανόνων λειτουργίας και των πηγών εξουσίας των οργανισμών. Έμφαση δίδεται στην αξιοποίηση τέτοιων δεδομένων στην ανάπτυξη πλαισίων, τακτικών και προγραμμάτων δράσης για εισαγωγή αλλαγών σε οργανισμούς και επιχειρήσεις.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Το μάθημα εξετάζει τους προσωπικούς και κοινωνικούς παράγοντες που επιδρούν στην απόδοση των ατόμων και των οργανισμών. Σε θεωρητικό επίπεδο αναλύονται τα βασικά ρεύματα σκέψης στην κοινωνιολογία και ψυχολογία των οργανισμών (sociology of organizations, industrial psychology, social psychology of organizations and institutions). Σε ένα πιο πρακτικό επίπεδο αναλύονται η επιλογή και αξιολόγηση του προσωπικού, η εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων, η δημιουργία κλίματος συνεργασίας, η επίδραση των ιεραρχικών δομών στην ατομική και συλλογική απόδοση, οι συνθήκες εργασίας, ... Τέλος, παρουσιάζονται οι υπάρχουσες μελέτες αναφορικά με την ελληνική πραγματικότητα.

ΓΡΑΠΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σκοπός του μαθήματος είναι η διδασκαλία της τέχνης και της τεχνικής της γραπτής και προφορικής επικοινωνίας, ώστε να καταστεί αυτή αποτελεσματική τόσο στον επιχειρηματικό τομέα, όσο και σε όλους τους άλλους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και της κοινωνικής ζωής γενικότερα. Θεματικές ενότητες:

1. Θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την ανθρώπινη επικοινωνία. Στρατηγική και μεθοδολογία της επικοινωνίας. Παράγοντες της επικοινωνίας και ανάλυσή τους σε βάθος.
2. Σύλληψη, οργάνωση και διάταξη του περιεχομένου. Τέχνη και τεχνική συντάξεως των πάσης φύσεως μνημονίων, επιστολών, βιογραφικών σημειωμάτων, συστατικών επιστολών. Στρατηγική της αναζήτησης εργασίας.
3. Τεχνική της περίληψης των κειμένων. Σύνταξη εκθέσεων (reports) και υπομνημάτων. Οργάνωση και διεξαγωγή των πάσης φύσεως συνεντεύξεων (αναζήτησης εργασίας, επιλογής προσωπικού, εργασιακών σχέσεων, Τύπου, ραδιοτηλεοπτικών μέσων).
4. Σύνταξη και παρουσίαση εισηγήσεων, διαλέξεων λόγων και ομιλιών σε εξειδικευμένα θέματα.
5. Οργάνωση και διεξαγωγή συνεδρίων και συμβουλίων. Μεθοδολογία και τεχνική της επιστημονικής έρευνας και συγγραφής.

Ενδεικτική βιβλιογραφία: Little P., Communication in Business, Pitman, London 1989., Munter M., Guide to Managerial Communication, 2nd ed., New Jersey, Prentice Hall, 1987., Thill V.J. & L.C. Bovee, Excellence in Business Communication, 2nd ed., Mc Graw-Hill, Inc, New York 1993., Φραγκομίχαλος Ε.Κ., Στρατηγική επικοινωνίας: τέχνη και τεχνική του γραπτού και προφορικού λόγου, εκδ. Γρηγόρη, Αθήνα 1993., Woolcott A. L. & W. L. Unwin, Mastering Business Communication, Macmillan, Hong Kong 1989.

ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Αντικείμενο του μαθήματος αυτού είναι η ανάλυση βασικών τύπων εμπορικών συμβάσεων, τους οποίους ένα στέλεχος σύγχρονης επιχείρησης συναντά στην καθημερινή πρακτική. Οι συμβάσεις αυτές καλύπτουν αντιπροσωπευτικές συναλλακτικές μορφές που απαντώνται σε όλα τα επίπεδα δραστηριοποίησης της επιχείρησης, από τη συντέλεση στρατηγικών αποφάσεων μιας επιχείρησης και το σχεδιασμό των προϊόντων της, μέχρι τη διοχέτευσή τους στην αγορά. Ενδεικτικά προτείνεται να εξετασθούν οι εξής μορφές συμβάσεων:

- α) Σύμβαση κοινής επιχείρησης και συμφωνίες μετόχων
- β) Σύμβαση μεταφοράς τεχνολογίας
- γ) Σύμβαση υπεργολαβίας για την κατασκευή προϊόντος
- δ) Σύμβαση αντιπροσωπείας
- ε) Σύμβαση διανομής
- στ) Σύμβαση παροχής υπηρεσιών
- ζ) Σύμβαση εργασίας
- η) Σύμβαση δανείου/χρηματοδότησης και ειδικές μορφές αυτών

Ιδιαίτερη σημασία θα δοθεί στην παρουσίαση αντιπροσωπευτικών συμβατικών κειμένων, με σκοπό την ευχερέστερη εξοικείωση και κατανόηση των σχετικών θεωρητικών προβλημάτων από τους φοιτητές

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Εισαγωγή στην ιστορία των μηχανικών, με έμφαση στη σχέση τους με τη διοίκηση και την οικονομία. Θεματικές ενότητες: παραδείγματα σύγκρισης προκαπιταλιστικών και καπιταλιστικών τεχνολογιών (αγροτικές τεχνολογίες, ενεργειακές τεχνολογίες, κατασκευαστικές τεχνολογίες, επικοινωνιακές τεχνολογίες), παραδείγματα σύγκρισης τεχνολογιών του βιομηχανικού καπιταλισμού (ατμομηχανή, ηλεκτροκινητήρας, υπολογιστής), ιστορία της τεχνολογίας στον ύστερο καπιταλισμό (τηλεπικοινωνιακές τεχνολογίες, βιοτεχνολογία), ιστορία τεχνολογικών υλικών, ιστορία εκπαίδευσης μηχανικών, ιστορία διαμόρφωσης ειδικοτήτων μηχανικών, ιστορία της επιστήμης του μηχανικού, ιστορία θεσμικής οργάνωσης και συνδικαλισμού μηχανικών, ιστορία απασχόλησης μηχανικών στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα, επιχειρηματική ιστορία και τεχνολογία, ιστορία δημόσιας πολιτικής και τεχνολογία. Η ελληνική περίπτωση.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Επισκόπηση της γενικής ιστορίας της φιλοσοφίας με σκοπό την εισαγωγή σε ειδικές φιλοσοφίες της τεχνολογίας από την αναλυτική, φαινομενολογική και μαρξιστική παράδοση. Εννοιολογικές διακρίσεις (τέχνη, τεχνική, τεχνολογία). Κριτική προσέγγιση των ιδεολογιών της ουδετερότητας της τεχνικής, της τεχνοκρατίας, του τεχνολογικού ντετερμινισμού, της τεχνοφιλίας και της τεχνοφοβίας. Επιστήμη και τεχνολογία. Τέχνη και τεχνολογία. Φύση και τεχνική. Τεχνολογία και αειφόρος ανάπτυξη. Ηθική και τεχνολογία. Νέες τεχνολογίες και ηθικές προκλήσεις (πληροφορική, βιοτεχνολογία). Επαγγελματική ηθική της/του μηχανικού με μελέτη συγκεκριμένων παραδειγμάτων.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΟΜΑΔΩΝ

Το μάθημα αποτελεί εισαγωγή στις ηγετικές δεξιότητες, στην ανάπτυξη ομάδων και στις μαθησιακές κοινότητες. Το μάθημα διαπραγματεύεται τις τεχνικές και διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανάπτυξη ηγετικών ικανοτήτων, ομαδικής εργασίας και σχέσεων υποστήριξης.

ΗΓΕΣΙΑ & ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το μάθημα παρουσιάζει την έννοια της ηγεσίας και το ρόλο της στη διαδικασία της αλλαγής. Αναλύονται οι δεξιότητες της ηγετικής φυσιογνωμίας, η έννοια της ηγεσίας από θεωρητικής άποψης και η σημασία της ηγεσίας στους σύγχρονους οργανισμούς.

ΠΑΤΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Παρουσίαση της εθνικής, ευρωπαϊκής και διεθνούς νομοθεσίας σε σχέση με την κατοχύρωση και προστασία πνευματικών δικαιωμάτων. Παρουσίαση των περιορισμών στην προστασία των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και των διαδικασιών με τις οποίες κατοχυρώνεται η πρωτοτυπία. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη νομοθεσία, όπως και στους τρόπους εξασφάλισης πατέντας και πνευματικών δικαιωμάτων.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τα εργαστήρια και μαθήματα της Αγγλικής, τα οποία προσφέρονται κάθε εξάμηνο, έχουν σκοπό να εφοδιάσουν τον φοιτητή με γνώσεις που θα του χρειαστούν τόσο κατά την διάρκεια των σπουδών του, όσο και για την επαγγελματική του σταδιοδρομία. Έτσι ο φοιτητής θα μπορεί να χρησιμοποιεί αγγλική βιβλιογραφία που σχετίζεται με business και engineering όσο γίνεται πιο σύντομα κατά τη διάρκεια της φοίτησής του και θα έχει αρκετές γνώσεις για να λειτουργήσει στο περιβάλλον της επιχείρησης.

V. Κανονισμός Σπουδών

1. Ακαδημαϊκό Έτος – Εξάμηνα Σπουδών

Το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει κάθε χρόνο την 1^η Σεπτεμβρίου και λήγει στις 31 Αυγούστου του επομένου. Κάθε ακαδημαϊκό έτος περιλαμβάνει δύο εξάμηνα σπουδών: το χειμερινό και το εαρινό. Το χειμερινό εξάμηνο αρχίζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου και το εαρινό εξάμηνο λήγει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου. Οι ακριβείς ημερομηνίες καθορίζονται από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου στο πλαίσιο του ετήσιου προγραμματισμού.

Κάθε εξάμηνο περιλαμβάνει δέκα τέσσερις (14) πλήρεις εβδομάδες διδασκαλίας και τουλάχιστον δύο (2) εβδομάδες για εξετάσεις.

2. Εγγραφή και Παρακολούθηση

• Η Πρώτη Εγγραφή

Η φοίτηση στο Τμήμα αρχίζει με την πρώτη εγγραφή του φοιτητή. Η εγγραφή των πρωτοεισαγομένων φοιτητών γίνεται στην αρχή του χειμερινού εξαμήνου, σε ημερομηνίες που ανακοινώνονται από το Υπουργείο Παιδείας στον ημερήσιο Τύπο και αφορούν σε όλα τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Για την ολοκλήρωση της πρώτης εγγραφής είναι αναγκαία η κατάθεση των δικαιολογητικών που προβλέπουν οι σχετικές κανονιστικές διατάξεις.

Οι εγγραφές των φοιτητών που ανήκουν σε ειδικές κατηγορίες (για παράδειγμα μετεγγραφόμενοι ή κατατασσόμενοι φοιτητές) γίνονται με ειδικές προϋποθέσεις και δικαιολογητικά, τα οποία προβλέπονται από αντίστοιχες κανονιστικές διατάξεις, και σε προθεσμίες που ανακοινώνονται εγκαίρως.

• Εναρκτήριο Σεμινάριο

Η υποδοχή των νέων φοιτητών στο Τ.Μ.Ο.Δ. γίνεται με τη διοργάνωση ειδικής ημερήσιας συνάντησης όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας, η οποία παίρνει τη μορφή ελεύθερου σεμιναρίου. Αυτό το “Εναρκτήριο Σεμινάριο” διεξάγεται συνήθως την πρώτη μέρα του χειμερινού εξαμήνου. Απευθύνεται κυρίως στους νέους “πρωτοετείς”, είναι όμως ανοιχτό τόσο για τους μεγαλύτερους φοιτητές όσο και για κάθε άλλο ενδιαφερόμενο.

Η διοργάνωση αποσκοπεί στην ενημέρωση των πρωτοετών για βασικά ζητήματα των σπουδών τους στο Τ.Μ.Ο.Δ. και της ζωής στη Χίο αφενός, και αφετέρου, στην ενθάρρυνση των γνωριμιών και της επικοινωνίας με τα άλλα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνει:

- ανάλυση του Προγράμματος Σπουδών και των αρχών του Κανονισμού Σπουδών,
- βασικά στοιχεία για την οργάνωση και τη λειτουργία του Τμήματος και του Πανεπιστημίου,
- αναλυτική παρουσίαση των μαθημάτων του πρώτου εξαμήνου.

Για τα θέματα αυτά παρουσιάζονται ειδικές εισηγήσεις από διδάσκοντες, διοικητικά στελέχη και εκπροσώπους του φοιτητικού συλλόγου και ακολουθεί ανοιχτή συζήτηση με την ενεργό συμμετοχή των παρισταμένων.

Πέραν τούτου το σεμινάριο περιλαμβάνει επίσης:

- εορταστική συνάντηση αλληλογνωριμίας παλαιών και νέων φοιτητών, διδακτικού και διοικητικού προσωπικού, στη λέσχη των φοιτητών στο Καρράδειο κτίριο (με μουσική, χορό κτλ.).

• Σύμβουλος Σπουδών

Όλοι οι διδάσκοντες μπορούν να ορισθούν Σύμβουλοι Σπουδών για μέχρι 15 φοιτητές ο καθένας. Οι Σύμβουλοι Σπουδών των φοιτητών που βρίσκονται στο πρώτο και δεύτερο εξάμηνο των σπουδών τους ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος. Οι φοιτητές των επόμενων εξαμήνων επιλέγουν τον Σύμβουλό τους ελεύθερα από το σύνολο του διδακτικού προσωπικού του Πανεπιστημίου με σχετική δήλωση που υποβάλλουν στην αρχή του χειμερινού εξαμήνου μαζί με το έντυπο δήλωσης των μαθημάτων που θα παρακολουθήσουν.

Ο Σύμβουλος Σπουδών παρέχει στον φοιτητή την αναγκαία συμπαράσταση για να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις που επιβάλλει γενικά η φοίτηση στο Πανεπιστήμιο. Η συμπαράσταση αυτή εκδηλώνεται με την παρακολούθηση των ιδιαίτερων ενδιαφερόντων του φοιτητή, ώστε η επιστημονική και επαγγελματική του εξειδίκευση να προσαρμόζεται βαθμιαία στην προσωπικότητά του και τις υποκειμενικές και αντικειμενικές δυνατότητές του. Επίσης ο Σύμβουλος Σπουδών βοηθά το φοιτητή σε δυσκολίες ή προβλήματα που ανακύπτουν μέσα στα πλαίσια της φοιτητικής ζωής του, στο μέτρο που έχει τη δυνατότητα να βοηθήσει.

Ο Σύμβουλος Σπουδών φροντίζει να έχει επαφή κατά τακτά διαστήματα με τους φοιτητές που έχει αναλάβει και όχι λιγότερο από δύο φορές το εξάμηνο. Οι συναντήσεις του Συμβούλου και του φοιτητή μπορεί να γίνονται είτε κατ' ιδίαν είτε ομαδικά, στους χώρους του Πανεπιστημίου ή της Φοιτητικής Λέσχης καθώς και σε εξωπανεπιστημιακούς χώρους που επιλέγονται από κοινού.

Στα καθήκοντα του Συμβούλου περιλαμβάνονται:

- α. Η παρακολούθηση των κλίσεων του φοιτητή και η προσπάθεια να κατευθυνθεί προς τους τομείς που του ταιριάζουν.
- β. Η παροχή βοήθειας στο φοιτητή για την κατάρτιση του ατομικού εξαμηνιαίου προγράμματος σπουδών του και, ιδίως για την επιλογή κατεύθυνσης σπουδών και τον καθορισμό του θέματος της διπλωματικής του εργασίας.
- γ. Η παροχή πληροφοριών και υποδείξεων για επαγγελματικό προσανατολισμό βάσει των ενδιαφερόντων που έχει ο φοιτητής.
- δ. Η παροχή πληροφοριών και βοήθειας για σπουδές στο εξωτερικό, μεταπτυχιακές σπουδές, υποτροφίες και οτιδήποτε αφορά στη συνέχεια της ακαδημαϊκής του σταδιοδρομίας.
- ε. Η παροχή πληροφοριών και συμβουλών για παρακολούθηση σεμιναρίων, εξωπανεπιστημιακών μαθημάτων καθώς και ερευνητικών προγραμμάτων που θα βοηθήσουν τον φοιτητή στην επιστημονική του κατάρτιση.
- στ. Η διευκόλυνση των επαφών του φοιτητή με τις πανεπιστημιακές αρχές, όταν κρίνεται σκόπιμο.

• Εγγραφή σε Μαθήματα

Κάθε φοιτητής πρέπει, μέσα σε δύο εβδομάδες από την έναρξη του εξαμήνου, να δηλώσει στη Γραμματεία του Τμήματος – συμπληρώνοντας το ειδικό δελτίο εγγραφής σε μαθήματα (ΔΕΜ) – ποια από τα μαθήματα που προσφέρονται κατά τη διάρκεια του εξαμήνου επιθυμεί να παρακολουθήσει. Η κατάθεση του δελτίου εγγραφής σε μαθήματα δίνει στον φοιτητή το δικαίωμα:

- παρακολούθησης των μαθημάτων και των εργαστηρίων,
- συμμετοχής στις εξετάσεις των εξαμηνιαίων μαθημάτων που επέλεξε καθώς και,
- παραλαβής των σημειώσεων και συγγραμμάτων για τα μαθήματα αυτά.

Με τη συμπλήρωση του Δελτίου Εγγραφής σε Μαθήματα (ΔΕΜ), κάθε φοιτητής καταρτίζει το ατομικό εξαμηνιαίο πρόγραμμα σπουδών του. Για τη συμπλήρωση του ΔΕΜ ο φοιτητής πρέπει να συμβουλευτεί το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών, που προτείνεται για το εξάμηνο φοίτησής του και να συνεργάζεται με τον διδάσκοντα που είναι Σύμβουλος των Σπουδών του. Ο μέγιστος αριθμός των μαθημάτων που μπορεί να δηλώσει ο φοιτητής είναι $v+2$, όπου v το σύνολο των μαθημάτων που προβλέπονται στο ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών κάθε ακαδημαϊκού εξαμήνου.

Εκπρόθεσμη υποβολή του ΔΕΜ δεν γίνεται δεκτή παρά μόνο για ειδικούς λόγους και εφόσον η σχετική αίτηση υποβληθεί στη Γενική Συνέλευση, που θα αποφασίσει σχετικά, πριν λήξει η τέταρτη εβδομάδα από την έναρξη του εξαμήνου.

Σε περίπτωση που κάποιος φοιτητής δεν υποβάλει εμπρόθεσμα το ΔΕΜ, δεν μπορεί να λάβει μέρος στις εξετάσεις του συγκεκριμένου εξαμήνου.

Εγγραφή σε μαθήματα Κατευθύνσεων

Ο καθορισμός των προϋποθέσεων για την εγγραφή των φοιτητών σε μαθήματα Κατευθύνσεων θα γίνει από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος.

Διπλωματική Εργασία

Η εκπόνηση διπλωματικής εργασίας με θέμα αποδεκτό από τον επιβλέποντα διδάσκοντα αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ολοκλήρωση των προπτυχιακών σπουδών στο ΤΜΟΔ.

Η διπλωματική εργασία βαθμολογείται από δύο διδάσκοντες και υλοποιείται στα 2 τελευταία εξάμηνα σπουδών.

3. Έλεγχος Επιδόσεων

Εξεταστικές Περιόδους

Οι εξεταστικές περιόδους είναι τρεις: του Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου, του Ιουνίου και του Σεπτεμβρίου. Οι εξετάσεις διαρκούν τουλάχιστον δύο εβδομάδες για τις περιόδους Ιανουαρίου- Φεβρουαρίου και Ιουνίου, και τουλάχιστον τρεις εβδομάδες για την επαναληπτική περίοδο του Σεπτεμβρίου. Η διάρκεια των εξεταστικών περιόδων και ο καθορισμός των ημερομηνιών έναρξης και λήξης αποφασίζονται από τη Γ.Σ. του Τμήματος, στο πλαίσιο του ετήσιου προγραμματισμού της εκπαιδευτικής λειτουργίας του Τμήματος.

Σε περίπτωση κατά την οποία υπολείπεται μόνον ένα μάθημα για τη λήψη του πτυχίου, ο τελειόφοιτος δικαιούται να εξεταστεί επαναληπτικά στο εν λόγω μάθημα, αμέσως μετά τη λήξη της εξεταστικής περιόδου. Απαιτείται σχετική έγγραφη αίτηση του ενδιαφερομένου και συνεννόηση με τον υπεύθυνο του μαθήματος.

Εξετάσεις

Η εξεταστική διαδικασία, απαραίτητο μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας, είναι συνεχής και εξελίσσεται σε όλη τη χρονική διάρκεια του εξαμήνου.

Ο υπεύθυνος του μαθήματος έχει την απόλυτη ευθύνη για την επιλογή του ελέγχου της επίδοσης των φοιτητών, καθώς επίσης για τη βαθμολογία και για την έκδοση των αποτελεσμάτων.

Τα ακριβή χαρακτηριστικά της εξεταστικής διαδικασίας (αριθμός εξετάσεων-συχνότητα-τρόπος-ελέγχου και αξιολόγησης των επιδόσεων των φοιτητών) προσδιορίζονται από τον υπεύθυνο διδάσκοντα στην αρχή του εξαμήνου και περιγράφονται στο κατατιθέμενο στη Γ.Σ. (του Τμήματος) περίγραμμα ύλης του μαθήματος.

Η εξεταστική διαδικασία ολοκληρώνεται με τη συμμετοχή του φοιτητή στην εξεταστική περίοδο του συγκεκριμένου εξαμήνου.

Σε περίπτωση αποτυχίας σε κάποιο μάθημα, ο φοιτητής μπορεί να επανεξεταστεί κατά την επαναληπτική εξεταστική περίοδο (τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου). Σε περίπτωση αποτυχίας και στην επαναληπτική

εξέταση κάποιου υποχρεωτικού μαθήματος (μαθήματα κορμού, διπλωματική εργασία κ.τ.λ.), ο φοιτητής είναι υποχρεωμένος να το επαναλάβει σε επόμενο εξάμηνο.

Η βαθμολογία των επιδόσεων των φοιτητών ορίζεται με βάση τη δεκάβαθμη κλίμακα (0 έως 10). Επιτυχής θεωρείται η εξέταση, εάν ο φοιτητής βαθμολογηθεί τουλάχιστον με το βαθμό πέντε (5).

Το αναλυτικό πρόγραμμα διεξαγωγής των τελικών εξετάσεων καταρτίζεται από τη διοικητική γραμματεία (σε συνεννόηση και με εκπρόσωπο του Συλλόγου Φοιτητών) και ανακοινώνεται εγκαίρως. Λεπτομερείς ρυθμίσεις σχετικές με τον προγραμματισμό, τη διεξαγωγή των εξετάσεων, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα τόσο των εξεταζομένων όσο και των εξεταστών και την έκδοση των αποτελεσμάτων περιλαμβάνει ο Κανονισμός Εξετάσεων της Σχολής.

4. Δίπλωμα

• Προϋποθέσεις

Ο φοιτητής μπορεί να ολοκληρώσει το πρόγραμμα σπουδών και να ανακηρυχθεί διπλωματούχος του **Τ.Μ.Ο.Δ.** αφού συμπληρώσει καταρχήν τουλάχιστον δέκα πλήρη εξάμηνα φοίτησης από την πρώτη εγγραφή του στο Τμήμα. Απόκλιση από τον περιορισμό αυτόν μπορεί να γίνει μόνο για τους φοιτητές που έχουν καταταχθεί στο Τμήμα με βάση τις ισχύουσες ειδικές κανονιστικές διατάξεις (ύστερα από μετεγγραφή, ως πτυχιούχοι άλλων πανεπιστημιακών Τμημάτων κτλ..).

Ο αριθμός των διδακτικών μονάδων που αντιστοιχούν σε κάθε μάθημα ορίζεται σε 3. Τα εργαστήρια έχουν διδακτικές μονάδες που αντιστοιχούν στο μισό των ωρών διδασκαλίας τους.

Η εγγραφή στα Αγγλικά προϋποθέτει επιτυχία των φοιτητών στα δύο εξαμηνιαία Εργαστήρια Αγγλικής ή απαλλαγή τους από αυτά με κατατακτήριες εξετάσεις. Τα εργαστήρια αγγλικών απευθύνονται σε φοιτητές που δεν κατέχουν επαρκείς γνώσεις της γλώσσας. Στα εν λόγω εργαστήρια δεν αναγνωρίζονται, κατ' εξαίρεση, διδακτικές μονάδες.

• Βαθμός Διπλώματος

Ο βαθμός του διπλώματος υπολογίζεται αριθμητικά ως ο σταθμικός μέσος όρος των βαθμών που συγκέντρωσε ο φοιτητής σε όλα τα μαθήματα στα οποία εξετάστηκε επιτυχώς και τα οποία θεωρούνται αναγκαία για την ολοκλήρωση των σπουδών (βλέπε προηγούμενη παράγραφο). Οι συντελεστές στάθμισης ορίζονται με υπουργική απόφαση και έχουν ως εξής:

- Συντελεστής 1 για κάθε μάθημα στο οποίο αναλογούν 1 (μία) ή 2 (δύο) διδακτικές μονάδες.
- Συντελεστής 1,5 για κάθε μάθημα στο οποίο αναλογούν 3 (τρεις) ή 4 (τέσσερις) διδακτικές μονάδες.
- Συντελεστής 2 για τη διπλωματική εργασία (μαθήματα με περισσότερες από 4 διδακτικές μονάδες).

Το δίπλωμα πιστοποιεί την επιτυχή αποπεράτωση των σπουδών του φοιτητή και αναγράφει βαθμό που μπορεί να είναι δεκαδικός μέχρι εκατοστά και ορίζεται με βάση τη κλίμακα «καλά», «πολύ καλά», «άριστα». Ο γενικός βαθμός διπλώματος «καλά» χαρακτηρίζει τους βαθμούς από 5,00 μέχρι και 6,50 (μη συμπεριλαμβανομένου). Ο γενικός βαθμός «πολύ καλά» χαρακτηρίζει τους βαθμούς από 6,50 μέχρι και 8,50 (μη συμπεριλαμβανομένου). Ο γενικός βαθμός «άριστα» χαρακτηρίζει τους βαθμούς από 8,50 μέχρι 10.

Σε περίπτωση κατά την οποία ο απόφοιτος συγκεντρώνει βαθμούς προαγωγής σε μαθήματα με περισσότερες από τις κατ' ελάχιστον αναγκαίες διδακτικές μονάδες, μπορεί εφόσον το επιθυμεί να ζητήσει, με εμπρόθεσμη γραπτή αίτησή του, την εξαίρεση των βαθμών που έλαβε σε ένα ή περισσότερα μαθήματα από τον υπολογισμό του γενικού βαθμού του πτυχίου του².

² Σ' αυτή την περίπτωση τα εξαιρούμενα μαθήματα αναγράφονται στο πιστοποιητικό αναλυτικής βαθμολογίας, σε ειδικό εδάφιο.

• Απονομή Διπλωμάτων

Η απονομή των διπλωμάτων γίνεται στο πλαίσιο ειδικής πανηγυρικής τελετής που αποκαλείται «καθομολόγηση των διπλωματούχων» και οργανώνεται μετά τη λήξη των εξεταστικών περιόδων σε ημερομηνίες που καθορίζονται από το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου. Η «καθομολόγηση» είναι επίσημη πράξη-δήλωση με την οποία ο απόφοιτος παρέχει αυτοπροσώπως ενώπιον του Πρύτανη, του Προέδρου του Τμήματος και των συναδέλφων του τη διαβεβαίωση για την προσήλωσή του στην επιστήμη και στις αρχές που διδάχθηκε στο Ίδρυμα.

Η καθομολόγηση αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη χορήγηση του έγγραφου διπλώματος. Η συμμετοχή σ' αυτήν προϋποθέτει την υποβολή σχετικής αίτησης συνοδευόμενη από βεβαίωση από την υπηρεσία της Βιβλιοθήκης ότι ο ενδιαφερόμενος έχει τακτοποιήσει όλες του τις πιθανές εκκρεμότητες και βεβαίωση ότι δεν έχει οικονομικές εκκρεμότητες (εφόσον διαμένει στις Φοιτητικές Κατοικίες). Μέχρι την πραγματοποίησή της, ο απόφοιτος μπορεί να λάβει την ειδική βεβαίωση περάτωσης των σπουδών καθώς και τη βεβαίωση αναλυτικής βαθμολογίας που εκδίδονται από τη Γραμματεία, ύστερα από αίτησή του.

5. Φοιτητικά Μέριμνα

Στους φοιτητές παρέχονται τα ακόλουθα:

1. *Δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη*: χορηγείται βιβλιário υγείας μετά από αίτηση του φοιτητή.
2. *Δικαίωμα σίτισης* με βάση την ατομική και οικογενειακή τους κατάσταση. Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη δωρεάν σίτιση και τους όρους της οικονομικής συμμετοχής των φοιτητών στη σίτιση. Έχει μισθωθεί από το Πανεπιστήμιο χώρος στον οποίο λειτουργεί φοιτητικό εστιατόριο.
3. *Δικαίωμα στέγασης*. Στη Χίο λειτουργούν φοιτητικές κατοικίες δυναμικότητας 179 μονόκλινων δωματίων. Οι αιτήσεις για διαμονή στις φοιτητικές κατοικίες υποβάλλονται από 01-15 Μαΐου για φοιτητές παλαιότερων ετών ενώ για τους πρωτοετείς φοιτητές το αργότερο μέχρι τη λήξη των εγγραφών τους, σύμφωνα με τις ημερομηνίες που ορίζει το ΥΠΕΠΘ. Κριτήριο επιλογής για τη διαμονή στις φοιτητικές κατοικίες είναι η οικονομική κατάσταση των ιδίων φοιτητών ή και των οικογενειών τους σε συνδυασμό με τον τόπο μόνιμης διαμονής της οικογένειάς τους και την ακαδημαϊκή επίδοσή τους.
4. *Δωρεάν συγγράμματα και σημειώσεις*.
5. *Μειωμένο εισιτήριο στα μέσα μαζικής μεταφοράς* (εκδίδεται δελτίο μειωμένου φοιτητικού εισιτηρίου – πάσο). Με το δελτίο αυτό παρέχεται έκπτωση 25 έως 50% στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες³, έκπτωση 50% στις αστικές καθώς και στις οδικές, εν γένει, συγκοινωνίες προς και από τον τόπο μόνιμης κατοικίας του φοιτητή⁴.

Την εποπτεία για τα παραπάνω ασκεί το Συμβούλιο Φοιτητικής Μέριμνας που ορίζεται κάθε ακαδημαϊκό έτος, με απόφαση της Συγκλήτου. Αποτελείται από δύο μέλη ΔΕΠ, ένα διοικητικό υπάλληλο και από έναν εκπρόσωπο των φοιτητικών συλλόγων.

• Πιστοποιητικά Σπουδών

Με αίτηση των ενδιαφερομένων οι διοικητικές υπηρεσίες χορηγούν τα εξής πιστοποιητικά σπουδών:

- Πιστοποιητικό φοίτησης/ βεβαίωση σπουδών, με το οποίο βεβαιώνεται ότι ο φοιτητής είναι εγγεγραμμένος σε κάποιο εξάμηνο σπουδών (για κάθε χρήση).

³ Αναλόγως με τη χρονική περίοδο και την επιβατική κίνηση.

⁴ Το ίδιο δελτίο δίνει τη δυνατότητα έκδοσης φοιτητικού εισιτηρίου σε διάφορα δημόσια θέαματα και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις (θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες κτλ.) σε όλη τη χώρα. Σημειώνεται επίσης ότι οι φοιτητές που είναι ηλικίας κάτω των 26 ετών μπορούν επίσης να αποκτήσουν ένα δελτίο “διεθνούς φοιτητικής ταυτότητας” με την οποία παρέχονται επίσης ειδικές εκπτώσεις στο ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό δίκτυο κτλ..

- Πιστοποιητικό αναλυτικής βαθμολογίας, στο οποίο αναγράφονται όλα τα μαθήματα που παρακολούθησε επιτυχώς ο φοιτητής κατά τη διάρκεια των σπουδών του, καθώς και οι βαθμοί που εξασφάλισε σε καθένα απ' αυτά.
- Πιστοποιητικό για χρήση στην στρατολογία. Σε αυτό αναγράφονται τα στοιχεία του φοιτητή, ο τόπος και το έτος γεννήσεως, ο τρόπος εισαγωγής στο Τμήμα, το ακαδημαϊκό έτος πρώτης εγγραφής, ημερομηνία πρώτης εγγραφής, τα ακαδημαϊκά έτη που παρακολούθησε και όλες οι εξεταστικές περιόδους που προσήλθε ο φοιτητής.

Οι φοιτητές μπορούν να ζητήσουν συστατικές επιστολές απευθείας από έναν ή περισσότερους διδάσκοντες της επιλογής τους. Η θετική ανταπόκριση σε σχετικό αίτημα αποτελεί δικαίωμα του διδάσκοντος. Το κείμενο της συστατικής επιστολής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του συντάκτη της και είναι αυστηρώς απόρρητο. Σε κάθε περίπτωση, ο φοιτητής που ενδιαφέρεται να λάβει συστατική επιστολή οφείλει να εφοδιάσει τον διδάσκοντα με τα απαιτούμενα, κατά περίπτωση, έντυπα και να τον πληροφορήσει για το σκοπό που θα υπηρετήσουν οι αιτούμενες συστάσεις, για τις διευθύνσεις των παραληπτών κ.λπ.

• Δικαιώματα και Υποχρεώσεις του Φοιτητή

Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή και αποβάλλεται με τη λήψη του πτυχίου. Οι φοιτητές θεωρούνται ενήλικες ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.

Κάθε φοιτητής έχει δικαίωμα στις παροχές της Φοιτητικής Μέριμνας, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως, για χρονικό διάστημα ίσο με τον ελάχιστο χρόνο που απαιτείται για τη λήψη του πτυχίου, προσαυξημένο κατά δύομισι (2,5) χρόνια, δηλαδή για επτάμισι (7,5) συνολικά χρόνια.

• Υποτροφίες και Βραβεία

Στους φοιτητές που πρωτεύουν σε κάθε έτος σπουδών, χορηγούνται υποτροφίες από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ). Εκτός αυτών, στους φοιτητές που διακρίνονται για τις επιδόσεις τους απονέμονται χρηματικά βραβεία από διάφορους χορηγούς (επιχειρήσεις, φορείς και προσωπικότητες).

Ο κατάλογος των υποτρόφων και η σειρά προτεραιότητας των δικαιούχων χρηματικών βραβείων καταρτίζεται από τη γραμματεία του Τμήματος. Κριτήριο κατάταξης αποτελεί ο μέσος όρος της βαθμολογίας που συγκεντρώνουν οι υποψήφιοι στα μαθήματα του ενδεικτικού προγράμματος σπουδών του συγκεκριμένου έτους φοίτησης βάσει του κανονισμού υποτροφιών προπτυχιακών φοιτητών του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ).

6. Διεθνείς Εκπαιδευτικές Ανταλλαγές

Το πρόγραμμα διεθνών εκπαιδευτικών ανταλλαγών του Τμήματος βασίζεται στην αρχή της αμοιβαιότητας και περιλαμβάνει τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά δίκτυα εκπαιδευτικής κινητικότητας φοιτητών (ERASMUS/SOCRATES).

Οι φοιτητές που συμμετέχουν στο πρόγραμμα ERASMUS/ SOCRATES λαμβάνουν υποτροφία κινητικότητας για ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο και απαλλάσσονται από τα δίδακτρα στο ίδρυμα υποδοχής. Εφόσον ο φοιτητής περατώσει επιτυχώς τα μαθήματα που παρακολούθησε στο ίδρυμα υποδοχής, έχει – υπό ορισμένες προϋποθέσεις – τη δυνατότητα να τα κατοχυρώσει.

Σε κάθε περίπτωση η αναγνώριση αυτών των μαθημάτων προϋποθέτει τον κατάλληλο έλεγχο ακαδημαϊκής αντιστοιχίας: πρέπει δηλαδή ο διδάσκων που έχει την ευθύνη του μαθήματος στο Τμήμα να πιστοποιήσει την αντιστοιχία του αναλυτικού προγράμματος του μαθήματος.

Η διαμονή των φοιτητών στο εξωτερικό διευθετείται από το ίδρυμα υποδοχής. Αντίστοιχες ρυθμίσεις ισχύουν για αλλοδαπούς φοιτητές του προγράμματος ERASMUS/ SOCRATES οι οποίοι έρχονται να παρακολουθήσουν μαθήματα στο Τμήμα.

VI. Συλλογικοί φορείς των φοιτητών

5.1. Φοιτητικός Σύλλογος

Σε κάθε πανεπιστημιακό Τμήμα συγκροτείται και λειτουργεί φοιτητικός σύλλογος, σκοπός του οποίου είναι η αντιμετώπιση των θεμάτων των φοιτητών κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου αναδεικνύεται κάθε χρονιά μέσα από τη διεξαγωγή των φοιτητικών εκλογών και σύμφωνα με το καταστατικό του. Απαρτίζεται από 9 μέλη τα οποία εκπροσωπούν τους φοιτητές, εκτός των άλλων δραστηριοτήτων και υποχρεώσεών τους, σε διάφορα συλλογικά όργανα, όπως τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου, τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος, την Ε.Φ.Ε.Ε. (Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδας) κ.α.

Ο Σύλλογος διοργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις, μέσα από τις διάφορες ομάδες, όπως: μπάσκετ, θεάτρου, μουσικής, ποδοσφαίρου, χορευτικού κ.α.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στο τηλέφωνο του Φοιτητικού Συλλόγου του τμήματος, 0271-0-35491.

5.2. Α.Ι.Ε.Σ.Ε.Σ.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Η ΑΙΕSEC είναι η μεγαλύτερη Διεθνής Φοιτητική Ένωση στον κόσμο, μη κερδοσκοπική, μη κομματική, εθελοντική, εκπαιδευτική, αποκλειστικά διοικούμενη από φοιτητές. Ιδρύθηκε το 1948, στην Ελλάδα βρίσκεται από το 1956 και στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου από το 1994.

ΔΙΚΤΥΟ

Βρίσκεται σε 5 ηπείρους, σε 83 χώρες, σε περίπου 800 πανεπιστήμια, 30.000 μέλη σε ολόκληρο τον κόσμο. Η ΑΙΕSEC στην Ελλάδα βρίσκεται στα εξής Πανεπιστήμια:

- ◆ Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
- ◆ Πανεπιστήμιο Πειραιώς
- ◆ Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
- ◆ Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
- ◆ Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
- ◆ Πανεπιστήμιο Αιγαίου

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Η δραστηριότητα της ΑΙΕSEC είναι το Πρόγραμμα Διεθνούς Πρακτικής Άσκησης. Ουσιαστικά πρόκειται για τη δυνατότητα που παρέχεται σε φοιτητές (3^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} έτους) και πρόσφατους πτυχιούχους να ζήσουν και να εργαστούν σε μια από τις 83 χώρες που απαρτίζουν το δίκτυο της ΑΙΕSEC, για ένα χρονικό διάστημα από 2 μήνες έως 1^{1/2} χρόνο.

Τι κερδίζει κανείς με τη συμμετοχή στο Πρόγραμμα Διεθνούς Πρακτικής Άσκησης;

- ◆ Γνωριμία με τον πολιτισμό, την κουλτούρα τον τρόπο ζωής μιας χώρας
- ◆ Επαφή με ανθρώπους από 83 διαφορετικές χώρες

- ♦ Συνεργασία με ανθρώπους με διαφορετική νοοτροπία
- ♦ Πρακτική εφαρμογή των θεωρητικών γνώσεων

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ AIESEC

Όλες οι δραστηριότητες της AIESEC διοργανώνονται από τα μέλη της, τα οποία δουλεύουν ομαδικά για να δώσουν τη δυνατότητα σε φοιτητές να ζήσουν την εμπειρία του Προγράμματος Διεθνούς Πρακτικής Άσκησης. Διοργανώνουν δραστηριότητες που αφορούν:

- ♦ Την προετοιμασία των Ελλήνων φοιτητών που θα φύγουν στο εξωτερικό.
- ♦ Την υποδοχή των ξένων φοιτητών που έρχονται στην Ελλάδα
- ♦ Την επανένταξη των Ελλήνων φοιτητών όταν γυρίσουν από το εξωτερικό

Μέλη της AIESEC μπορούν να γίνουν φοιτητές του πανεπιστημίου ακόμα και από το 1ο έτος σπουδών.

Μέσα από αυτές τις δραστηριότητες τα μέλη της AIESEC κερδίζουν:

- ♦ Γνωριμία με τους νέους από 83 χώρες, που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα Διεθνούς Πρακτικής Άσκησης και μέλη της AIESEC από όλο τον κόσμο
- ♦ Δουλειά μέσα στα πλαίσια μιας ομάδας με κοινούς στόχους και εμπειρίες μέσα από τη συνεργασία με την ομάδα.

ΕΠΙΛΟΓΙΑ ΜΑΣ...

"The UNESCO-AIESEC partnership is a most fruitful one in every respect and will continue to flourish. On this important occasion, I congratulate AIESEC in its dynamism as an organization dedicated to the goals of human development, peace, justice, freedom, solidarity and equality of opportunity for all, in particular for young people who are the future of each and every nation"

*Fredrico Mayor Γενικός Διευθυντής
της UNESCO*

"AIESEC is one of the most efficient and productive efforts to create better mutual understanding among people of the world and to train better future leaders"

Robert Kennedy

Πώς μπορώ να γίνω μέλος της AIESEC ή να μάθω περισσότερα για το Πρόγραμμα Διεθνούς Πρακτικής Άσκησης;

Απλώς απευθυνθείτε στο γραφείο της AIESEC!

Διευθ: Υπόγειο Μιχάλειου Κτιρίου

Τηλ: 0271-0-35192

e-mail: aiesec@ba.aegean.gr

web page: www.aiesec.gr

www.aiesec.org

VII. Παραρτήματα

1. Κανονισμός Βιβλιοθήκης

- Δικαίωμα επιτόπιας χρήσης των υπηρεσιών που προσφέρει η Βιβλιοθήκη έχουν όλα τα μέλη του Πανεπιστημίου Αιγαίου καθώς και το κοινό εν γένει, εφ' όσον τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού. Μέλος του Πανεπιστημίου είναι όποιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο συνδέεται με σχέση εξάρτησης με το Πανεπιστήμιο καθώς και οι εγγεγραμμένοι στα μητρώα φοιτητές και φοιτήτριες.
- Οι αναγνώστες είναι υποχρεωμένοι όταν εισέρχονται στην Βιβλιοθήκη να αφήνουν αντικείμενα που δεν χρησιμεύουν άμεσα στην μελέτη (χαρτοφύλακες, τσάντες κλπ) στον ειδικό χώρο που καθορίζεται από το προσωπικό της Βιβλιοθήκης.
- Οι αναγνώστες πρέπει να αφήνουν το υλικό της Βιβλιοθήκης που χρησιμοποίησαν μέσα σ' αυτήν πάνω στα τραπέζια. Δεν επιτρέπεται να το τοποθετούν οι ίδιοι ξανά στα ράφια.
- Μέσα στην Βιβλιοθήκη δεν επιτρέπεται το κάπνισμα, το φαγητό και τα ποτά.
- Το ωράριο λειτουργίας της Βιβλιοθήκης καθορίζεται από την Υπηρεσία, ανάλογα με το διαθέσιμο προσωπικό.
- Σε χρόνο που καθορίζεται από την Υπηρεσία της Βιβλιοθήκης, αυτή κλείνει για την απογραφή υλικού. Στο διάστημα αυτό είναι υποχρεωμένοι όλοι οι χρήστες να επιστρέφουν το δανεισμένο υλικό. Υλικό που δεν επιστρέφεται, θεωρείται απωλεσθέν και γίνεται καταλογισμός.

Το υλικό της Βιβλιοθήκης βρίσκεται καταχωρημένο στον on-line κατάλογο της Βιβλιοθήκης (Online Public Access Catalogue). Η αναζήτηση του υλικού μπορεί να γίνει μέσω ειδικών τερματικών που είναι εγκατεστημένα στο χώρο της Βιβλιοθήκης, είτε από οποιοδήποτε άλλο χώρο εργασίας μέσω της ιστοσελίδας της Βιβλιοθήκης.

Ο κατάλογος ακολουθεί τη διάρθρωση των Παραρτημάτων της Βιβλιοθήκης, δηλαδή υπάρχει η δυνατότητα αναζήτησης στον υποκατάλογο κάθε Παραρτήματος ξεχωριστά, ενώ υπάρχει και επιλογή για αναζήτηση στον συνολικό κατάλογο. Το περιβάλλον του OPAC υποστηρίζει τις ακόλουθες γλώσσες: Ελληνική και Αγγλική.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

A. Δανεισμός

Δικαίωμα δανεισμού υλικού της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Αιγαίου έχουν κατ' αρχήν τα μέλη του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος αυτού είναι η κατοχή κάρτας Βιβλιοθήκης. Σε περίπτωση απώλειάς της, ο χρήστης υποχρεούται να ειδοποιήσει άμεσα το προσωπικό της Βιβλιοθήκης.

Δεν δανείζονται :

- Τα πληροφοριακά βιβλία
- Τα τεύχη των περιοδικών
- Οπτικοακουστικό υλικό
- Ορισμένα βιβλία τα οποία έχουν αυξημένη ζήτηση, για εκείνο μόνο το χρονικό διάστημα που υπάρχει ζήτηση, κατά την κρίση της υπευθύνου της Βιβλιοθήκης ή και μετά από συνεργασία με το Διδακτικό Προσωπικό.
- Υλικό που έχει υποστεί φθορά και χρειάζεται συντήρηση καθώς και υλικό προς βιβλιοδέτηση
- Οι διδακτορικές διατριβές και οι εργασίες φοιτητών
- Σπάνιο υλικό
- Τα νεοεισερχόμενα βιβλία πριν την πλήρη βιβλιοθηκονομική επεξεργασία τους.

Ο χρόνος δανεισμού για το υπόλοιπο υλικό της Βιβλιοθήκης είναι :

- α) Για τους Διδάσκοντες, μεταπτυχιακούς φοιτητές και διοικητικό προσωπικό του Ιδρύματος, 15 ημέρες.
- β) Για τους προπτυχιακούς φοιτητές του Ιδρύματος, μια εβδομάδα.

Ο δε αριθμός των δανειζομένων τεκμηρίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 3 τεκμήρια για τους προπτυχιακούς φοιτητές, τα 6 τεκμήρια για τους μεταπτυχιακούς φοιτητές και 8 για τους διδάσκοντες.

Οι αναγνώστες έχουν δικαίωμα να ανανεώσουν το δανεισμό δύο φορές - από μια εβδομάδα - εφόσον το βιβλίο που έχουν δανεισθεί, δεν έχει ζητηθεί από άλλον αναγνώστη. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι Υπεύθυνοι της Βιβλιοθήκης μπορούν να ανακαλέσουν τον δανεισμό βιβλίων που παρουσιάζουν μεγάλη ζήτηση.

Κάθε χρήστης, ο οποίος χρειάζεται υλικό που είναι ήδη δανεισμένο, μπορεί να γράφεται σε λίστα αναμονής. Βιβλίο το οποίο είναι σε λίστα αναμονής και επιστρέφεται παραμένει στην Βιβλιοθήκη για 12 ώρες για λογαριασμό του πρώτου που βρίσκεται στην λίστα. Μετά την παρέλευση του διαστήματος αυτού δανείζεται στον αμέσως επόμενο.

Η εκ συστήματος παρακράτηση του υλικού της Βιβλιοθήκης από οποιοδήποτε χρήστη και η εκπρόθεσμη επιστροφή αυτού επιφέρει προσωρινή αναστολή του δικαιώματος δανεισμού για ένα εξάμηνο, ύστερα από απόφαση της Τοπικής Επιτροπής Βιβλιοθήκης.

Πάσα εκπρόθεσμη επιστροφή επιφέρει πρόστιμο ανάλογο προς τις ημέρες της παράτυπης παρακράτησης. Το ύψος του προστίμου ορίζεται από την Κεντρική Επιτροπή της Βιβλιοθήκης στην αρχή κάθε ακαδημαϊκού χρόνου.

Όποιος /α φοιτητής /τρια έχει δανειστικές εκκρεμότητες στην Βιβλιοθήκη αδυνατεί να παραλάβει βαθμολογία και να συμμετάσχει στην ορκωμοσία.

Οποιοσδήποτε ενεργοποιεί το σύστημα ασφαλείας της Βιβλιοθήκης προσπαθώντας να εξάγει υλικό της Βιβλιοθήκης χωρίς να το έχει δανεισθεί προηγουμένως, υποβάλλεται στην πληρωμή προστίμου.

Αναγνώστης ο οποίος κακομεταχειρίζεται ή χάνει υλικό της Βιβλιοθήκης το οποίο έχει δανειστεί ή χρησιμοποιήσει, υποχρεούται να το αντικαταστήσει μέσα σε 15 ημέρες και να καταβάλλει το προβλεπόμενο πρόστιμο.

Για κατεστραμμένο ή χαμένο βιβλίο γίνεται καταλογισμός και αντικαθίσταται.

Ειδικές περιπτώσεις δανεισμού:

Φοιτητές και καθηγητές που επισκέπτονται το Πανεπιστήμιο στα πλαίσια προγραμμάτων διαπανεπιστημιακής συνεργασίας, αποκτούν κατά το διάστημα της παραμονής τους στο Πανεπιστήμιο ανάλογα δικαιώματα δανεισμού με τους φοιτητές και τους διδάσκοντες του Ιδρύματος.

Ο/Η Υπεύθυνος της Βιβλιοθήκης μπορεί κατόπιν σχετικής συνεννόησης με τους διδάσκοντες ή και κατά την κρίση του, να μειώσει, τη διάρκεια του χρόνου δανεισμού βιβλίων που παρουσιάζουν αυξημένη ζήτηση. Καθυστέρηση στην επιστροφή υλικού αυτής της κατηγορίας επιφέρει επιβολή προστίμου διπλασίου του κανονικού.

Ο/Η Υπεύθυνος της Βιβλιοθήκης μπορεί σε ειδικές περιπτώσεις και κατά την κρίση του, να δανείσει υλικό της Βιβλιοθήκης σε άτομα που δεν ανήκουν στην Πανεπιστημιακή Κοινότητα. Ο δανεισμός διενεργείται με την κατάθεση του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας του χρήστη και για διάστημα που δεν υπερβαίνει την μία εβδομάδα.

B. Διαδανεισμός μεταξύ Παραρτημάτων

Με τη χρήση της υπηρεσίας διαδανεισμού δίνεται η δυνατότητα στους χρήστες της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Αιγαίου, να δανειστούν υλικό της Βιβλιοθήκης το οποίο βρίσκεται σε οποιοδήποτε από τα πέντε Παραρτήματα της (Μυτιλήνη, Χίος, Ρόδος, Σάμος, Σύρος).

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ – ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει η κράτηση και να ενεργοποιηθεί η διαδικασία του διαδανεισμού, είναι ο χρήστης να είναι ενεργός, να μην έχει εκκρεμότητες κ.λπ. Ο δανεισμός του βιβλίου γίνεται από το παράρτημα στο οποίο ανήκει το βιβλίο με την συμπλήρωση από τον ενδιαφερόμενο της αντίστοιχης αίτησης διαδανεισμού.

Η αποστολή γίνεται με χρέωση της Υπηρεσίας και με ταχυδρομείο. Αν ο χρήστης επείγεται, διευκρινίζεται ότι η Υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει χρήση courier και ότι αν θέλει θα πρέπει να επιβαρυνθεί ο ίδιος τα επιπλέον έξοδα.

Ο αριθμός των τεκμηρίων θα υπολογίζεται συνολικά, βάση των γενικών κανόνων δανεισμού.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ – ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Δεν γίνεται διαδανεισμός του υλικού της Βιβλιοθήκης που αναφέρεται στους κανόνες δανεισμού, δηλαδή πληροφοριακά, περιοδικά, διδακτορικά και διπλωματικές και επιπλέον υλικό φθαρμένο, σπάνιο και υλικό που έχει βγει από την συλλογή και προτείνεται ως ειδική βιβλιογραφία εξαμήνου.

Υλικό το οποίο έχει μεγάλη ζήτηση και πρέπει να δανεισθεί για μικρό χρονικό διάστημα θα παραμένει στο Παράρτημα για χρήση μέσα στη βιβλιοθήκη και δεν θα εντάσσεται στην διαδικασία του διαδανεισμού.

Κατά τη κρίση του βιβλιοθηκονόμου είναι δυνατόν να δανείζεται υλικό σε κάποιο άλλο παράρτημα για 4 ημέρες, το οποίο δεν θα δανείζεται σε χρήστες αλλά θα παραμένει για χρήση στο Παράρτημα.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΥΛΙΚΟΥ

Σε ότι αφορά φθορές, απώλειες κ.λπ. του υλικού ισχύουν τα άρθρα του κανονισμού λειτουργίας της βιβλιοθήκης.

Γ. Διαδικασία on line παραγγελίας άρθρων μέσω εθνικού δικτύου επιστημονικών και τεχνολογικών βιβλιοθηκών (ΕΔΕΤΒ)

Με τη συνεργασία του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης, η Βιβλιοθήκη έχει τη δυνατότητα να παρέχει στους χρήστες της τη δυνατότητα:

- παραγγελίας φωτοαντιγράφων άρθρων από άλλες Ελληνικές Βιβλιοθήκες
- παραγγελίας φωτοαντιγράφων από το εξωτερικό

Ο ενδιαφερόμενος, αφού εντοπίσει το άρθρο που τον ενδιαφέρει, συμπληρώνει σχετική αίτηση παραγγελίας στο γκισέ δανεισμού με τα στοιχεία του άρθρου (τίτλος περιοδικού, τίτλος άρθρου, όνομα συγγραφέα, αρ. σελίδων στις οποίες περιέχεται το άρθρο) που θέλει να παραγγείλει και τα προσωπικά του στοιχεία για να ειδοποιηθεί όταν θα παραληφθεί το άρθρο.

Το προσωπικό που ασχολείται με την συγκεκριμένη εργασία στέλνει την παραγγελία on-line, στην Βιβλιοθήκη η οποία είναι μέλος του ΕΔΕΤΒ και έχει στην συλλογή της το συγκεκριμένο άρθρο. Το άρθρο έρχεται στην Βιβλιοθήκη σε μορφή φωτοτυπίας μέσω ταχυδρομείου και το διάστημα αποστολής του είναι κατά μέσο όρο 15 ημέρες. Αφού παραληφθεί το άρθρο, ειδοποιείται ο ενδιαφερόμενος να περάσει από την Βιβλιοθήκη να το παραλάβει και να τακτοποιήσει τις οικονομικές του εκκρεμότητες.

Η on-line παραγγελία των άρθρων γίνεται με χρέωση που επιβαρύνει τον κάθε ενδιαφερόμενο και η τιμή είναι προκαθορισμένη από το ΕΚΤ (βλ. [πίνακα τιμών 2002](#)) .

Δ. Φωτοτύπηση

Οι χρήστες της Βιβλιοθήκης μπορούν να φωτοτυπούν υλικό μέσα στην Βιβλιοθήκη στο ειδικό μηχάνημα που υπάρχει γι' αυτό το σκοπό.

Για να χρησιμοποιήσει ο ενδιαφερόμενος το συγκεκριμένο φωτοτυπικό μηχάνημα, θα πρέπει να προμηθευτεί την ειδική κάρτα η οποία διατίθεται σε όλα τα Παραρτήματα της Βιβλιοθήκης.

Η κάρτα των 50 μονάδων στοιχίζει 2€. Στην συνέχεια εισάγει την κάρτα στο μηχάνημα ανάγνωσης που είναι συνδεδεμένο με το φωτοτυπικό μηχάνημα και βγάζει τις φωτοτυπίες που θέλει. Η ειδική κάρτα χρησιμοποιείται από τον κάτοχό της μέχρι να εξαντληθούν οι μονάδες της.

2. Κανονισμός Εξετάσεων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο κανονισμός εξετάσεων θεσπίζει κανόνες που συνιστούν προϋποθέσεις για την ομαλή διεξαγωγή των εξετάσεων του ακαδημαϊκού έτους (χειμερινού και εαρινού εξαμήνου και των εξετάσεων του Σεπτεμβρίου), όπως αυτές ορίζονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Ο κανονισμός αυτός προσδιορίζει τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και τις απαιτήσεις των διδασκόντων, των φοιτητών και του διοικητικού προσωπικού εντός του πλαισίου διεξαγωγής των εξετάσεων, με τρόπο που:

- να διασφαλίζονται συνθήκες ίσων ευκαιριών στους εξεταζόμενους,
- να κατοχυρώνονται συνθήκες ευγενούς άμιλλας, όπως αρμόζει σε πανεπιστημιακούς φοιτητές και αυριανούς επιστήμονες,
- να κατοχυρώνει την προσωπική και επιστημονική αξιοπρέπεια ενός εκάστου των διδασκόντων, των φοιτητών και των διοικητικών και όλων μαζί ως ενιαίου ακαδημαϊκού σώματος,
- τέλος, ως άμεσο αποτέλεσμα των πιο πάνω, να διαφυλάττει το κύρος του ακαδημαϊκού ιδρύματος κατά τη σημαντική αυτή φάση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

2. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

2.1. Η διάρκεια των εξετάσεων και ο ημερολογιακός προσδιορισμός των εξεταστικών περιόδων περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Ακαδημαϊκού Έτους που εγκρίνεται από τη Γ.Σ. με την έναρξη κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς. Τροποποίηση γίνεται μόνο με απόφαση της Γ.Σ. που λαμβάνεται έγκαιρα και εφ' όσον συντρέχουν λόγοι ανάγκης.

2.2. Το αναλυτικό πρόγραμμα των εξετάσεων του χειμερινού και του εαρινού εξαμήνου ανακοινώνεται δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη των εξεταστικών περιόδων.

2.3. Το αναλυτικό πρόγραμμα της εξεταστικής περιόδου του Σεπτεμβρίου ανακοινώνεται στο τέλος της εξεταστικής περιόδου του εαρινού εξαμήνου.

2.4. Το αναλυτικό πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- ημερομηνίες,
- τόπο και ώρες διεξαγωγής των εξετάσεων για κάθε μάθημα,
- όλες τις συναφείς τεχνικές λεπτομέρειες και ενδεχομένως ιδιαίτερες ρυθμίσεις,
- αναγκαία εφόδια,
- όνομα υπεύθυνου εξεταστή,
- διάρκεια εξέτασης ανά μάθημα.

3. ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

3.1. Οι αίθουσες που προορίζονται για εξετάσεις παραμένουν κλειστές και ανοίγουν από τον υπεύθυνο εξεταστή δεκαπέντε (15) λεπτά πριν από την έναρξη της εξέτασης.

3.2. Κάθε εξεταζόμενος οφείλει να παρουσιαστεί στην καθορισμένη για την εξέταση αίθουσα το αργότερο δεκαπέντε (15) λεπτά πριν από την προγραμματισμένη ώρα.

3.3. Ο υπεύθυνος εξεταστής και οι επιτηρητές που έχουν οριστεί για κάθε μάθημα οφείλουν να παρουσιαστούν στη Γραμματεία του Τμήματος δεκαπέντε (15) τουλάχιστον λεπτά πριν από την έναρξη της εξέτασης, προκειμένου να διευθετηθούν τα ακόλουθα:

- να παραλάβουν τα απαραίτητα για τη διεξαγωγή της εξέτασης υλικά (κόλλες διαγωνισμού, κατάλογο εξεταζομένων, πρωτόκολλο συμβάντων, βεβαιώσεις κλπ.),
- να κατανεμηθούν στις αίθουσες εξετάσεων,
- να συνεννοηθούν και να πραγματοποιήσουν την εσωτερική (εντός της αιθούσης) διάταξη ή αναδιάταξη των εξεταζομένων, η οποία οφείλει να είναι πρόσφορη για τους σκοπούς της εξέτασης.

3.4. Κάθε αλλαγή στη διάταξη των εξεταζομένων εντός της αίθουσας ή μεταξύ των χρησιμοποιούμενων αιθουσών είναι δικαίωμα του υπεύθυνου εξεταστή και των επιτηρητών.

3.5. Πριν από τη διανομή των εντύπων με τα θέματα ή την εκφώνηση των θεμάτων, οι εξεταζόμενοι οφείλουν να απομακρύνουν κάθε είδους βοηθήματα εκτός από εκείνα που προβλέπει ρητά το αναλυτικό πρόγραμμα των εξετάσεων.

3.6. Όλα τα πιο πάνω αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για να διανεμηθούν ή να εκφωνηθούν τα θέματα.

3.7. Τα έντυπα θέματα πρέπει:

-να έχουν αναπαραχθεί σε ικανό αριθμό αντιτύπων έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διανομή σε όλους τους εξεταζόμενους,

-να περιέχουν τα στοιχεία του μαθήματος, της εξεταστικής περιόδου, το όνομα του υπεύθυνου εξεταστή.

3.8. Τα εκφωνούμενα θέματα πρέπει να εκφωνούνται με σωστό ρυθμό υπαγόρευσης, όπου θα λαμβάνονται υπόψη οι όποιες ηχητικές δυσκολίες της αίθουσας ή οι ακουστικές των εξεταζομένων.

3.9. Τα αναγραφόμενα στον πίνακα θέματα πρέπει:

-να αναγράφονται με τρόπο που να είναι ευκρινή από όλα τα σημεία της αίθουσας (π.χ. έντονη γραφή, μεγάλα ψηφία),

-να παραμένουν καθ' όλη τη διάρκεια της εξέτασης στον πίνακα, εκτός και αν ο τρόπος διεξαγωγής της εξέτασης του μαθήματος απαιτεί άλλο, που θα πρέπει όμως να είναι εκ των προτέρων γνωστό.

4. ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

4.1. Η διεξαγωγή των εξετάσεων αρχίζει με την έναρξη διανομής των εντύπων ή την αναγραφή στον πίνακα ή την εκφώνηση των θεμάτων.

4.2. Μετά την ολοκλήρωση της επίδοσης των θεμάτων οι εξεταζόμενοι μπορούν, αφού μελετήσουν τα θέματα, να υποβάλουν διευκρινιστικές ερωτήσεις στον υπεύθυνο εξεταστή,

4.3. Η έξοδος από την αίθουσα κατά τη διάρκεια της εξέτασης και η επάνοδος για τη συνέχισή της γενικά απαγορεύονται. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί ωστόσο να επιτραπεί, κατά την κρίση των επιτηρητών, τρίλεπτη το πολύ και μεμονωμένη έξοδος εξεταζομένου.

4.4. Η παραβίαση της γνησιότητας των εξετάσεων με συνεργασίες μεταξύ των εξεταζομένων ή χρήση μεθόδων υποκλοπής των απαντήσεων απαγορεύεται. Σε περίπτωση απόπειρας συνεργασίας ο επιτηρητής οφείλει να μονογράψει τα γραπτά των εξεταζομένων που συνετέλεσαν σ' αυτήν ή, αν το κρίνει επιβεβλημένο, να τα αφαιρέσει ειδοποιώντας τους ενδιαφερόμενους ότι υποβάλλεται ένσταση μηδενισμού των απαντήσεών τους. Υποβάλλεται ένσταση μηδενισμού και αφαιρούνται οπωσδήποτε τα γραπτά σε οποιαδήποτε περίπτωση απόπειρας υποκλοπής.

4.5. Οι επιτηρητές ασκούν τα καθήκοντά τους διακριτικά και αποφεύγουν παρεμβάσεις που διασαλεύουν το αναγκαίο για την αυτοσυγκέντρωση των εξεταζομένων κλίμα. Δικαιούνται πάντως και κατά τη διάρκεια της εξέτασης να ζητήσουν από εξεταζόμενο να αλλάξει θέση.

4.6. Δεκαπέντε (15) λεπτά πριν από τη λήξη της προβλεπόμενης για την εξέταση προθεσμίας οι εξεταζόμενοι ειδοποιούνται ότι επίκειται η εκπνοή της.

4.7. Μόλις ολοκληρωθεί η καθορισμένη για την εξέταση προθεσμία οι επιτηρητές οφείλουν να διακόψουν τους εξεταζόμενους και να παραλάβουν τα γραπτά. Κατά την παράδοση του γραπτού κάθε εξεταζόμενος υπογράφει το φύλλο παρουσίας, αφού ελεγχθούν τα στοιχεία της φοιτητικής του ταυτότητας από τον επιτηρητή. Οι επιτηρητές, παρουσία του εξεταζομένου, διαγράφουν όλα τα κενά διαστήματα και μονογράφουν τα γραπτά. Αφού καταμετρήσουν τα γραπτά, προσυπογράφουν το φύλλο παρουσίας και παραδίδουν στη Γραμματεία το πρωτόκολλο συμβάντων και στον υπεύθυνο εξεταστή τα γραπτά των εξεταζομένων.

5. ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

5.1. Διακοπή της εξέτασης μπορεί να γίνει μόνο για λόγους ανώτερης βίας που αποκλείουν την αυτοσυγκέντρωση των εξεταζομένων, προκαλούν παρατεταμένη αναταραχή, γενικευμένη ψυχολογική ένταση ή καθιστούν τεχνικά αδύνατη την επεξεργασία των απαντήσεων στα θέματα. Σχετικά με τη διακοπή αποφαινεται η

AD HOC επιτροπή που απαρτίζουν οι επιτηρητές, ο υπεύθυνος εξεταστής και ο επόπτης των φοιτητών (βλ. § 12.7), εφόσον υπάρχει.

5.2. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται επαναληπτική εξέταση σε τακτή προθεσμία και εντός της τρέχουσας εξεταστικής περιόδου, εφόσον βέβαια έχουν αρθεί οι λόγοι που προκάλεσαν τη διακοπή. Επανάληψη της εξέτασης εκτός της εξεταστικής περιόδου μπορεί να γίνει μόνο μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος.

5.3. Η εξέταση που διακόπτεται κατά τα ανωτέρω κατακυρώνεται οπωσδήποτε για τους εξεταζόμενους που έχουν ολοκληρώσει τις απαντήσεις τους. Ο υπεύθυνος εξεταστής μπορεί, κατά την κρίση του, να κατακυρώσει μέρος της εξέτασης για τους υπόλοιπους εξεταζόμενους και να τους καλέσει σε συμπληρωματική μόνο εξέταση.

6. ΑΚΥΡΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

6.1. Ακύρωση της εξέτασης μπορεί να αποφασιστεί σε περίπτωση αποδεδειγμένης διαρροής των θεμάτων ή σε περίπτωση καθολικής αποτυχίας των εξεταζόμενων που αποδεδειγμένα οφείλεται σε υπαιτιότητα του υπεύθυνου εξεταστή ή των επιτηρητών.

6.2. Τη σχετική απόφαση λαμβάνει η Γ.Σ. ύστερα από εισήγηση του Προέδρου του Τμήματος ή του Δ.Σ. του Τμήματος ή του Τομέα. Ταυτόχρονα η Γ.Σ. αποφαινεται για την αναγκαιότητα διεξαγωγής νέας εξέτασης.

7. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

7.1. Δικαίωμα συμμετοχής έχουν μόνο οι φοιτητές του **Τ.Μ.Ο.Δ.** οι οποίοι έχουν εμπρόθεσμα δηλώσει, με την κατάθεση του Δελτίου Εγγραφής σε Μαθήματα, ότι συμπεριλαμβάνουν το αντίστοιχο μάθημα στο πρόγραμμα σπουδών τους για το εξάμηνο στο οποίο αντιστοιχεί η τρέχουσα εξεταστική περίοδος. Στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου δικαιούνται να συμμετάσχουν οι φοιτητές για τα μαθήματα που περιλαμβάνει το ατομικό τους πρόγραμμα σπουδών κατά τα δύο αμέσως προηγούμενα εξάμηνα.

7.2. Σοβαροί λόγοι έκτακτου χαρακτήρα (π.χ. προβλήματα υγείας) μπορούν να αποτελέσουν αιτία δικαιολόγησης της απουσίας από προγραμματισμένη εξέταση. Δικαίωμα συμμετοχής σε συμπληρωματική εξέταση για φοιτητή που δικαιολογημένα απουσίασε μπορεί να κατοχυρωθεί με έγγραφη θετική συγκατάθεση του υπεύθυνου εξεταστή και απόφαση του Προέδρου.

7.3. Η κλήση σε ατομική εξέταση γίνεται στις περιπτώσεις αυτές σύμφωνα με την απόφαση του Προέδρου, προκειμένου να εξασφαλιστούν συνθήκες ισότιμης διεξαγωγής της εξέτασης.

8. ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Σε περίπτωση κατά την οποία φοιτητής επί πτυχίω, μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων οποιασδήποτε εξεταστικής περιόδου στην οποία έχει συμμετάσχει, καταλήξει να έχει αποτύχει μόνο σ' ένα μάθημα για την απόκτηση του πτυχίου του, έχει τη δυνατότητα να επανεξετασθεί στο τελευταίο αυτό μάθημα.

Η διαδικασία κινείται από τον ίδιο τον φοιτητή ο οποίος, αφού υποβάλει αίτηση στη γραμματεία για χορήγηση βεβαίωσης ότι πράγματι πρόκειται για το τελευταίο μάθημα πριν από τη λήψη του πτυχίου του, συμφωνεί με τον διδάσκοντα για την ημερομηνία και ώρα της εξέτασης.

Μετά το πέρας της εξέτασης, που οργανώνεται από τη διοικητική γραμματεία σε συνεργασία με τον διδάσκοντα, κατατίθεται στη γραμματεία συμπληρωματική κατάσταση βαθμολογίας η οποία επισυνάπτεται στα αποτελέσματα της αντίστοιχης εξεταστικής περιόδου.

9. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

9.1. Η βαθμολογία κατατίθεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) εργασίμων ημερών από τη λήξη της εξεταστικής περιόδου. Μετά από την κατάθεση της βαθμολογίας, οι τομείς υποβάλλουν στο Δ.Σ.

του Τμήματος έκθεση για την ομαλή διεξαγωγή των εξετάσεων, για τη συμμετοχή σ' αυτές και στατιστική των αποτελεσμάτων.

9.2. Μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων, κάθε διδάσκων δέχεται τους φοιτητές που ζητούν διευκρινίσεις για την επίδοσή τους. Το πρόγραμμα υποδοχής ανακοινώνεται μαζί με τα αποτελέσματα σε κάθε μάθημα. Οι πληροφορίες αυτές δεν μπορούν να δοθούν σε κανένα τρίτο πρόσωπο χωρίς γραπτή εξουσιοδότηση του ενδιαφερομένου.

9.3. Εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία ανακοίνωσης των αποτελεσμάτων και εφόσον οι διευκρινίσεις που δόθηκαν από τον διορθωτή δεν κρίνονται επαρκείς, με αιτιολογημένη αίτηση του ενδιαφερομένου το θέμα παραπέμπεται σε τριμελή επιτροπή που αποτελείται από τον Πρόεδρο, τον Αναπληρωτή Πρόεδρο και τον υπεύθυνο εξεταστή, οι οποίοι αποφαινόμενοι.

9.4. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής οι υπεύθυνοι των μαθημάτων καταθέτουν τα γραπτά στο αντίστοιχο αρχείο της γραμματείας.

9.5. Με φροντίδα της γραμματείας του Τομέα μπορεί να δημιουργηθεί στη βιβλιοθήκη αρχείο θεμάτων των εξετάσεων, το οποίο μπορούν να συμβουλευούνται οι ενδιαφερόμενοι.

10. ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΩΣ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΕΞΕΤΑΣΤΩΝ

10.1. Για τη διασφάλιση της εύρυθμης διεξαγωγής των εξετάσεων, οι διδάσκοντες-υπεύθυνοι εξεταστές οφείλουν, τουλάχιστον 20 ημέρες πριν το τέλος του ακαδημαϊκού εξαμήνου, να δηλώσουν στη Γραμματεία του Τμήματος τις ημέρες εντός της εξεταστικής περιόδου που θα επιθυμούσαν να διεξαχθούν οι εξετάσεις των μαθημάτων τους. Το χρονικό διάστημα που κάθε εξεταστής επιθυμεί την διεξαγωγή των εξετάσεων των μαθημάτων του θα πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τέσσερις (4) συνεχόμενες ημέρες.

10.2. Μέχρι την ως άνω προθεσμία οι υπεύθυνοι διδάσκοντες-εξεταστές θα πρέπει να έχουν δηλώσει-ανακοινώσει:

- την εξεταστέα ύλη,
- τις ενδεχόμενες αναγκαίες βιβλιογραφικές αναφορές,
- τον τρόπο διεξαγωγής της εξέτασης (γραπτά ή προφορικά κ.ο.κ.),
- τα αναγκαία εφόδια που θα πρέπει να έχουν οι εξεταζόμενοι μαζί τους.

10.3. Η επιτήρηση των εξετάσεων αποτελεί κατά βάση έργο των διδασκόντων. Καθένας υποχρεούται σε συμμετοχή στην επιτήρηση τουλάχιστον άλλων δυο μαθημάτων πέραν εκείνων τα οποία δίδαξε (εάν δίδαξε μέχρι και δύο μαθήματα το τρέχον εξάμηνο).

10.4. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν επικουρικό έργο στην επιτήρηση των εξετάσεων, το οποίο εκτελείται σύμφωνα με τις οδηγίες των διδασκόντων στους οποίους έχει ανατεθεί αυτοδύναμο διδακτικό έργο.

10.5. Εάν, για έκτακτους λόγους, απουσιάσει ο υπεύθυνος διδάσκων, οι εξετάσεις ενός μαθήματος μπορούν να διεξαχθούν μόνον υπό την προϋπόθεση ότι έχει λάβει σχετική απόφαση ο Πρόεδρος και έχει οριστεί άλλος διδάσκων ως υπεύθυνος για την εξεταστική διαδικασία.

11. ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ & ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ

11.1. Οι φοιτητές-εξεταζόμενοι οφείλουν να έχουν μαζί τους τη φοιτητική τους ταυτότητα, ο έλεγχος της οποίας είναι στην δικαιοδοσία των επιτηρητών τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια των εξετάσεων.

11.2. Κάθε φοιτητής-εξεταζόμενος οφείλει κατά τη διάρκεια της γραπτής εξέτασης να σεβαστεί τους όρους ομαλής διεξαγωγής της, αποφεύγοντας οποιεσδήποτε ενοχλήσεις προς τους υπολοίπους εξεταζομένους.

11.3. Κάθε φοιτητής-εξεταζόμενος οφείλει να ακολουθήσει τις υποδείξεις των επιτηρητών όσον αφορά τον τρόπο διάταξης στην αίθουσα (αλλαγή θέσης ή αίθουσας).

12. ΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

12.1. Την τήρηση του κανονισμού καθώς και την ερμηνεία των διατάξεων του αναλαμβάνει η Γ.Σ. του Τμήματος.

12.2. Στην αρμοδιότητα του Δ.Σ. του Τομέα εμπίπτουν η εκδίκαση των ενστάσεων που

υποβάλλονται για συγκεκριμένες παραβιάσεις του κανονισμού ή παρερμηνείες των διατάξεών του, καθώς και οι εισηγήσεις στη Γ.Σ. για ενδεχόμενες κυρώσεις, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

12.3. Ένσταση μπορεί να υποβληθεί προφορικά κατά τη διάρκεια της εξέτασης -οπότε και καταγράφεται στο πρωτόκολλο συμβάντων και προσυπογράφεται από τον επόπτη των φοιτητών και τους επιτηρητές- ή και γραπτά μετά τη λήξη της εξέτασης, από οποιονδήποτε φοιτητή, διδάσκοντα ή διοικητικό υπάλληλο. Οι ενστάσεις εκδικάζονται μετά τη λήξη της εξεταστικής περιόδου και οπωσδήποτε πριν από την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων.

12.4. Προσφυγή κατά της απόφασης του Δ.Σ. του Τομέα μπορεί να γίνει μόνο στην αμέσως επομένη συνεδρίαση της Γ.Σ. του Τμήματος.

12.5. Ο Πρόεδρος ή το Δ.Σ. του Τμήματος (εφ' όσον έχει συσταθεί) μπορεί να εισηγηθεί στα κατά νόμον αρμόδια όργανα κυρώσεις, εφ' όσον κριθεί ότι υπάρχει θέμα.

12.6. Κατά των ανωτέρω εισηγήσεων και των αποφάσεων οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να προσφύγουν στη Γ.Σ. ή στη Δ.Ε..

12.7. Το Δ.Σ. του Φοιτητικού Συλλόγου με απόφασή του ορίζει για κάθε εξεταζόμενο μάθημα και για κάθε αίθουσα διεξαγωγής εξετάσεων ένα μέλος του Συλλόγου μη εξεταζόμενο, ως επόπτη τήρησης του κανονισμού. Τα ονόματα των εποπτών κοινοποιούνται γραπτά στη Γραμματεία πριν από την ανακοίνωση του αναλυτικού προγράμματος των εξετάσεων. Ο επόπτης δικαιούται να ασκήσει τα δικαιώματά του μόνον εφόσον έχει παρευρεθεί εξ αρχής στην εξεταστική διαδικασία για την οποία ορίστηκε. Αποστολή του είναι να συμβάλλει στην πιστή τήρηση του κανονισμού και στην άρτια διεξαγωγή της εξέτασης με πνεύμα συνεργασίας και υπευθυνότητας.